

لري، چي تر هماي چوري درسره درومي او بس . (نه خپلخانونوته دكتى او زيان رسولولو واك لري، نه ورسره د مرگ اوژوند اونه د بيا ژوندي كولوتowan شته) . الفرقان ۲۵: ۳

(اي پيغمبره! الله او هغه مومنانان، چي په تاپسي روان دي درته كافي دي). الانفال ۴: ۸

(توکل وکړه پر هغه ژوندي ذات چي مرگ نه لري). الفرقان ۲۵: ۵۷

(بېشکه د الله په مقابل کي دوي له تا څخه دفاع نه شي کولاي). الجاثيه ۱۹: ۴۵

شاعر وايي : ته دی خپل لاسونه د الله تعالى په رسی - اسلام - تینګ کړه خکه چي کله درسره نورو ستونو - د اميدخایونو- جفا وکړه، نو دا رسی یوه کلکه ستنه ده .

پر خپل مال پام کوه

پيغمبر(ﷺ) وايي : ((نېستمن به نه شي هغه کس، چي په مال لکولو کي له منځ لاري څخه کار اخلي)) .

هغه فلسه چي خلکو ته وايي خپل مالونه بي خايمه ولکوي يا بېخي خوک مال ټول نه کري، دا دواړه سم نظرونه نه دي، دا په اصل کي د هندي عبادت کوونکواو ناپوهه صوفيانو فاسقه ده . اسلام خو انسان عزمن کسب يا دي ته رابولي چي پاك مال تراسه او په یوه بنې لار کي يې ولکوي، چي بياهمدغه انسان پېچل مال وييارمن اوسي . رسول الله (ﷺ) وايي : ((بنې اوښک مال هغه دی چي د نېک بنده په لاس کي وي)) . حدیث حسن .

د غمونو او انډېښنو یو لامل هم د پورونو زياتوالی يا سخته او تباہ کوونکي نېستي ده . رسول الله (ﷺ) وايي : ((ايا تاسو د سرکشي شتمنى او يا د نابودي نېستي انتظار نه کوي)) .

له همدي امله به رسول الله (ﷺ) د کفترخنګ له فقرخه هم پناه غونښته او ويل به يې : ((اي الله ! زه له کفر اوښتني څخه تاته پناه درویم)) .

بل حدیث دی : ((نثردی ده چي نېستي کفر و گرخی)). د یادونی ور ده چي پورتنى حدیث له هغه بل حدیث سره په تکرکي نه دی چي "ابن ماجه " روایت کري، چي رسول الله ﷺ وايي : ((له دنيا خخه بي پروايو غوره کره، نو د الله به خوبين شي او د خلکو له شتمنيو خخه مره خوا اوسي، نود خلکوبه خوبين شي)).

سره له دی چي په دی حدیث کي کمزوري هم شته، خومعنا بی دا ده چي له تاسره باید دومره د ضرورت ور څه شي وي، چي تا د خلکو نه له مرستي غوبښتو خخه و رژغوري، او دومره څه درسره وي چي ته دهفوی په مخ کي له سپکاوي خخه خوندي شي . حدیث شریف دی : ((څوک چي له خلکو خخه بي پروايو غوره کري، نو الله تعالیٰ به بی شتمن کري)). (البته يا حقيقی شتمني چي مال او يا معنوی چي هغه د زړه مرښت دی) .

شاعروايي : ماخپل لاس هېڅکله هم د همدغه لاس له خالق خخه پرته بل چا ته نه دی او بد کري او نه مي له منت کوونکي انسان خخه کله کوم دینار غوبښتی دی .

((بېشکه که ته خپل وارثان شتمن پرېړدي غوره به وي له دی نه چي هغوي نېستمن پاتي شي او بیا له خلکو نه ګډايو کوي)). صحیح حدیث دی .

شاعر وايي : زه په مال سره هغه څه بندول غواړم، چي نوروتباه کري، او نيمګري بي پېښي، چي هغه د خلکوهه برخې دی چي په بندولو بی نه دی توانيبدلي . يو بل شاعر د نفس د مرښت او درښت په اړه وايي : غوره وينا مي دا ده چي تاته ووايم واخله، او بدترینه وينا مي دا ده چي تاته ووايم، هېڅکله نه او شاید بېنوا دی ولپرم).

صحیح حدیث دی چي : ((جک لاس له تیت لاس خخه غوره دی، له جک لاس خخه موخه مرسته کوونکي او له تیت لاس خخه اخيستونکي- سوال کوونکي- دی)).

((له دی امله چي له سوال خخه دده کوي، نوناخبره خلک پري د شتمنو گومان کوي)). آن عمران ۲۷۳:

نچور دا، په دی خاطرچي څوک مال درکري او یا درته د خرچي څه لار برابره کري، نوهیڅ چا ته تملق - چاپرسی- مه کوه، حال دا چي الله تعالیٰ د خپل

مخلوق د روزى، اجل، پیدايتت د ټولوندمه واري کېرى ده، اودا کارله دی امله هم
بنه نه دی، چې د ايمان درجه خورا لوره ده، د ايمان خاوندان د شرف څښتن
دي، عزت د همدوی دی، د دوى سرونه تل لور او پوزي يې هسکي وي . (آيا له
کافرانوسره عزت غواړي؟ بېشکه ټول عزت له الله سره دي) . النسائء ۱۳۹

" ابن الور دي " وايي : زه ٻېڅکله د چا لاس بنکلول نه خوینوم، بلکي
د لاس غوڅول له بنکلولو څخه پېرغوره ګنډ، ځکه که هغه ما ته ددي ګرنې - لاس
بنکلولو- څه بدله راکړي، نو زه به د هغه د دې بنېګنې منت باريم، او که څه را
نه کري نوهماګه خجالت مې هم بس دی .

له الله پرته بل چا پوري څان مه نښلوه

چې د ژوند، مرگ او روزى ورکولو څښتن یواحې یو الله دی، نو بیا له
څلکو څخه وپره او پېښاني د څه له پاره؟ زه چې ګورم د انډېښنو او غمنو
ترټولوسترامل په څلکو پوري څان تړل، دهفوی خو شحالی او رضا لاس ته
راوړل، همدغوڅلکو ته څان نژدي کول، د هغوي د ستایني شوق او ورپسي په
بده وینا خفه کېدل دي، چې دا ټول د توحید د پوهې د کمبنت نښه ده .

شاعروايي : نور ژوند دي تريخ وي، خو ته دي خوشحاله اوسي اوچي
ته راخخه راضي شي، نورڅلک دي په قهروي . (زه یې پروانه لرم) کله چې
ستامينه راسره بنه پخه شوه - ته مې په خپل رحمت کي دوب کړي - بیا
نورهړه اسانه دي، ځکه چې د Ҳمکي پر سرتیول شیان خاوری کېږي .

د سیني د پراختیا لاملونه

ابن القيم (رحمه الله) څو داسي مسئلي ليکلي، چې د سیني تنګوالې پاى
ته رسوي، تربیلو مهم یې توحید یعنی الله تعالى په عبادت، ربوبيت، صفاتو او
حسنی نومونو کي یوئنل دي، دا ځکه د بنده توحید چې څومره پاک، خالص
اوسيپڅۍ وي، نوپه هماګه کچه به یې زره هم پراختیا موږي، چې دا بنده به
ورسره د دنيا له پراختیا څخه هم د بېرې پراختیا احساس کوي، خومشرک او ملحد
انسان په حقیقت کي مردی او ژوند نه لري . الله (عز) وايي : (څوک چې زما له

قرآن نه مخ واروی، نوپه دنیا کي به يي ژوندتنک وي، او د قیامت په ورخ به يي
ویرونډ راپاخوم). ط ۱۲۴: ۲۰

(چا ته چي الله د هدایت لار پرانیزی، نود هغه سینه د اسلام په لور
پراخوي). الانعام: ۶

(الله ﷺ) چي د چا سینه د اسلام په دین پراخه کره بیانا نو همدغه کس د
خپل رب له خوا په روښانه لار روان وي). الزمر: ۳۹

څوک چي د الله ﷺ (دېنمنان دي، نوهغوي ته الله ﷺ) د سیني د تکبیدو،
وبري، پربشاني او روحي ناقراری اخطار ورکوي : (مورو به پېر ژر دکافرانوپه
زیرونکي دار واچوو، ځکه چي له الله تعالى سره يي هغه څه شريك کري، چي الله
پري کوم دليل نه دی رالېدلی). آل عمران: ۳

(هلاک شول هغه خاک چي د الله له ذکرڅخه يي لا زیرونکه نورهم سخت
غافله شول). الزمر: ۳۹

(الله چي د چا د بېلاری اراده وکري، نوسینه يي داسي ورتنه کري لکه
اسمان ته چي خېږي). الانعام: ۶

بل هغه څه چي سینه پرانیزی، داډه کوي يي او حوصله يي دبروی،
ګټور علم دی، ځکه چي په ټولوڅکو کي دینپوهان د پراخو او داډه سینو څښتنان،
زيات خوبن او هوسا دي، ځکه چي دوى دنبوي میراث څښتنان دي . (تاته يي
هغه څه دروښنول چي پخوا پري ته نه پوهېږي). النساء: ۴: ۱۱۳ (اى پېغمبره!
پوه شه چي له الله نه پرته هېڅوک د عبادت وردي). محمد: ۴۷

د سیني د پراختيا او داډ له لارو چاروڅخه يو هم نېک عمل دی، ځکه
چي نېک عمل زړه ته نور او مخ ته څلaurکوي، د انسان روزي پراخوي او دخلکو
په زیرونکي ځای نیسي . (نوهرومرو به يي په او بو خروبه کرو). الجن: ۷۲

بله لاره يي زیورتیا ده، ځکه چي شجاع - زړه ور- انسان د پراخ فکراو
قوی زړه څښتن وي، بنیاد يي تینک وي، په دی باور وي چي بخښونکي رب ته
ورگرځدونکي دی، نوله دی امله نه هغه د پېښو او ستونزو پروا کوي، نه يي
دروغجنی دندوري لېزوي او نه يي د راتلونکي وخت په اړه خطر او دارونکي

اندېښني وبروي . همدا رنگه د سيني د پراختيا بل لامل له ګناهونوڅخه خان ژغورل دي، ځکه چي ګناهونه روان ژوند خروي، توري تياري او وحشت خپروي.

شاعر واي : زه دا ګنډ چي ګناهونه زرونه وژني او پېشكه همبشه ګناهونه خپل خاوند ته سپکاوی په مېرات کي پريودي . اود دغو لاملونوله جملې څخه یو بل د مباحثو شيانو، لکه زياتي خيري، زييات خوراک، پېرخوب او بندار

څخه خان ژغورنه ده . (مؤمنان هغه کسان دي چي له بې معنا کارونو څخه مخ اړوي، یعنی خان ساتي). المؤمنون ۲۳:۲

(هېڅ خبره د انسان له خولي وتلي نه وي، مګردوه څارونکي ليکلولته حاضر او تيار وي) . ۱۸:۵۰

(خورئ، وڅښۍ او زیاتي مه کوي) . الاعراف ۷:۳۱

يوشاعر واي : اى د بسترملګريه ! تا پېرخوب وکړ، پېشكه د دنيا له ژوند څخه وروسته یو بل اوږد خوب (راحت) راتلونکي دي .

الهي پرپکري سرته رسپدلي دي

يوکس چي د انديښنو او تشویشونو پر نارو غي اخته و، د روحي او عصبي نارو غيو له خانګري طبیب څخه بې د درملنې پوښته وکړه، هغه طبیب چي مسلمان و ورته بې وویل : ته باید پوه شي چي د تول مخلوق د پیداينېن پېړکره په ازل کي شوي ده ان تردى چي هېڅ حرکت او اشاره هم د الله تعالى له ارادی او امر څخه پرته نه شي ترسره کېدای، چي داسي ده نوبیاغم او پېښاني د څه له پاره؟

رسول الله (ﷺ) واي : ((الله تعالى د مخلوقاتو په اړه ټولی پرپکري د هغوي له پیداينېت څخه پنځوس زره کاله پخوا ليکلې دي)) .

" متنبې " واي : پست انسان ته واره کارونه هم ستربنکاري، خود ستربنکاري په ستړګو کي لوی کارونه هم واره بنکاري .

د خپلواکي خوند

"راشد" په خپل کتاب "المسار" کي وايي : هغه څوک چي دري سوه شپيته ډودي، یوه بوشكه غوري اوشپارس سوه داني خورما په کور کي ولري، نوهچوک هغه د خان غلام کولا ی نه شي . یو پخوانى دينپوه وايي، چا چي په وچه ډودي او اوبوگوزاره وکړه، نو دی له الله تعالیٰ پرته د نورو ټولو له غلامي څخه خوندي شو . (د هېڅ کارانګېزه يې دا نه وي چي د چا د بنېکني خواب ووايي) . الليل ۱۹:۹۲

شاعر وايي : ما د خپلهيلواو غوبښتو ومنل، هيلو زه خپل غلام کرم، خو که ما مقناعت او ګوزاره کري وای، نو زه به اوس یو خپلواک انسان وای .

بل شاعر وايي : زه چي ګورم نو بدمرغه کسان له دنيا څخه تنك نه دي، حال دا چي دوي په کي برښد او وږدي دي، زه دا منم چي دنيا کله کله خلک خوشحالوي، خودا په حقیقت کي د اوږي هغې وربخې ته ورتنه ده چي له راتلو نه لبوه شپېه وروسته بېرته خوره شي .

هغه کسان چي په مال، څوکي او دنده کي نېکمرغې لټوي، بېر ژر به دوی پوه شي چي په حقیقت کي دوی سخت زيانمن شوي، او له اندېښنو او غمونو پرته يې نور هېڅ نه دي ترلاسه کري .

(نن ماته لغې راغلى، لکه څرنګه مې چي په لومړۍ ورڅ پیداکړي وئ او له تاسوڅخه هغه شيان پاتي شول، چي موبو درکړي وو). الانعام ۹۴:۶

(تاسود دنيا ژوند ته دېره پاملننه کوئ، په داسي حال کي چي د آخرت ژوند غوره او تلپاتي دي). الأعلى ۱۷-۱۶:۸۷

د سفيان ثوري پالښت له خاورو و

" سفيان ثوري " چي یو پخوانی نام توافقهی عالم دی دحج مراسم بي تر سره کول په مزدلفه کي بي د خاوری یوی دېری ته تکيه کري وه، خلکو ورتنه وویل، ته خود ټولي دنيا د حديثو استاد يې، خاورو ته دي ولی تکيه کري ده، هغه

ورته وویل، بېشکە زما دا بالبىت د وخت د خلیفه "ابوجعفر" لە بالبىت څخه غوره اوستىر دى .

شاعر وايى : کاشكى هغه لاس چى تاتە پە ذلت سره دراوبىدىرىي، تاتە تر رسپدو مخكى پە توره غوڭ شى .

{ ووايى - اى پېغمىرى - مۇر تە لە هغى پېپنى پىرتە چى الله راتە لىكلى وي بلە نە رارسىپىي). التوبه ۵۱:۹

د بىنۇرچىانوڭنگ تە مە ورخە

دروغىنى ژمنى، ناسم او ناكام اىكلونە چى دېرخىل ترى پە و بىرە او تشويش كى وي لە وەمونواو اندېبنىو پىرتە نورخە نە دى . الله (ﷺ) وايى : { شيطان تاسو لە فقرخە داروى او د بىرى پە لور مو بولى، او والله پاڭ د بخىنى او د پراخى ژمنە درسەرە كوي، الله پراخ اوپە هەرخە پوھ دى }. البقرە ۲۶۸:۲

پېپشانى، ساھ تنگى او د معدى زخم د ناهىلى، ناكامى اووروستە پاتى كېدو سترى پايلى دى .

شاعر وايى : تە مۇر تە سزا مە راکوه ھكە مۇر تە پېپشانى، چى د شېپى پە تىارو كى يې زمۇرخوب تېنتولى دى سزا راکىرى ده .

ستغى سپورى تاتە ھېڭ زيان نە شي رسولى

د امرىكى پخوانى ولسمىش" ابراهام لينكولن " بە ويل، زە هغە ليكونە چى ماتە راڭى او لە ستغۇ سپورو ڈك وي نە لولم او نە يې پرائىزىم، خواب خوبي لا پرخاى پېپىدە، ھكە كە زە پىردىغە كارخان بوخت كىرم، نۇبىا خوبە زە خېل ولس تە نورھېڭ وراندى نشم كىراى . (نومخ ترى وگرخوھ). السجدة ۳۰:۳۲

{ لە دوى نە پە بنە دول ڏنك وکىرە). الحجر ۱۵: ۸۵

(اى پىغمۇرە ! مخ ورخە وارۋوھ او ورتە ووايە چى ستاسو لە شرنە
پناھ غوارم). الزخرف ٨٩:٤٣

حسان (رضى الله عنھ) وايى : د سېكۈخلۈكىو ستغى سېپورى اود خلکو د
ابرو پە اىرە خبىرى كول نە خە زيان رسولاى شي او نە خە ارزىنت لرى، زىور
مسلمان تە پە كار دى چى هېش پاملىرنە ورتە ونە كىرى .

پە دويىمە نىرپوالە جىڭىرە كى د امرىكا د سەمندرى خواكونۇ عمومى
قۇماندان يوه وتلى خېرە وە، ترخان تىتو كسانوسىرە بە يى عادى چارچىند درلۇد،
پە داسى حال كى چى هفوئى بە د دە داهانت - سېپاكاوىي - ترخىڭى ھەغە تە پە
كىنخۇلۇم اىر نە وو، تردى چى ويل بە يى اوس زە د خلکو لە نىيوكوسىرە عادى
شوى يەم، هېش اغىز راباندى نە كوي، ھەكە چى عمرمى زىيات شۇى او زما باور
دى چى د خلکو خېرى د چا ارزىنت او درنىتتى لە منخە نە شي ورلاي، او نە يو
كلك دېباول نىرولى شي . شاعران لە ماڭخە خە غوارىي، حال دا چى زىما عمر لە
خۇلپىستۇكلونو خە دېر شۇى دى ؟ عيسى (عليه السلام) وىلى دى : تاسو لە
خېپلۇ دېبىنماشو سەرە محبت وکىرى يعنى دا چى هفوئى تە هەر اخىزە بختىنە وکىرى،
چى تاسو لە غەچە خېستلەوا لە هەغى كىنى او دېبىنى خە بەج شى، كوم چى
ستاسو ژوند لە منخە ورى .

(متقىيان خلکوتە بختىنە كوي او الله نېڭان خوبىسىي). آل عمران:٣٤

د مكى د فتحى پە ورخ رسول الله (ﷺ) مشركانتوھە ووپىل : ((خى ولارشى ! تاسو
خلاص ياست)). يوسف (عليه السلام) خېپلۇ ورونوتە ووپىل : (نىن پرتابسو
كومە پېر نىشته). يوسف ٩٢:١٢ (الله لە پخوانىو كناھونو خە درتە تېرىشىو .
ماڭىدە ٩٥:٥

پە كائنا تو كى د بىنکلا درس ولىولە

د ذوالجلال والاكرام ذات د مخلوق مطالعە اود ھەغە پە پرانيستىي كتاب -
كائنا تو كى ھىركېدل او ورخە خوند اخىستىل سىنە پراخوي، الله تعالى د طبیعت
اوپىيدايىشت پە اىرە وايى :

(مۇر د باران پە اوپۇ بىنایىستە باغانوھە رازىرغون كىرى دى). التمل ٦٠:٢٧

(دا د الله پیداينېت دی ماته وينا يې، چي له الله تعالى پرته نورو خدایانو خه پیداکېرى دې). لقمان ۱۱:۳۱

(اي محمده! ورتە ووايە هغه دلایل په غور وگورئ، چي په اسمانونو او حمکو کي دې). يونس ۱۰:۱۰

زه به خو پاني وروسته تاته د الله تعالى د کائنا تو په اړه یوڅه رانقل کرم، چي هغه دالله تعالى په لوپولی او حکمت دلالت کوي : (هغه ذات چي هرشي ته يې خپل جورېت ورکر او بیا يې ورتە بنوونه وکړه). طه ۲۰:۵۰

شاعر وايي : د فضا په کتاب کي زه ځیني داسي حالات لوم، چي تر او سه ما په خپل کتاب کي نه دې لوسټي، لکه، خلیدونکي لمر، روښانه ستوري، نهرونه، ويالي، غونډي، ونۍ، بوتي، مېوې، رنۍ، هوا، او بې .

(الله تعالى د برکت ځښتن او له ټولو پیداکونونکو خخه بنکلی پیداکونکي دې). المؤمنون ۱۴:۲۳

شاعر وايي : د مخلوقاتو په هرڅه کي د الله تعالى د قدرت نښه شته، تولي نښي په دې دلالت کوي چي الله (ﷺ) یو دې او شريک نه لري .

"ایلیا ایوماضی" وايي : ای له نارو غی خخه سرتکونکيھ ! ته هېڅ نارو غی نه لري، که ته په ربینتیا نارو غشي، نوبیا به ته څرنګه يې؟ ته په ګلاب کي اغزيو ته ګوري، خو له دې ډروند یې چي له پاسه پې له شبنم خخه جورتاج وویني، هغه څوک چي خپل نفس یې له بشکلا خخه خالي وي، نو هغه به په نږي کي بل هېڅ بنایسته شی ونه ګوري .

ایا دوی او بېش ته نه ګوري، چي څه رنګه پیدا شوی دې؟

"اینشتاين" وايي: څوک چي نږي او موجوداتو ته بېه ځیرشي، نو پوهېري چي پیداکونکي یې یو حکيم - پوه ذات - دې چي هغه لوېي نه کوي .

(الله هغه ذات دې چي د هرشي جورېت یې په دېرېنې دول پیدا کړي دې). طه ۵۰:۲۰

(موږ حمکه او اسمان په ناحقه نه دي پیدا کړي) .
الدخان ۳۹:۴۴

(ایا تاسوګومان کوي چې تاسومي بي هدفه پیدا کري ياست) . المؤمنون ۱۱۵:۲۳

يعني دا چې هرڅه په څرګند حساب، حکمت، ترتیب او نظام سره منځته راغلي،
نو هرڅوک چې دغه الهي نظام ته حیرشي پوهیږي، چې داسي یو ذات شته چې
هغه د قدرت څښتن دی او د ټول عالم کارونه په اټکل نه کوي .

الله (ﷺ) وايي : (لمراوسې پورمی په یوه حساب دي) . الرحمن ۵:۵۵

(له لمرسره نه بنایي چې سپورمی ونیسي او نه شپه له ورځي نه لوړۍ
کېداشی، ټول په خپل محورکي څرخیږي) . یس ۴۰:۳۶

حرص ګئه نه لري

رسول الله (ﷺ) وايي : ((هېڅکله به یونفس ترهغنی پوري مرنه شي،
چې خپله روزي او د ژوند نېټه یې نه وي بشپړه کړي)) .

چې داسي ده، نوبیا ولې فریادونه، لالهاندي او ولې دا ډول حرص
وشي؟ (الله هرشی په اندازه کړي) . الزعد ۸:۱۳

(د الله تعالى هرکار په اندازه فيصله شوی دی) . الأحزاب ۳۳:۳۸

ستونزی ستا ګناهونه رژوی

شاعر "ابن المعتز" وايي : په الله تعالى باندي د باوري شخص سپرلى
څومره بنه ګام اخلي، او تک یې څومره ګرندي دی ! صحيح حدیث دی چې رسول
الله (ﷺ) وايي : ((داسي یومؤمن بنده به نه وي چې هغه ته څه پرېشاني، غم،
درد، ستوماني او ناروغری ورسپړي، ان تردي که کوم اغزری هم ورچوځ شي، نو
الله (ﷺ) یې په بدل کي وایه ګناهونه رژوی)) .

خو دا دهه چا له پاره ده چي زغم ولري، له الله تعالى خخه بدله وغواري، الله (ﷺ) ته ببرته په توبه ويستلوسره وروگرخي، او په دي وپوهري، چي دغه تعامل او ورکره راکره يي له داسي ذات سره ده چي ورکره يي بي منته ده. "متنبي" په خپلو حكميانه بيتوونکي چي د بنده قوت او داد لا پسي دبروي وايي : يعني ته له خپلي زمانی سره ترهه وخته بي پروا چليره، چي ستا په بدن کي روح وي، خكه هغه خوشې چي تا خوشحالوي تلپاتي نه ده، او نه ستا خفگان ستا ورك شوی شي تاته راکرخولاي شي .

(په دي خاطرچي پرهه شيانو خفه نه شي، کوم چي ستاسوله منګولو نه وتلي وي او نه په هغه خوبن شي، چي تاسوته يي درکري دي). الحيد ٣٣:٥٧

الله موبو ته کافي دی او هغه بنه کارجورونکي دی

کله چي ابراهيم (عليه السلام) اور ته واچول شو، نودا کلمه يي زمزمه کوله (حسبنا الله ونعم الوكيل)، الله تعالى ورتنه اور سورکر او همدا کلمه زموږ پېغېر (ﷺ) د أحد په غزا کي وویله، نوالله (ﷺ) يي مرسته وکره . کله چي کافرانو ابراهيم (عليه السلام) په تال راوځروه، نو جبرانيل (عليه السلام) ورغى او ورتنه يي وویل : ايا ماته خه اړتیا لري ؟ ابراهيم (عليه السلام) ورتنه وویل، تاته مي هېڅ اړتیا نشته، خواله تعالى ته اړتیا لرم . د سمندر خانګرتيا ډوبول او د اور سوھول دي، خو په (حسبنا الله ونعم الوكيل) سره سمندر موسى (عليه السلام) ته وچ او اور ابراهيم (عليه السلام) ته سورشو . موسى (عليه السلام) چي ولیدل مخې ته سمندر او شانه دوېشنن دي، نو وېي ویل : (نه هېڅکله نه ! پېشكه له ماسره مي خپل رب دی او ژر دی چي لاره به راته وښائي). الشعراء ٤٢:٢٦

نوالله تعالى خلاص کي . د سيرت په کتابونوکي يادونه شوي، چي رسول (ﷺ) له مشرکينو خخه د ثورغارته پناه یوره، نوالله (ﷺ) یوه کوتره د دي له پاره وګومارله، چي د غار په خوله کي خپله خاله جوره کري او غني ته يي دا دنده وسپارله، چي پرهماګه خاى خپل کورجورکري، کله چي مشرکين غارتنه ورسپدله، نو وېي ویل : ناشونې ده چي محمد غار ته ننوتۍ وي .

شاعروائي : دوى دا ګومان درلود چي کوتري او غني چي دا حاله جوره کري، نو ناشونې ده چي محمد (ﷺ) دي دلته ننوتۍ وي، د الله تعالى پاملنې هغه له

دي څخه بي پروا کر او دي ته بى ار نه کر، چي زغري - جنگي لباس - چمتو کري، او يالوري مانۍ او برجونه جورکړي . دا الهي پاملننه او ساتنه ده، خو چي بنده بى د زره په ستړګو ووینې او د انظر ولري چي داسي رب شته، چي هغه زورور، مرستندوي، له رحمت نه ډک ملګري اور حم کونونکي ذات دی، چي بنده ورته بېرته ورگرځي .

شاعر "احمدشوقی" وايي : کله چي د الهي پاملنني ستړکي تاته درواوري نو بيا ته قرار ویده شه، ځکه چي بيا ټولي ستونزی له امن نه ډکي دي .

(بېشکه چي ته زموږ د ستړګو ترڅارلاندې بى). الطور ۵۲: ۴۸

(الله بنه ساتونکي اوله ټولورحم کونکوڅخه بنه مهربان دی). یوسف ۱۲: ۶۴

د نېکمرغې جورونکي اسباب

امام ترمذی دا حدیث رانقلوی : ((چاچي په خپل استوګنځي کي له امن نه ډکه شپه تېره کړه، په خان روغ او د هماځي ورځي خوراک ورسره و، لکه توله دنیا چي ورته د نعمتونوسره ورکړل شوي وي)) .

کله چي انسان د خوراک، خښاک او استوګنځي په لاسته راولو وتواندې اوله دی سره سره ډايمن او په بدن روغ و، بېشکه چي له ټولوڅخه غوره نېکمرغې بنه خوبينه او خيرونه يې ترلاسه کري، او دا ډول پېرزوينه د دېروڅلکو په برخه د خوهفوی ورته نه ګوري او نه په کې غورکوي، الله (ﷺ) خپل پېغمبرته وايي :

(پرتاسو باندی می خپلی پېرزوینې بشيري کړلې). المائدہ ۵: ۳

نوالله تعالى پرخپل پېغمبرباندی څه لوربینه کړي ده ؟ ایا هغه مادي پېرزو وه، غذا وه، مانۍ او که کورونه، سپین زر او که سره زر وو؟ حال دا چي هغه هېڅ هم نه درلودل ؟ بېشکه دغه پېغبربه په یوه داسي ختنې کوئه کي ویده کېدې، چي چت يې د خورماله لختوڅخه جور و، هغه به د لوري له امله په خېټي پوری دوه تیروي ترلې وي، د خورما په پزکي باندی به بى دده لکوله، چي ددې

مبارکي به يې تغمى كېدى او د دېرش لپو وربشو په بدل کي يې خپله زغره په يوه يېھودي گروکري وه، هغه مبارڪ به درې ورخى گرخېدە، خوخرابه خورما به يې هم نه موندله چې خان پري مورکري . لېکوال دا موضوع په شعرکي داسې انځور وي : ته په داسې حال کي وفات شوي چې ستا زغره د لپو وربشو په بدل کي ګرو وه، او ستا د وفات ترنېتې پوري هغه ګانه همداسي پاتي وه، ځکه چې په تا کي د یېتمى خورى او غوره معناکاني پرتى دي، ان تردي چې اى اتلە ! ته د یېتمانو پلار ونومول شوي . همدارنګه په بل شعر کي بي داسې وېلى دي : تا د لوړوستټولونکو مانۍ پرڅای په يوه ختنېه کوتې کي ګوزاره وکړه، تا د بنېګنو داسې هسک برجونه جور کري، لکه د خيمو په خبر چې تریټولوبېنکلي خېمى دي .

(ستا له پاره آخرت له دنیاڅخه غوره دي، دېرژرې ستا رب هغه خه درکري چې ته پري خوبېږي) . الضحى ۴:۹۳

(اى پېغمبره ! موږ تاته د کوثر حوض درکري دي) . الکوثر ۱:۱۰۸

د لور منصب کړاوونه

د ژوند له سټومانيوڅخه يوه هم لور منصب او څوکي وي، "ابن الوردي" وايې، د منصب کړاوونو زما قوت کمزوری کر، حیرانتیا ده زما سټونزو ته چې زه يې له تېټوڅلکو سره په تېټ او پاس کي ګالم . نچور دا چې د منصب باج دېر لوردي، ځکه چې د مخ او به، روغتیا او سوکالي له انسان څخه اخلي، او دېرکم داسې خلک به وي، چې هغوي له دغۇ سټونزوڅخه خلاص وي، چې هره ورڅي دوی د خپلو وینو، خولو، شان، راحت، عزت، ابرو او شرف په قيمت اخلي .

رسول الله ﷺ يوه صحابي ته وايې : ((ته امارت - سرمشرۍ - مه غواړه)). بل حدیث دی چې : ((امارت بنه شودي وروونکي او ناوره شودي پري کوونکي مورده)). يعني پېيل يې خوندور او پایله يې ترڅه ده . (واک مې له منځه ولاړ) . الحافه ۲۹:۶۹

شاعروايې : ته داسې وګنې چې د دنیا مال تاته پېمانه راخې، خو ایا د دي دنیا پاى بیا هم ورکېدل او فنا کېدل نه دي ؟ ((یواخې ستا د عزتمن او لوی رب مخ به پاتي شي)). الرحمن ۲۶:۵۵

یوه نېک عمله سري خپل زوى ته نصیحت کاوه چي اى زويه ! ته خان له مشری خخه وساته، خکه چي مشری بپردردونه منخته راوري، يعني ته هېڅکله مشری اوصدارت مه خوبشوه، خکه چي د خاكو انتقادونه - نیوکي- کنځي، تکول او باج یواحی همدغوشکوته مخامخ وي . شاعروايي : بېشکه نيمایي خلک د چارواکو دېمندان وي او هغه هم په داسي حال کي چي هفوی عدل او انصاف وکري، که نه نو بيا خو يې قول دېمندان وي .

لمانځه ته مخه کره

(اى مومنانوپه صبرا لمانځه سره مرسته و غوارئ). البقره ۲: ۱۵۳

رسول الله ﷺ چي به کله کوم کارته انډېښمن شو، نولمانځه ته به يې مخه کره او وېه يې ويل : ((اى بلاله ! مور په لمانځه سره قرارکړه)). يعني د لمانځه له پاره اذان وکړه، چي لمونځ وکړو او هوسا شو . کله به يې داسي هم ويل ((زما د ستړګو يخوالی په لمانځه کي پروت دی)) .

کله چي سينه تنګه، کارستونزمن شي، چلونه بېرشي، نوجومات ته منډه کړه اولمونځ وکړه . کله چي ستاورځي توري تياري او شپي ګډوډي شوي، او ملګري بدل شي، نو تا ته په کار دي چي لمونځ وکړي . رسول الله ﷺ (صلی الله عليه وسلم) به په خپلو لویوتکلارو کي په لمانځه سره زړه تکي له منځه ورله . لکه د بدرا، احزاب او نورو مهموغزاكانو اوحالاتو په وخت کي .

د فتح الباري د ليکوال "حافظ ابن حجر العسقلاني" په اړه ويل شوي چي هغه یو وخت په مصرکي یوی قلاته روان و، په لار کي غلو راکبر کړ، په دي وخت کي هغه په لمانځه پېل وکړ او د لمونځ په برکت الله تعالى هغه له غلوڅه وژغوره . "حافظ ابن عساکر" او "ابن القيم" په خپلو کتابونو کي یادونه کړي، چي یونېک سري ته د شام په لاره کي یو غل راوطت، غل ورپسي وسله راواخیسته چي مر یې کري، نو هغه نېک سري ورڅه لږ وخت وغوبنت چي دوه رکعته لمونځ وکړي، د لمانځه په حالت کي ورته دا ايت ورياد شو : (هغه ذات څوک دی چي د انسان سوال قبلوي). التمل ۶۲: ۲۷

نوه مدغه ایت بی دری خله تکرار کر، په دی وخت کي يوه پرپښته له اسمانه راغله نېزه ورسره وه او هغه غل بی پري وواژه، بیا بی وویل، زه د هغه چا استازی يم چې کله ورڅه یو اړنسان عوینټه وکړي هغه بی قبولي.

(خپلی کورنی ته د لمانځه امر وکړه اوپه خپله هم پري کلک اوسمه). طه ۲۰: ۱۳۲

(بېشکه، لمونځ د فحشاء او ناروا کارونومخه نیسي). العنکبوت ۲۹: ۴۵

(بېشکه لمونځ پرمئنانوپه تاکلو وختونوکي فرض شوی دی). النساء ۴: ۱۰۳

د سیني د پراختیابل لامل چې پرېشانی اوغم له منځه وري، پرېغمبر(ﷺ) باندي درود وویل دی :

(ای مؤمنانو! تاسو پرېغمبر باندي درود اوسلام ووایاست). الاحزاب ۳۳: ۵۶

د امام ترمذی په صحیح روایت سره، رسول الله (ﷺ) ته ابی بن کعب (رضی الله عنہ) وویل : زه په خپله دعاء کي پرتا باندي د درود له پاره څومره برخه ځانګري کرم؟ پېغمبر(ﷺ) ورته وویل، څومره چې ستا خوبشه وي، هغه ورته وویل، څلورمه برخه؟ رسول الله (ﷺ) ورته وویل، څومره چې ستا خوبنه وي، خوکه له دی څخه دی ورزیاته کړه نوغوره به وي، ابی بن کعب وویل، له دربو څخه دوه برخی؟ رسول الله (ﷺ) وویل، څومره چې ستا خوبشه وي، خوکه له دی څخه دی هم وردېره کړه نو بنه به وي، هغه وویل، که ټوله دعاء ستاله پاره ځانګري کرم؟ رسول الله (ﷺ) ورته وویل، که داسي دی وکړل نو ګناه به دی وبختنل شي اوډ غم له پاره به دی همدا بس شي. په دی حدیث کي بشکاره خبره دا ده چې په رسول الله (ﷺ) باندي د درود اوسلام ويلو له امله هم غم او پرېشانی له منځه خي، رسول الله (ﷺ) وایي : ((چا چې پر ما یوخل درود وویل، نو الله پاک به پري لس خله درود وایي)). بل حدیث کي رسول الله (صلی الله علیه وسلم) ویلي چې : ((تاسو پرما باندي د جمعي په شپه او د جمعي په ورځ زیات درود ووایاست، ځکه ستاسو درود ماته رارسیدي، اصحابو وویل ته خوبه خاوری شوی بی، زموږ درود به څرنګه تاته دررسیدي؟ رسول الله (صلی الله علیه وسلم) وویل : بېشکه چې الله تعالی په حمکه باندي دېغمبرانو جسدونه خاوری کول حرام کړي دی .

هغه کسان چې د رسول الله (ﷺ) په پل او په هغه څه پسی روان دی چې ورباندي نازل شوی دی، نو د دغو لارویانو سیني به پراخې، رتبه او عزت به بی

لور او نوم او شان بە يى اوچت شى . ابن تيميه (رحمه الله) وايى پر رسول الله (ﷺ) ترتولو بشپىدرود (ابراهيمى درود) دى . ((اى الله تە رحمت راولىپەر مەد (ﷺ) باندى، د هەغە پرکورنى باندى، لەخەنگە چى تا پر ابراهيم (عليه السلام) او د هەغە پر اھل باندى درود استولى دى، او اى الله ! تە بركت نازل كەر پر مەد (ﷺ) او دەغە پر كورنى باندى، لەخەنگە چى تا بركت نازل كەرى پر ابراهيم (عليه السلام) او د هەغە پر كورنى باندى، بېشىكە چى تە د ستايىنى وىزات او د لوبيئ خېنتىن يى)). شاعر وايى : موبىستاپە مىنە كى هر ارزىبىنتاك شى هېركىي، نىن تە تر ھۇشىيانو خە چى لە موبى سرە دى خورا ارزىبىنتاك يى، موبى ستاد محبىت لە املە ملامتىپرو، موبى تە هەمدا درىشت او ارزىشت بىس دى چى ستاد مىنى لە املە بى گناھ ملامتىپرو .

صدقە او خېرات د سىنى پراخى دە

پە ھۇشىيانو كى چى نېڭىرغا منختە راوري، پېشانى او اندىبىنە لە منخە وري، بېنېكتە كول، خېرات ورکول او نورو تە خىر رسول شامل دى . دغە خويونە لە تولۇ ھەفو نوروكارونو خە چى سىنە پارانىزى غورە دى . (د الله پە لار كى هەغە مال ولگۈرى، چى موبى درىكى دى). المانافقون ۶۳: ۱۰ (خېرات كۈونكى سرىي او خېرات كۈونكى بىنخى). الحيدى ۵۷: ۱۸

رسول الله (ﷺ) بخىل او سخى لە ھەفو دوه سىرو سرە پرتلە كەرى، چى پر ھەفو باندى دوه چېنى وي، سخى سرىي چى ترخۇپورى صدقە ورکوى او خېرخە كوي پە ھماگە كەچە بە پىرى خېلە چېنە او او سپىنیزە زغە پراخېرى او دا چارە بە ترەھىي روانە وي، چى پە دەغە سخى سرىي كى د سخا نىنى ورکى شى، او بخىل چى ھۆمرە خېل مال لە نورو ھە ئىسارو وي پە ھماگە كەچە بە پىرى چېنە تىڭىرىي، ترەھىي چى بخىل زندى كەرى او روح يى پىرى تىڭ كەرى .

الله (ﷺ) وايى : (د ھەفو كسانو مثال چى خېل مالونە د الله تعالى د خوبىي د تىلاسە كولواو د خېلۇنفسۇنۇ د كېرىشت لە پارە لگۈي دەغە باغ پە خېر دى، چى پە لورە ھەمكە جورشۇي وي كە دېرىباران پرى وشى، نۇ مبۇھ دوه چىنە ورکوى او كە دېرىباران نە وي نۇنرى او رېپەرخە يى هە بىس وي). الېقە ۲۶۵: ۲۹

(خېل لاس لە غلارى سرە مە تېرە). الأسراء ۱۷: ۲۹

د لاس بندول اوئرل - بخل - د روح د تىگىدو يوبىل لامل دى، بخىل خالك ترھرچا بى سکونه اودى تىڭو سينو خېنناتان وي، حكە چى هغۇرى د الله (عزىز) پە مەھرىانى او فضل باندى ھم بخىلى كوي، كە هغۇرى پوه شى كوم شى چى دوى بى خلکو تە ورکوي پە حقىقت كى دەھغۇرى د نېڭىرمۇغى د لاس تە راۋىرنى لامل كېيىي نو ھرومرو بە دى بىنە كار تە ورۇھقىلى .

(كە تاسولە الله تعالى سره نېڭ قرض وكرى، نوستابسومال بە زيات كىرى، اوڭناھونە بە مو وبخېنى). التغابن ١٨:٦٤

الله (عزىز) وايى : (خۇك چى خپل زىرە لە كنجوسى خخە وئۇغورى، نو ھماغانە بىلە بىريالى دە). التغابن ١٧:٦٤

(اوپرھېزگاران زمۇرد ورکرى مال خخە خيرات ورکوي). البقرە ٣:٢

يو شاعر وايى : الله تعالى تاتە مال دركىرى، نوتە ورخخە خلکوتە لېرخە ورکە، حكە چى مال يوامانت او عمر تلىنكى دى، مال د اوپو پە ھېرىدى، كە تە ھەنە بىنە كېرى نو بىبويە كېيىي او كە روانى وي خورى او صافى بەھىرى .

"حاتم طايى" وايى : قسم پەرھە ذات، چى لە ھەنە پىرتە بىل خۇك پە غىبۇ نە پۇھىرى اوھە ذات چى خاورى شوئى سېپىن ھەلوکى بىيا راژوندى كوي، زىمابە خوراڭ تە زىرە كېدە خۇمابە خپلە كېدە لە دى وېرى تىرلە چى بىلە ورخ ونە ويل شى "حاتم" كە اصلە او بخىل انسان و . ھەمدەخ سخى سرى بە خپلە مېرىمنى تە امر كاوه، چى مېلمانە ورتە راۋغۇارى او وگۇرى كە داسى خۇك ومومى چى ورسە دوبى خورى، ورسە اشنا شى او پە پاى كى پىرى خپل زىرە خوشحالە كرى، ھەنە ورتە وايى، كە چى دى خوارە تىياركىل، نو كوم خورونكى هم ورتە راۋگۇرە، حكە چى زە يى يواخى نخورم، بىيا ورتە خپلە روپىتەنە فلسەنە چى د رىاضى خەركىنى او اسانى معادلى تە ورتە دە پە داڭە كوي، تە خو ماتە يو داسى سخى انسان راوبىتىيە، چى ھەنە لە خپلە نېتى خخە مەتكى مەرشۇى وي، نو زما زىرە بە هم خوبىن او بادە شى، يا ماتە داسى يو بخىل كىس راوبىتىيە، چى ھەنە (د بُخل لە املە) تى ژوندى پاتى وي، ايا د مال يېلولۇل او يېرۈل د چا عمر زىياتىي، او ياد مال لىگىتىت د مال د خېتىن عمركمۇي؟ يوه هم سەنە دە .

مه غصە کېرە !!

الله (ﷺ) وابي : { كه د شیطان له لوري کومه وسوسه درېپنې شوه، نوالله پاک باندی پناه وغواړه، هغه بنه اورېدونکي اوپه هرڅه پوه دی }. الأعراف: ۲۰۰:

رسول الله (ﷺ) يو صحابي ته لارښونه کوله : ((مه په قهریروه، مه په قهریروه، مه په قهریروه ! یعنی دری خلی بي ورته وویل)).

يو چا د پېغمبر(ﷺ) په مخکي بل شخص ته په قهرشو، نو رسول الله (ﷺ) ورته امر وکړچي له رېټل شوي شیطان خڅه په الله (ﷺ) باندی پناه وغواړه .

((اى ربه د شیطاناوله راتک نه تاته پناه درویم)). المؤمنون ۹۸:۲۳

((پېشکه کله چي پرهبزگارانو ته د شیطان له لوري کومه وسوسه پېپنې شي، نوهغوي ژر پند اخلي، او په اسانۍ سره د حق لاره ويني)). الأعراف ۲۰۱:۷

ګرمېدل او قهره څه دي، چي خلکو ته خفگان، پړېشاني او د مزاج خپرېتیا ورپه برخه کوي، چي د دی ناروغۍ بنه درمل له محمد (ﷺ) سره شته .

۱: د غوسي د ختمېدو له پاره له نفس سره لاس او ګربوان کېدل:

((پرهبزگاران قهر زغمي). آل عمران ۱۳۴:۳ ((کله چي په قهرشي نوبختنه کوي)). الشورى ۳۷:۴۲

((کله چي د موسى (عليه السلام) قهرسوير شونوبيايو هغه تختي راوخيستي چي تورات پري ليکل شوي و). الأعراف ۱۵۴:۷

۲ : اودس هم قهرسروي، حکه چي غوسيه په اصل کي د اورسکروته ده او اورپه اوبيو وژل کېروي . حدیث شریف : ((پاكوالی د ايمان برخه ده)). بل حدیث شریف دی : ((د مؤمن وسله اودس دی)).

۳ : که يوكس په قهر وي، نو که ولار وي باید کښېني اوکه ناست وي دده دی ووهي .

٤ : د غوسي په حالت کي دي سکوت يا چوپتیا غوره کري او هېڅ خبره
دي نه کوي .

٥ : د قهرپه حالت کي دي دهغولکو اجراثواب په زره کري، چې
هفوی قهرزغمونکي او نورو ته بخښنه کوي او ورسره خوا کي له نرمښت څخه
کار اخني .

سهارنۍ دعائکانۍ

څودعائکانۍ درښېيم چې هرکهیځ يې ووای، نو نېمرغې به درته مخه
کري، د هرانسانۍ او پېړيانې شیطان له شرڅخه به په امن کي يې او توله ورڅه
مابنامه پوري به ستا ساتونکي وي .

د دغو دعائکانوله جملې څخه چې له رسول الله (ﷺ) څخه په صحیح
روایتونوکی رانقل شوي، څویې په لا ندی دول دي :

۱ : ((موب او تولی نږي یواحی یوالله ته مابنامې وکړ، تولی ستایینی الله
تعالی لره بتایي، یواخی یوالله د عبادت وردی، شریک نه لري، پاډشاھي یواخی د
الله ده، تولی ستایینی الله لره خانګړي دي، او هغه په هرڅه په باندي قدرت لري، اى
زما ربه ! زه له تاخه ددی ننۍ او سبانۍ شپې د خير غوبښه کوم، د دې شپې او
سبانۍ شپې له شرڅخه پرتاپاندي پناه غواړم، زما ربه ! له نېټلی او بد بودانوب
څخه پرتاپاندي پناه غواړم، اى زما ربه ! د دوزخ او قبله عذاب څخه تاته پناه
درورم)) .

۲ : ((اى الله ! ته په پټواوخرګندو پوه يې، د اسمانونو او حمکو پیدا کونکي
بي، د هرڅه پالوونکي او واکمن بي، زه ګواه یم چې له تا پرته بل څوک د عبادت
ورنشته، زه تاته د خپل نفس د شراو دشیطان له شراوشرک څخه پناه درورم اوله
دي څخه هم پناه غواړم چې زه په خپله څه ګناه وکړم او یايې بل مسلمان ته
ورسوم)) .

۳ : ((شروع کوم په نامه ده ګه الله چې له نوم سره يې هېڅ شې په
حُمکه او اسمان کي زیان نه شي رسولوی او الله (ﷺ) اوړپدونکي او پوه دی)). دا
دعاء دری څله هرسههار ویل کېږي .

٤ : ((اى الله ! بېشکە پە داسىي حال كى سەھار راپاچىرم چى تە، ستا د عرش وironكى او نورى پرېبىتى اوستا تۈل مخلوق پرھان كواھ كرھۇم، چى بېشکە هەمدا تە الله يى، لە تا پىرتە بل بېش ۋۆك دعبادت ورنىشته، او محمد (صلى الله عليه وسلم) ستا استازى دى)). دادعاء بە ھەرسەھارخۇر خلى وايى .

٥ : ((اى الله ! زە پە تا با ندى لە دى چخە پناھ غوارم چى لە تاسىرە پە داسىي حال كى چە شى شەرىك كرم، چى زە پىرى پوھىرم اوولە تاخىھ دەغە كار بخېننە غوارم چى زە پىرى پوه شۇى نە يە)). (درى ھلە)

٦ : ((د اسلام پە فطرت، د اخلاص پە كلمە، د نبى (ﷺ) پە دين او زمۇبود پىلار ابراھىم (خليل الله) پە ملت مۇرسەھار راپاچىدو، چى ابراھىم (عليه السلام) حق تە ورمات مسلمان و او دمىشىركانولە دلى چخە نە و)). (درى ھلە)

٧ : ((الله (ﷺ) لرە دخېل مخلوق، د عرش د دروندوالى، دەغە دخېل نفس د خوبىنى او د خپلوكلماتىود مشوانى پە اندازە سرە پاكى اوستايىنە دە)). (درى ھلە)

٨ : ((زە د زىرە لە تىلە خوبىن يە چى الله مى رب، اسلام مى دين او محمد (ﷺ) مى پېغمىرىدى)).

٩ : ((د الله تعالى پە پورە كلماتو باندى دەغە چە لە شەرخە چى الله تعالى پېداكىرى دى پناھ غوارم)).

١٠ : ((اى الله ! يواخى ستا پە نوم سەھاراومابىشام كۇو، ستا پە نوم ژوندى كېرۇ- راپاچىرۇ-، ستا پە نوم مەرە كېرۇ- ويدە كېرۇ - او يواخى تاتە زمۇر درتىڭ دى)).

١١ : ((لە الله تعالى پىرتە بل چخە دعبادت ورنىشته، هەغە شەرىك نە لرىي، واك يواخى د الله (ﷺ) دى، اوستايىنى تولى د الله دى، هەغە پەھر چە قادر- بىرلاسى- دى)). (سل ھلە ويل كېرۇي).

لنده دمه

تولودینپوھانو په دی خبره هوکره کري، چي سپکاوی دا دی چي الله پاک ستا نفس تاته يواحی درپرپردي، او توفيق دا دی چي الله تعالى ستا نفس تاته ونه سپاري، بلکي مرسته درسره وکري، او په هر حالت کي درسره مل وي، نو تول بنده گان په دغۇ دووھالتنوکى كى اورى راوري، بلکي داسى ھم پېشىرىي چي يو بندە به گله په دواپروھالتنوکى ولوپري، او هەغە داسى چي دالله بندە گي وکري، راضىي بى كري، ذكريي وکري، شكريي پرخاى كري، اودا تول به د الله په توفيق سره دغە بندە تە په بىرخە كىري، خو لېر ورسوتە همدا بندە لە الله (﴿) چخه سرغرونە وکري، رب په قهرکري، ورخخە بى پروا شى، لامى بى دا وي چي الله (﴿) هەغە كس پرپىنى وي، نو دا انسان د الله تعالى د توفيق او پرپىنودو په منخ کي ولوپري، نوکله چي بندە دغە حالت په خىلە وگوري او د همدغە حالت حق بى تر سره کي، نوباياد پوه شى چي په هروخت او د سترگۈپە رب کي له هرى ساه اخىستو سره د الله تعالى توفيق تە اىدى، او د ايمان او وحدانىت پالنە بى د الله تعالى په لاس کي ده . كە الله تعالى ورخخە د سترگۈ د رب په اندازە ھم خېل توفيق لىرى كري، نود توحيد بام بە يى راپرپۇخى او د ايمان چت بە يى په خىمە وغورخىري، خكە چي د ايمان ساتونكى هەغە ذات دى چي اسمان يى پرخىمە باندى له را پرپوتوساتلى دى.

قرآن كريم ... مبارڪ كتاب دى

دنېکمرغى اوسيئىي د پراختيا له لاروچارو چخە يوه بله لاره په ژور دول د قرآنكريم لوستىل دى، خكە چي الله پاک خېل كتاب دلاربىنونى وسيلە، نور اود زىرونۇ د ناروغىولە پاره يوه درملنە او د بشرلە پاره يى رحمت گرھولى دى.

(اىا دوى په قرآن كريم کي سوچ نه کوي؟ كە له الله پرته د بل چا له لورى نازل شوی وي، نو دپراختلاف بە يى په کي موندلى وي). النساء: ٤٢: ٤٧)

(اىا دوى په قرآن کي دوب فكرنه کوي اوکە نه د دوى په زىرنوقولفونه پراتە دى). (محمد: ٢٤: ٤٧)

(دا مبارڪ كتاب موبوتاتە درلىپىلى، چي په ايتونوكى يى دوى فکروكىري). ص ٢٩: ٣٨

يو دينپوه د دى ايت په اره وايي: دا كتاب د تلاوت، د عمل كولو، پرپکري او د استنباط - د احکامو د راخپلوا- له پلوه بنسټي زه سرچنې ده .

يونېك شخص وايي، يو وخت مي په زره کي بېرسخت غم تاوبده راتاوبده چي له الله پرتە بل څوک پری نه پوهبده، نوما قرائتکريم راواخیست اوپه تلاوت مي پیل وکړ، زما دې په الله (ﷺ) قسم وي چې غم راځخه یونا څاپي لري او بنه خوبني راپه برخه شوه . (الله (ﷺ) په قرآن سره هغه چاته د سلامتیا لاره وربنایي، چې د الله په خوبني پسی ګرځي). المائدہ ۱۶:۵

(اى پېغعبره! همدارنګه موږتاته له خپل اړخه قرآن درکړي دى). الشورى ۴۲:۵۲

شهرت ته لبواں نه شي، د خفگان او اندېښني غوندي پایلی لري

د هغوشیانوله دلي څخه چې زره دانه وانه کوي، ارامتیا، پاکي او سوکالي یې له منځه وري د شهرت او ځان بنودني لبواں تیا او د خلکو په خوبنيو پسی ګرځیل دی . (په حمکه کي لوبي او فساد نه غواري). الفصل ۸۳:۲۸ خو شاعرد تکبر او شهرت پر ضد وايي : چاچي خپل نفس پت او نا څرګند وساته ګواکي هغه یې ژوندي، تر او تازه کړ او خپله شپه یې له پرېشانی پرتە تبره کړه، ځکه ګله چې بادونه راووالوخي تبز او طوفاني شي، نوبیا له لورو ونو پرتە نوري نه راغورخوي . رسول الله (ﷺ) وايي : ((چاچي یو نېک عمل د ځان بنودني په موخه وکړ، نوالله تعاليٰ به یې ورتە سزا ورکړي او چاچي خلکو ته د ځان بنودني په موخه نېک عمل وکړ، نوالله تعاليٰ به یې د خلکو په مخ کي رسوا کړي)). (خلکو ته ځان بنایي). الماعون ۷:۱۰

(دوى - ځان بنودنه - خوبنيو چې په هغه کار وستايل شي چې هغه کاري هېڅ کړي هم نه وي). آل عمران ۱۸۸:۳ (د هغوشلکو یه شان مه کېروي، چې د ویارني او خلکو ته د ځان بنودني له پاره له کورونو راوتني وو). الانفال ۴۷:۸

شاعر وايي : ریا داسې جامه ده چې بدن ورڅخه بنکاري، نوکله چې ته هغه واغوندي په حقیقت کي تا ځان بریند کړ.

بنه ژوند

د نېکمرغى كوم لاملونه چي زه يى دلته څېرم اولىكم، په دخو كى له تولونه غىتە اومنل شوي قضىيە پرالله (ﷺ) باندى ايمان لرل دي اوله دي پرتە نور لاملونه، معلومات اوكتى چي د نېکمرغى په اړه ما راتول کري، که هغه یو داسې چاته ورکړل شي چي پرالله تعالى ايمان نه لري اوله دې قيمتى شتمنى څخه بي برخى وي، نودايه ورته په هېڅ وخت کي ګټه ونه رسوي اونه دې هسى خپل حان د نېکمرغى په لټون کي ستومانه کوي .

بېشکه بنيادي بنست د ايمان دا دى، چي الله تعالى خپل رب، محمد(صلى الله عليه وسلم) پېغمبر او اسلام خپل دين وکنى . شاعر "اقبال لاھوري" وايى ، کافر همېش تردي اندازې پوري سرگردانه وي، چي پراخه نرى ورته تياره سنکاري، خو مؤمن انسان چي ګورم نوهغه یوه داسې نرى ده چي توله نرى په کي سرگردانه ده .

له دې څخه هم لوی او رېښتونى دليل د ايت دى : (هرنارينه او بشئينه مؤمن چي بنه کارونه وکري، نومور به پاک ژوند ورکرو او په آخرت کي به د هفوی د نېکو کړنوبده هرومرو ورکوو). التحل ۱۶: ۹۷

د پاک او نېکمرغه ژوند تېرولو دوه شرطونه دی : ايمان او نېک عمل .

(بېشکه هغه څوک چي ايمان لري او بنه کارونه یي کري وي الله به دخلکوپه زironوکي له هفوی سره مینه پیداکړي) مريم ۱۹: ۹۶

له پورتى څېرنې څخه دوه ګتى لاسته راخى : په دنيا او آخرت کي بشکل ژوند. او د الله په ورلاندې لوی اجراأثواب : (د دنيا او آخرت په ژوند کي دوى لره زېرى دى). یونس ۱۰: ۶۴

از مېښت ستاپه ګټه دى

غميزو او پېښوته مه وارخطا کېرده ! رسول الله (ﷺ) وايى : ((بېشکه چي الله (ﷺ) ته چي کوم قوم ګران شي، نو پر هفوی ازمېښت راولي، که څوک د الله تعالى په

دی پېرکىرە خوبىن شو، نوهغە تە بە د الله تعالىٰ خوبىنى ورىپە بىرخە شي اوخۇك
چى پىرى ناخوبىنە و، هغە تە بە د الله تعالىٰ قەھر ورىپە بىرخە شي .

پە عاجزى اوماتە خارە بىنە گى

د ايمان لە غوبىنتۇخخە يوه دا ھم دە، چى تە د الله(ع) د خير او شرپە
وېش باندى خوبىن او سى .

(مور بە هرومرو تاسو پە وپە، لوپە، د مالۇنو، خانۇنۇ او مېپۇ پە
كمېنت سرە وا زمايو، او زېرى ورکىرە د زغۇم خاوندانو تە). البقرە ۱۵۶:۲

دا يو حقىقت دى چى الھى وبشۇنە او فيصلى تىل زمور لە غوبىنتۇسرە
جورىبىت نە مومى، خكە چى زمۇر د عمل او بىنە گى لە املە پە الھى پېرکىرە كى
د اختيارىق نە لرۇ، مور خۇ د نىيوكۇ او ورائىزۇنۇ پە مقام كى نە يو، بلکى
يواخى د بىنە گى او سر اپېتۈدنى پە خائى كى پراتە يو، نوپەھمدى بىنسىت بىنە د
خىپل ايمان پە كچە ازمایيل كىرىي . د رسول الله(ع) وينادە : ((زە د تېلى لە املە
دومرە سختى تېرۇم، لكە تاسوچى دوھ نفرە هغە سختى پرخان تېرۇي)) .

بل حدىث دى : ((پە خلکوکى ترتولو زيات ازمېنت كى پراتە كسان
پېغمېران او بىا نېڭ كسان دى)).

(نو اى پېغمېرە ! د هغە پېغمېرانوپە شان ھرخە وزغەمە چى د تىينى
عزم چىنستان وو). الاحقاف ۳۵:۴۶

تعالى خير وغوارى، نوهغە تە ستۇزە ورپېپىتۇي . (مور بە هرومرو تاسو
وا زمايو، ترڅو ستاسو مجاهدين او صابرین سرە وپېژنۇ). مەد ۳۲:۴۷

((بېشكە مور لە دوي نە مخكى قومونە ھم ازمایيلى دى)). العنكبوت ۲۹:۲۹

له پادشاهی خخه ترکانی ته

د عباسی خلیفه "مامون" زوی "علی" چی په بیوی بشکلی مانی کي او سپد، مال او دولت و رسنه پرپمانه و، بیوه ورخ بی د مانی له دویم پورخه خار کاوه، گوري چي يو مزدورپه کار بوخت دی، چي خابت مهال شي اودس وکري د نهرپه غاره دوه رکعته لمونخ وکري، کله چي مابنام نبودي شي نوخپل کورته روان شي . يوه ورخ بی هغه راوغوبنت او د ژوند پوبنته يي تربنه وکره، هغه خواب ورکرچي د دوه خويندو، يوي مبرمني او مورسپرسني ورپه غاره ده، هغوي ته د روزي پيداکولو له پاره ستونزه گالي اوپه بازارکي له دغى مزدورى پرتنه بله کومه سرچبنه نه لري، هره ورخ روژه نيسى، د مزدورى له لاري چي خه تراسه کري په هغى باندي روژه ماته کري . "علی بن مامون" ورخه و پوبنتل چي ايا په دغه حالت کي ناخوبن نه بى؟ هغه وویل نه ! شکر دى، د الله تعالیٰ ستانيه کوم او په خپل کارکي خوين يم، نو" علی بن مامون" د دغه مزدور له خبرو خخه سخت اغزمن شو، نوله همدی امله له مانى او امارت دواړو خخه لاس په سرشو، د خراسان خوا ته کوم ناخړګند خاى ته ولاړ او هلتنه يې د لريکيو په کار پيل وکر، خو کاله وروسته په يوه خاى کي مر وموندل شو، دا ځکه چي هغه نېکمراغي د لريکيو په کار او بار کي وموندله، نه په پادشاهي او مانبي کي . (چاجي سمه لاره موندل ده، الله بى لاپسي بنه لارښوونه کوي او نوره پر هېزگاري هم ورپه برخه کوي). محمد ۱۷:۴۷

دا قېصه ماته د اصحاب کهف قېصه را يادوی، چي له پادشاهي سره سره په مانيوکي او سپدل، خوهغوي په خپلومانيوکي د هوسابني پرخای ناقرار، ګډ او زironه يې رپيدل، خخه چي پر مانى باندى کفرحاکم و، کفر دوي اړ کړل چي قصر پرپرودي، نو د بل استوګنځي په اړه د هغوي له ډلي يوه داسي وویل : (غارته پناه يوسئ، ستاسو رب به پرتاسو دڅل رحمت لمن پراخه او ستاسو د کار له پاره به لاري چاري برابري کري) الکهف ۱۶:۱۸

شاعروسي : يوه ساده کوتې چي بادونه په کي لکيږي، له يوي هسىکي مانى خخه هم ماته غوره او خوبنه ده . ولسي متنل دی : له دوستانو سره د ستني سوری میدان دی . نچوردا چي تنک او لو خاى له محبت او ايمان سره پراخپوري، او د زياتو خلکو خاى پيداکوي، په دې اړه داسي هم ويل کېوي چي زموږ د سترګو باڼه زموږ د مېلمنو له پاره کاسي دي .

له وزگارو اوناپو هو خلکو سره صحبت د پرپشانی بل لامد دی

امام احمد (رحمه الله) وايي : له بروسو يا تنگونکو خلکو خخه موخه د بدعت خاوندان، يعني هغه کسان دي چي په دين کي له خانه نوي کارونه رواجوي او یاهجه خوك دي چي له دين خخه بي پروا وي .

ويل کپري چي مطلب تري ناپوهه او پېعقله خلک دي او خینونورو لا ويلی، چي له تنگونکو خلکو خخه موخه هغه خوك دي چي خر مزاج ولري، د خښاک چېنه يې خره او په خپلوكړنو کي سور وي .

{ دوى لکه د لرگو ددونه داسي دي }. المنافقون ٤:٦٣

{ داخلک دي ته نژدي نه دي چي په خبره پوه شي }. النساء ٤:٧٨

امام شافعي (رحمه الله) وايي : کله کله داسي پېښېري چي بروس مزاجه شخص راسره کېښېني، نوپه دغه مهال زه داسي انګرم ګواکي د خمکي هغه اړخ ته چي بروس انسان پري ناست دی، څرخېري .

اعمش (رحمه الله) چي به کله د دروند مزاج خاوند ولید، نودا ايت به يې ولوست : { يا الله له موبو خخه عذاب لري کره موبو مؤمنان يو }. الذخان ٤٤:١٢

يو شاعروايي : د يو قوم لوړوالۍ یا ټېټوالۍ پروا نه لري، ټکه داسي کسان هم شته چي دهفوی بدنونه د ټچرو په څېرغت وي، خوماغزه يې د چېنځنو وي . ابن تيميه (رحمه الله) به چي کله له تنگونکي يا دروند مزاجه شخص سره کېناست نو ويل به يې : له دوى سره ناسته ګرمي تې ته ورته ده .

{ که تا کله داسي خوك ولیده، چي زموږ پر ایتونو ګوته بودي نومخ ورڅه واروه }. الانعام ٨:٦٩

{ له ناپوهانو اوپه زره بوج راورونکو سره مه کېنې }. النساء ٤:١٤٠
پېغمبر ﷺ وايي : ((د بد ملګري مثال د اور د برنى و هونکي په څېر دی)).

پرزرونو باندی پېر تياره راورونکي هغه کسان دي، چي هفوی د اخلاقو له لباس خخه برښد، په خويونکي کوچنيان اود نفسی غوبښتو منونکي وي .
ترهغي ورسره مه کېنې، چي ترڅويي بله خبره نه وي پېل کري، که نه نوتاسو هم د هغوی په شان یاست }. النساء ٤:٤٠

یوشاعر وايي : اى فلانيه ! ته خو دروند يي، دروند يي، دروند يي، په بنکاره بنه انسان يي، خوپه تله کي (حقیقت کي) فیل يي . یعنی دومره خته مزاج لري .

ابن القيم (رحمه الله) وايي : که کله په یوه دروند مزاجه او تنگوونکي کس باندي پېبن شوي، هغه ته یواخی خپل جسم و سپاره او خپل روح دي ورخه لري ساته، چيرته لري يي تري بوخه، مسافري کره، هغه ته غورونه کاينه ونيسه، سترگي دي پري رندی کره، چي الله تعالى درته له هغه خخه نجات درکري .

{ دهغه چا اطاعت مه کوه چي زره يي مور د خپل رب له ذكرخخه بي پروا کري وي، په خپلونفسی غوبنتنوپسي روان او د ژوند کار يي له پولي خخه اوینتى وي }. الكهف ۱۸:۲۸

غمخپلو ته !

په صحيح البخاري کي له رسول الله ﷺ خخه صحيح حدیث روایت شوي چي الله ﷺ وايي : ((د دنيا په خلکو کي چي له چا خخه زه هغه ته گران کس، لکه حؤى، ورور... واخلم بياهجه صبروکري او له الله تعالى خخه يي اجر وغواري، نوزه به هغه ته د دي - صبر - په بدل کي جنت ورکيم)) .

يوشاعرد خپل دوست مړينه داسي انخوروسي : ستا په ژوندون کي زما له پاره دېر پندونه وو، خوتنه نن ورخ د ژوند پرتله زما له پاره خورا د وعظ لامل بي.

صحیح قدسی حدیث دی چي الله پاک وايي : ((خوک چي د دواړو سترګوپه اخیستلو کي وازمایم، یعنی (له چا خخه چي سترگي واخلم) نوپه بدله کي به ورته جنت ورکيم)) .

{ بېشكه له الله خخه سرغرونه سترگي نه رندوي، بلکي په سينو کي پراته زironه رندوي }. الحج ۴۶:۲۲

امام ترمذی دا صحیح حدیث روایت کړی : ((کله چې الله تعالیٰ له خپل مؤمن بندہ خخه زوی واخلي، نو پرپښتو ته ووايۍ، تاسو زما د مؤمن بندہ د زوی روح واخیست؟ هفوی به ووايۍ، هو! الله (ﷻ) بیا ورته وايۍ، د هغه د زړه مبوه مو تري قبض کړه؟ هفوی ووايۍ، هو! الله (ﷻ) پرپښتو ته ووايۍ، نو زمابنده - له پېښې وروسته - خه وویل؟ هفوی ورته حواب ورکري، چې ستا ستانيه یې وکره او تاته راوګرځې او (انما الله واتا اليه راجعون) یې زمزمه کړ . الله تعالیٰ به پرپښتوه ووايۍ تاسو زما دغه بنده ته په جنت کې یو کور ودان کړئ او هغه کورپه "بیت الحمد" ونوموئ .

بل حدیث دی : ((کله چې د غمخپلو اجر او پنه پايله د قیامت په ورڅه څرګنده شي، نو یوه بله خلک به دا ارمان کوي چې کاشکي دوی (په دنيا کې) په قېچې ګانو غوڅ او خېري شوي واي)).

((بېشکه چې صبرکوونکوته به بېحسابه بدله ورکول کېږي). الزمر : ۳۹)

((د صبر له امله دی پر تاسو سلامتیا وي). الرعد : ۱۳)

((ای ربه پرموبه صبر راورووه). البقره : ۲۵۰)

((صبروکړه اوستا د صبر بدله یواحی پر الله باندي ده). التحلیل : ۱۶)

((صبر وکړه بېشکه د الله ژمنه حق اور پښتیا ده). الزروم : ۳۰)

امام ترمذی دا حدیث روایت کړی : ((خومره چې اجر دېږيوي په هماغه کچه یې غمیزه هم غتیری، او بېشکه الله (ﷻ) ته چې کوم قوم گران شي، نو هغه قوم ازمایي، یعنی - په کراوونو یې اخته کوي - نو که څوک پري خوبن شو هغه ته به د الله (ﷻ) رضابه برخه شي او که څوک پري ناخوبنې شو، هغه ته به د الله (ﷻ) قهر ورپه برخه شي .

د غمیزوپه اړه څو خبری دي، صبر، برخليک اوښه بدله، همدارنګه د مصیبت په وخت کي بندہ باید داعقیده ولري هغه ذات چې ورڅه هم شي واخیست، نو هماغه رب ورته ورکري هم و او هغه ذات چې ورڅه څه ونیول هماغه پري پېرزو کړي وو . ((الله پاک تاسوته امرکوي چې امانتونه څپلواوندانوته وسپارئ) النساء : ۴)

شاعر وايي : مال او د کورني غري د الله تعالى له امانتونو پرته نورخه
نه دي، او يوه ورخ به هرومرو امانتونه خپل ٿبنن ته سپارل کيردي .

د توحيد پراونه

د بل چا له ارخه يوه مسلمان ته د ضرر اوستونزى رسپدو په صورت
کي له دغه مسلمان خخه د توحيد غوبنتنى لومرى منظر بخبنه ده، چي د زره
سلامتي، پاكوالى او رونوالى هغه چاته دى چي زيان بي رسولي وي، او بيا که
همدغه کس ته د خير رسولو هيله ولري، نو دا يوه لوره درجه ده، يا دا چي ته
هغه کس ته خير او گته ورسوي، چي دا تربولو لوره درجه ده اودا مرتبه د
قهرپه زغملوسره پيل کيري، په دي معنا چي ته هغه چا ته زيان ونه رسوي
چاچي تا ته تاوان رسولي وي، وروسته بيا د بخبنى مرتبه منخته راخى، يعني
داصچي هغه کس وبخبني، له تبروتني بي تبر شى او بيا د احسان مرتبه ده چي ته
له هغه کس سره د هغه د بدی پرخای نپکي وکري .

(پرهبزگاران قهرزغمي اوخلوکوته بخبنه کوي، بپشكه چي الله د بنپکنو
له خاوندانوسره مينه کوي). آن عمران ۱۴۴:۳

(چا چي بخبنه او روغه وکره، نوبده يي له الله سره شته). الشورى ۴۲:۴۲

(باید چي بخبنه وکري او له تپروتنو خخه تپريشى). النور ۲۴:۲۲

رسول الله (ﷺ) وايي : ((بپشكه الله تعالى ماته د دي خبرى امرکري
چي زه له هغه چاسره خپلوي وپالم، خوك چي له ماسره خپلوي پري کوي، او
بخبنه وکرم هغه چاته چي پرمائي تبرى کري دى او بله داچي زه به هغه چاته
ورکره کوم، چي زه يي له ورکري خخه بي برخى کري يم .))

۲ : د پرپکري پراو : د تقدير- پرخليک - اوپرپکري منظر دادى، چي
ته په دي باور ولري کراو يا زحمت تاته د بل چا له خوا نه دررسپري او هغه
الهي پرپکره اوپرخليک وکني، بنده ورته هسي يوه پلمه شي، خو حقيقى فيصله
کونکى الله تعالى دى، له دي امله ته باید خپل رب ته په دي هکله غايره کيردي .

۳ : د کفارى پراو : لنده دا چي زيان درورسپد، په حقیقت کي دا ستا د گناهونکفاره - رژونکي- شو، د دی په واسطه به ستا گناهونه وبخبل شی، او د الله تعالى په وراندي به دي درجه لوره شي . (هفوکسانوچي هجرت وکر، له چپلو کورونوچخه ويستن شوي وو او زماپه لارکي زيانمن شول، جهاد بي وکراوشيدان شول، نو زه به هرومرو له هفوی څخه بدی لري کرم) . آل عمران^۳ : ۱۹۵

له هغه پوهی څخه چي دېرو مؤمنانوته الله تعالى ورکړي وي، یوه برخه داهم ده چي د انسان له زره څخه (بل مسلمان ته) د دېمني تار وويستن شي .

(د بدی مخه په بنه لاره باندي ونيسه، ببابه ستا دېمن د خواخوري دوست په شان شي) فصلت ۴۱ : ۳۴

رسول الله (ﷺ) وايبي : ((د شپږ ايمان څښتن هغه څوک دی، چي نور مسلمانان يې د ژبې او لاس له زيانه خوندي وي)) .

نچور دا شو، چا چي درسره بد چلنډ کړي وي، ته ورسره په ورين تندۍ او نرمو خبرو مخامخ شه، چي ته د دې شبګڼي له لاري د هغه شخص له زره څخه د دېمني خېږي وباسې او اورې وي ووژنې .

(اي پېغمبره زمانبدګانوته ووايې چي تل بنې خبرې وکړي، بېشکه چي شیطان د هفوی په منځ کي دېمني اچوی) . الإسراء ۱۷ : ۵۳

يو شاعروايي : ته د خوشحاله تندۍ څښتن شه، ټکه د اصيل انسان دا خوي وي چي خوشحالې دهه په مخ کي له ورايې څلیدري .

۴ : د توحید بل پراو دا دی چي ته چپلو نيمګرتياووته حير شي او په دي باوري شي چي دا بل انسان ستاد چپلو گناهونله امله پرتا برلاسې شوی دي .

الله (ﷺ) وايبي : (دا سې ولې کېږي ؟ کله چي تاسوته کومه غمیزه درورسپدري په دا سې حال کي چي تاسو هفوی ته ستاسو د مصیبت پرتله دوه چنده مصیبت رسولي، نوتاسو بیا واياست چي دا غمیزه ولې مور ته راورسپده ؟ ورته ووايې دا مو له څېله لاسه ده) . آل عمران^۳ : ۱۶۵

(کوم مصیبت چي تاسوته رسپدري ستاسود څپلولاسونو کر دی) . الشورى ۴۲ : ۲۰

دلته يو بل ستر پراو هم شته، دا داسې پراودى چي د هغى له امله د الله تعالى شکر او ستاینه پرخای كري، هغه دا چي ته يي مظلوم كري يي، نه ظالم .

حینو پخانويدينپوهانو به دا دعاء کوله چي : (اى الله ته ما مظلوم كري نه ظالم) . دا خبره د آدم (عليه الصلاة والسلام) د دوازو زامنو قبصي ته ورته ده، نېڭ زوى يي داسې وویل : (كه ته زما وژلو ته لاس راوغزوى، نوزه به خپل لاس ستا د وژلو له پاره دراوبرد نه كرم، حكى چي زه له هغه الله څخه دارېدم چي د ټول عالم پالونکي دی) .
امانده ۲۸:۵

دلته د رحمت یونازک پراو هم شته، داسې چي ته په هغه چا ورحميري چاچي ته کړولي يي ، نو دا شخص د رحمت ور حکه دی چي په پرلپسي توګه يي مسلمان کړولي او د الله (ﷺ) په منځ کي بي دغه مسلمان ته په سنتونزو جورولوکي له زړه ورتيا څخه کاراخيسټي، نو دې ویدي چي زړه ورته نرم او رحم پري وکري او له دغه کارڅخه يي وژغوري . رسول الله (ﷺ) وايي : ((خپل ظالم او مظلوم ورور سره مرسته وکړه !)). یعنی ظالم له ظلم نه ايسارکړه .

پرعاشه (رضي الله عنها) چي تهمت ولګول شو او "مسطح" دا خبر خپورکر، حال دا چي ابوبکر صديق (رضي الله عنها) به نومري سره مرسته کوله، خوکله چي يي پرnamوس ورته تهمت ولګوھ نو ابوبکر(رضي الله عنها) قسم وکړي نور به له نېستمن "مسطح" سره مرسته نه کوي، نوالله(ﷺ) دهغه په اړه دا ايت راولپيره . (ستاسومهریان او مالدارخالک دی دا لوره نه کوي، چي خپلوانو، نېستمنو او د الله په لارکي مهاجرو خلکوته به خه نه ورکوي، بایدېښنه ورته وکري او د هغوی له تېروتوڅه تېرشي، ایا دا نه خوبشوي چي الله تاسوته بخښنه وکري) .
النور ۲۴:۲۲

کله چي دا ايت نازل شو نو ابوبکر صديق وویل : هو، زه دا خوبنوم چي الله تعالى ماته بخښنه وکري، چي له هماغه امله يي "مسطح" ته پخانوي مرستي بیا پیل او بخښنه يي ورته وکره . "عینیة بن حصن" عمر(رضي الله عنها) ته وویل، اى عمره ! پر الله تعالى قسم چي ته موږ ته خپل حق پوره نه راکوي او نه زموږ منځ کي په عدل پرېکري کوي، نو عمر(رضي الله عنها) هود وکري، چي د خبری سزاورکري، خو "حرbin قيس" وویل: اى دمؤمنانو مشره پېشکه الله پاک وايي: (عفوه وکره، په بنوکارونو امرکوه اوله جاهلانومخ وګرخوه) .
الاعراف ۷:۱۹۹

"حرbin قیس" وایی کله چی عمر(رضی الله عنہ) د الله تعالی دا وینا او پر پدھ، نو پر الله تعالی قسم چی بل کام بی هم وانه خیست، هغه د الله تعالی په کتاب سخت عمل کوونکی و.

یوسف(علیه السلام) خپلو ورونوته وویل : (پرتاسو کومه ملامتی نه شته، الله به تاسوته بخشنده وکری او هغه بشے بخشنونکی دی). یوسف ۱۲:۹

همدا خبره رسول الله (ﷺ) د مکی مکرمی د فتحی په ورخ د یوی دلی په مخ کی هغه چاته وکره، چی جگرہ بی ورسره کری، هغه بی کرولی، ریرولی او له خپل تابوبي خخه بی شرلی هم و، ورتہ بی وویل : ((حئ تاسوازاد یاست)).

محمد (ﷺ) وایی : ((هغه کس زورور نه دی چی خلک په حمکه راچپه کوي، بلکي منور هغه خوک دی چی د قهر پرمھال خپل نفس قابوکری)).

عبدالله ابن المبارک (رحمه الله) وایی : که له داسی کسا نوسره ملگری شوی چی هفوی مینه ناک وو، نو ته هم له هفوی سره زره خوری شه، په هری کوچنی تپروتنی باندی خلک مه نیسه، که دا تپروتنه دی وکره نوبول عمربه بی ملگری پاتی شی . حینی دینپوهان وایی، چی د انجیل یوقول داسی دی : (چی درسره یو خل غلطی وکره نو ته ورتہ او ووه خله بخشنده وکره).

((چا چی بخشنده او رو غه وکره، نو الله بی بدله ورکوی). الشوری ۴۰:۴۲

مطلوب دا چی که چا درسره یو خل بدی وکره، ته باریار او ووه خله هغه ته بخشنده وکره، ترخو ستا دین او ناموس خوندی شی او زیره دی هوسا وي، حکه چی په حقیقت کی ته غچ له خپلوا عصابو، وینی، خوب، راحت او ناموس په بنیاد اخلي نه له نورو خلکو خخه. هندیان په خپل هندی مثل کی وایی : خوک چی خپل نفس قابوکوی دهغه چا پرتلہ پېراتل دی، چی یوبنارفتح کوي.

((بېشکه چی نفس پربدی امرکوی پرتہ له هغه چاخه چی پرهغه باندی زما رب رحمبىلی وي). یوسف ۱۲:۵۳

لندہ دمہ

د یونس (علیه السلام) په دعاء کي بشپړ توحید، پاکي او پرخپله ګناه باندي اقرار شته، چي دغم، پربیشاني او کراو لري کولو له پاره بنه درمل ده او د ارتیاوو د پوره کولو له پاره الله تعالیٰ ته بنه وسیله ده، نتوحید او پاکي بیانوں دواړه د الله پاک بشپړ کمال څرګندوي، په ځان کي بي رانغاري او هرنقصان او عیب د الله له ذات څخه لري کوي . پرخپل ظلم د بنده اقرار په شریعت، ثواب، عذاب باندي د بنده ايمان څرګندوي . بنده ته لازم دي چي په مات ورمیو الله (ﷺ) ته ورمات شي، له خپلی تبروتني څخه تو به ګارشي او الله تعالیٰ ته پر بنده ګي او نېستي اعتراف وکري . لندہ دا، چي څلور مهم شیان دي چي الله (ﷺ) ته پري د رسپډلو لاره موندلی شي چي له توحید، پاکي بیانوں، بنده ګي، پرخپله ګناه او تبروتنه باندي اعتراف کولو څخه عبارت دي . (زېږي ورکړه صبر کوونکوته ! دوي هغه کسان دي چي کله ورته غمیزه پېښه شي داسې وايې، موږ تول د الله یو او هغه ته به ورخو . (له دي وینا وروسته) پرهغوي د رب رحمتونه او مهربانۍ دی او همدغې یلي روغه لاره بېداکري ده). البقره ۲: ۱۵۷

خپل ظاهرا و باطن ته زیرشه

د نفس پاکوالی د جامو په پاکوالی پو ری اره لري، په دي اروند یوه باریکه او بنه خبره دا هم ده، چي خینو پوهانو ويلى دي، چا چي لباس ناولی وي نو د هغه نفس به هم چتل وي، دا یوبنکاره حقیقت دی، موبو ګورو پرخڅلک داسې وي چي هغوي ته پربیشاني او د ژوند خرابولي له دی امله پيدا شوی وي، چي دهغوي جامه ياخائي بنه پلیته وي، یا یې دفتر او پابانې ګډي وډي وي او یا یې ورخنی چاري، ژمنی، ګړنلاري وروسته وراندي وي، او پرخپل وخت یې سرتنه نه رسوي، په داسې حال کي چي توله نری په نظام جوړه ده . خوک چي د دین له حقیقت سره اشنا وي هغه پوهېري چي دین د بنده د ژوندانه د تنظیمولو- سمولو- له پاره راغلی دي . دا ژوند که لو وي که دېر، کوچنۍ وي که ستر، نو لندہ دا چي په دنیا کي هر څه د الله تعالیٰ له خوا په تاکلی وخت او تاکلی سمون سرتنه رسیدري .

امام ترمذی د رسول الله (ﷺ) حدیث رائقاوي : ((بشکه الله پاک دی او پاک خوبنوی)) . په صحیح مسلم کي له رسول الله (ﷺ) څخه روایت دی : ((الله

بنکلی ذات دی اوېنکلا خوښوي)). بل حسن حدیث دی چي: ((تاسوخانونه بنایسته پاک كړئ، چي د خلکو په سترګوکي نښه لرونکي اوخانګري بنکاره شن .

شاعروایی : دوی په گنو اوېدل شوو بنکلواکایوکي داسي ګرځي لکه حوان اوښان چي د نوروخوانو اوښانو خواته ورځي .

ترتیلو لو مری بنکلا داده چي د بدن پرمینځوته پاملننه وکړئ، بخاري (رحمه الله) یو حديث روایت کړی چي رسول الله (ﷺ) وايی : ((مسلمان ته په کار دی چي په هره اونی کي یوه ورڅ غسل وکړي، یعنی په اونی کي یايد خپل سر او خان پرمینځي . دا خو دېره موده ده که نه نوختنوصالحانو خوبه هره ورڅ خان پرمینځه، لکه دعثمان (رضي الله عنه) په اړه چي یادونه شوپده . (دا دي د لمبلو اوڅښلو له پاره یخې او به) . د فطرت خصلتونه هم د ښایست اوپاکوالی له جملی څخه دی چي رېره پرېښوډل، برېټونه کمول، نوکان لنډول، له بدن څخه د برسېره و پښتنوښبرېل، مسواك او عطروهله، غابونه پرمینځل، د جاموپاکول اوډ بدن بنکاره بنې په کي شامل دي . دا تول داسي شیان دي، چي د کرنې پرمهاں زره خوښ او فکر ورسره قرارېږي او د سپینوجامو اغوسټل هم د پاکوالی له جملی څخه شمبېل کېږي . رسول الله (ﷺ) وايی : ((تاسوسبیني جامي واغوندي او خپلومرو ته ورڅخه کفونه هم جور کړئ)). شاعر وايی : دوی نرمي څپلی اوپاکي لمني لري او د مېلني په ورڅ په کشمalo باندي هرکلکي کوي . امام بخاري (رحمه الله) په خپل کتاب کي د سپینو جامو په اړه یو خانګري باب ليکلی دي، د سپینو جامود اغوسټلو په اړه یې دا حدیث رانقل کړي : ((له اسمان څخه پرېښتني په سپین لباس کي چي سپیني پکړي یې هم په سر وي راکوزېږي)).

د بنکلا بله نښه دا هم ده چي انسان له خلکو سره د ملاقات یا بل کار په اړه کړي ژمني او یادابښتونه په یوه ورڅه کتابچه کي ولیکي، خپل وخت د مهالوپش په بنې برابروي چي څه وخت لوست، څه وخت عبادت او څه وخت د ارام له پاره خانګري کړي . (هره نښه په کتاب کي ليکل شوی ده). الرَّعْد ۲۸:۱۳

((داسي شی نښه چي ده ګه خزانه له موږ سره نه وي، خو هر شی په یوه تاکلي اندازه رابنکته کوو)). الحجر ۵:۲۱

د امریکا د کاتګرس په دفتر کي یوه لوډه راخېرېلی او پرهغې ليکل شوي، چي دا ټوله نږي په یوه تاکلي نظام ولاړه ده . دا یو خېرکند حقیقت دی چي په ټولو اسماني دینونوکي د جورېښت اوسمون لوري ته بلنه شوی ده، الله تعالی

د دی خبرورکری چي دا دنيا هسي بي موخي نه ده پيداشوي، بلکي په يوی غوخي پرپکري او اندازی سره منځته راغلي او په يوه ځانګري حساب سره روانه ده.

(لمراؤسپورمی په يوه حساب کي ده) الرحمن ۵:۵۵

(نه د لمړې توان کي ده چي سپورمی ونیسي اونه شپه له ورځي نه مخکي کبدای شي، هر يو په خپل مدارکي څرخېږي). يس ۴۰:۳۶

ورته ووايې چي کار وکړئ

پخوا به چي د یونان حکيمانو پر پرېشانيو، وسوسواو روحي نارو غيو اخته کسانودرملنه کوله، نوهفوی ته به بې د کار یعنی بزگري، باخوانۍ او د ځینو نورو کارونوکولو سپارښنته کوله . لې وخت به لا تېرنه و، چي هغه ناروغان به روغ او داوه شول . (د ځمکي په کونجونوکي وګرځي). المک ۱۵:۶۷

(ووايې دوی ته اى پېغمبره چي کار وکړئ). التوبه ۹:۱۰۵

بېشکه هغه خلک چي کارکوي ترقولو هوسا، آرام، نېکمرغه ژوند او ارام ذهن لري، که تاسو دغوكسانو ته په غور وګورئ، نو هفوی د پوره خوختښت، ګړنديتوب اوکارونو له امله د پراخ فکر او قوي جسمونو څښتان دی . رسول الله (ﷺ) به دا دعاء کوله، ((اى ربہ زه له ناتوانی اوتمبلی څخه په تاباندي پناګوارم)).

الله تعاليٰ ته پناه یوسه

الله یو ستر او قدرمن نوم دی، په معروفو- پېژندل شوو نومونو- کي تر تولو زيات پېژندل شوی نوم دی، په دی کي يوه باريکه معنا پرته ده، هغه دا چي د الله لفظ له (الله) څخه اخیستل شوی دی، په دی معنا، چي الله هغه ذات دی چي

زironه ورپوری نبلي او خوبنوي يي، ورباندي داده كېري، خوشحاليري او د هغه خواته ورماتيرى . ناشونى ده چي زره دي له الله پرته په بل خه باندي داد پيداکري او يادي ورباندي تسلى وشي . رسول الله ﷺ خپلی لورفاطمه (رضي الله عنها) ته د مصیبت دعاء داسى بنو dalle ووه : ((الله ! الله ! الله چي زما رب دى ورڅخه مرسته غوايم، زه ورسره هېڅ شريک نه گرځوم)). په دې هکله لاندي قراني ایتونه :

(ورته ووايه اي پېغمبره، الله نازل کري دى، خو ته دوى پرېرده چي په خپلو بېھوده خبرو مستي وکرى). الانعام ۹۱:۶

(الله پاک پرخپلوبنده ګانو پوره واکمن دى). الانعام ۶۱:۶

(الله پاک پرخپلوبندگانو خورا مهریان دى). الشورى ۴۲:۱۹

(هفوی الله په ربښتونی توکه نه دی پېژنډلى، په داسى حال کي چي دقيامت په ورڅ به حمکه د الله په یوه موتي او اسمانونه به یې په بشني لاس کي نغښتی وي، الله له هغه څه نه پاک اولویر دى، چي کافران یې ورسره شريکوي). الزمر ۳۹:۶۷

(هغه ورڅ راياده کړه چي موبه اسمان داسى راونغاره لکه ليکل چي د کتابچي په منځ کي راونغارل شي). الانبياء ۲۱:۱۰۴

(بېشکه الله پاک اسمانونه او حمکه له بېخایه کېدوڅخه ژغوري). فاطر ۳۵:۴۱

الله ته مي ځان سپارلى دى

د خپل رب په لور ورماتېدل، په بشپړدول ورباندي تکيه کول، د الله دوستي، پاملننه او روزنه خانته کافي ګنل هاغه سترلاملونه دي، چي د بنده نېکمرغې پراخوي . (ايا د الله کوم سیال پېژنې). مریم ۱۹:۶۵

(زما ساتونکي هغه الله دی چي قرآن یې نازل کري او د نېکانوبنده ګانودوست دى). الاعراف ۷:۱۹۶ (خبرشى چي د الله پردوستانوبه وپره نه وي اونه به غمنج وي). یونس ۱۰:۶۲

په دربېوو بنستونو بې جوره کېرى ده

ما د پړپشانی او ذهنی ګدوديو په اړه د پخوانیو دینپوهانو، ادبیانو، روزونکو او تاریخپوهانو لیکل شوي کتابونه ولوستن اود دی ترڅنګ می د همدمي موضوع په اړه خپروني، له خنیخواو لوپدیخو ژبوڅخه ژبارل شوي ډول ډول کتابونه او مجلې هم لوستلي دي، د دغه لوستن په رهنا کي دي پایلې ته ورسپدم، چې ټولوپوهانو په دی خبره سره جوره کېرى ده، چې څوک روغتیا، درملنه، د سینې پراختیا، د زړه خوبني او داد غواړي، نو درې لاري بې په مخ کي دي :

۱ : له الله (﴿) سره اړیکی تینګول، ده ګه بنده ګې او ورگرڅدل، چې همدا د تینګ ايمان مسنه ده : (د الله عبادت کوه او پر همدغه عبادت پښي تینګي کړه)، مریم ۱۹:۶۵

۲ : د تپروخت یادونه له ټولوستونزو، غمونو، اوښکو، خفگاتونو، غمیزو، دردونو او پړپشانیو سره سره په بشپړ ډول وټره او له یوی نوي ورځی نه ژوند پیل کړه .

۳ : د ناخړګندی راتلونکي په اړه بي پروابي، خان پري نه بوختول، د اتكلې وبروونو، انډېښنو او انتظارونو حملې ته په لا پروا نظر کتل او یواحې د نن ورځي په چوکات کي ژوند برابرول .

علي (رضي الله عنه) وايي : تاسوبайд له اوږدو هيلوڅخه خانونه وژغورۍ، څکه چې اوږدي هيلې د نسيان - هېړېدو - صفت زرغونوي : (داسي ګومان يې کاوه چې موږته به بېرته نه راستنېريي)، القصص ۲۸:۳۹

تاته په کار دي چې په ډندورو باور ونه کړي، څکه چې الله تعالی د خپلو دېښمانو په اړه وايي : (هره چغه د خان پرخلاف ګئي)، المناقفن ۴:۶۳

زه ځینې داسي کسان پېژنم، چې څوکاله کېږي هفوی داسي پېښو او غمیزو ته ستړګي په لار دي، چې لا تراوسه هم نه دي پېښي شوي او تل هفوی خپل خانونه اونور خاڭ له ناپېښو شویو پېښوڅخه وبروي .

پاکي ده الله لره ! دوی څومره د بد ژوند څښتنان دي ! د دغه خلکو ژوند د هغه بندې ژوند ته ورته دي چې د چېن په زندانونو کې خورول کېږي، چینایان بندې د اوږد یوه نل لاندې ودروي او بیاھره دقیقه وروسته يې پر

سرباندی یو یو څاځکي او به ورڅوی، بندی د همدغه انتظار له امله چې هرڅاځکي ته یې تېروي د لېونتوب حالت ته رسیري او عقل له لاسه ورکري . الله (عزوجل) د دوزخیانو د ژوند حال داسې بیانوی : (نه به یې پربکره ژر پای ته رسیري چې مړشی او نه به یې په عذاب کی کموالی راخي) . فاطر ۲۶:۳۵

(نه به په اورکي مری او نه به په کی ژوندی کېږي) . الاعلى ۱۳:۸۷

(کله چې ده ګوی پوستکي پاڅه شي نوموربه یې پوستکي وربدل کرو) . النساء ۵۶:۴

الله (عزوجل) ته ظالم وسپاره

شاعروايي : د قیامت په ورڅ به مور تول د حاکم او فیصله کوونکي ذات الله (عزوجل) په لور وردرومو، هلته به د الله په وراندي تول جکړه ماران راتولیوي .

د انصاف او عدل له پلوه انسان ته همدابس دي، چې یوی داسې ورځی ته سترګي غروي چې په هغې کي به الله (عزوجل) لومړني او وروستني تول انسانان راتولوي او پربښتي به ګواهي ورکوي .

(مور به د قیامت په ورڅ د انصاف تله کېردو، پرهېڅ چا به هېڅ دول تبری ونه شي، که د چا عمل د شرشم ياد اوږي د دانۍ په اندازه هم وي، نومور به یې په تله کي ورواقوو او د حساب کولو له پاره مور بس یو) . الانبیاء ۴۷:۲۱

بودی بنځه او کسری پادشاه

د فارس له حکيم "بزرجمهر" څخه رانقل شوي، چې د فارس یوه بودی بنځه د "کسری" پادشاه د مانۍ ترڅنګ په یوه جونګره کي له خپلې یوی چرګي سره او سپدہ، یوه ورڅ هغه بنځه بل کلي ته تله نودعاء بې وکړه، چې اى ربه زه دا خپلې چرګه پرتاسپارم، نوکله چې هغه ولاره، کسری د خپلې مانۍ او بن د پراخولوپه موڅه د بودی په جونګوره تېږي وکړ او ورانه یې کړه، عسکرو یې چرګه حلاله کړه، کله چې بودی بېړته راوګرڅدہ، نواسمان ته یې پورته وکتل او یې ویل: اى ربه ! که زه نه وم، نوته چېرته وي؟ الله (عزوجل) یې خپرا قبوله کړه او

بودی بی د حق خاوندہ کړه، له پادشاه څخه بی په داسی ډول غچ و اخیست چې د
کسری زوی خپل پلار په چاقو په خپله بستره کی ووازه .

(ایا الله د خپل بنده له پاره بس نه دی، او کافران تا له هغه خدايانو څخه
داروي چې له الله څخه بی پرته نیولي دي). الزمر ۳۶:۳۹

کاشکي چې موبو د ادم (علیه السلام) په دوه خامنو کي د هغه د بنه زوی
په څېرشو، چې خپل قاتل ورور ته بی داسی وویل :

(قسم دی که تازما د وزنی په موخه خپل لاس را اوږد کړ، نوستا د وزنلو له پاره
زه خپل لاس نه در اوږدوم). المائدہ ۲۸:۵

رسول الله (ﷺ) وايي : ((ته د الله وزنل شوی بنده او سه نه وزونکي)).
يعني وزنل شوی له زغم څخه کار و اخیست او وزونکي له تبری څخه، ته هم بايد
د تبری پرخای له زغم څخه کار و اخلي (والله اعلم) . بله دا چې د مسلمان دنده،
موخه او قضیه له غچ اخپستي، کرکي، کيني او کندي ته له تېل و هلو نه بېره
لوره ده .

کله ناکله نیمګرتیا د کمال سپرلی ته رسیدري

(دا پېښه بدنه مه گئنی، په هغې کي ستاسوله پاره خيردي). التور ۱۱:۲۶

خینیو په ټپلے لار په ټینک عزم و هلي او لامل به بی دا و، چې هفوی
په ځان کي یوه څرکنده نیمګرتیا لیدله، بېرى دینیو ټپلې لار په ټینک
وروسته ازاد شوی دي، لکه : امام ابوحنیفه، عطاء، سعید بن جبیر، قتاده، امام
بخاري او ترمذی (رحمهم الله)، او د نبری بېر ټپلې لار په ټینک د شریعت سمندرونه په
ستړکو ړاندہ شوی وو، لکه، ابن عباس، قتاده، این ام مکتوم، اعمش او یزید بن
هaron (رضي الله عنهم). په ورستنیو دینیو ټپلې لار په ټینک دوی ته ورته کسان شته، لکه
: شیخ محمد بن ابراهیم آل شیخ، شیخ عبدالله بن حمید، او د سعودی عربستان
پخوانی ستრمفتی شیخ عبدالعزیز ابن باز .

ما د بېرو عربي مختر عینو، پوهانو او پچپل فن کي د نومیالوکسانو په
اړه بېرڅه لوستي، چې عیبونو پری حمله کړي وه، یو به بی وړوند، بل به بی

کون، خوک بە گود او خوک بە پېپنۇ شل او خاى پرخاى ناست و، خو لە دى سره بىيا هم هفوى د پوهى او بشرى ژوند پە تارىخ كى دېرسىتىر علوم، نوي لاسته راۋىنى او موندىنى ترشا پېپىنى دى . (اوالله بە ستاسو مخي تە رىاكىرى چى تاسو بە پېرى درومئ)، الحىد ۲۸:۵۷

نو دېرلۈر علمى برى ليك ھەر شى نە دى، تە بايدى دى تە اندېبىمن او خفه نە شي، چى گواڭى تە د لىسانس، ماسىتىرى او يادكتورا برى ليك نە لرى، چە چى ھەغە برى ليك ھەر شى نە دى، ستا پە توان پورە دە چى لە داسى برى ليكونو پېرته ھە وخلېرى او دى امت تە دېرخىر ورسوى . دېرداسى تورىيالى او نومىالى شتە چى لە شەھادتىنامو- برى ليكونو- پېرته هفوى دھېل تىنگ ھود، ھەمت او لۇرو ھيلولە لارى خېلۇ تاكلۇمۇخوتە د رسپۇدۇ لارى پرانىستى دى . اوسىنى وخت تە خېر شوم، دېر داسى كسان مى ولېدلى چى هفوى د شرعى علومو، دعوت، فکر، روزنى او ادب پە بىرخە كى خورا اغبز درلۇد حال دا چى هفوى كوم نېبواڭ رسمى برى ليكونە نە درلۇدل، لىكە، شىيخ ابن باز، مالك بن نبى، عقاد، طنطاوى، ابوزەرە، مودودى، ندوى او داسى نور دېرپوهان . پخوانى دېنپوهان او ھوبىياران، چى پە تېرۇ غورە پېرىيۇ كى تېر شوي دى دلتە نە يادوو .

پياوري نفس "عصام" مشرى تە ورسوھ، اوھمىي نفس ورتە دىنگ پە دىگرکى پە دېبىمن د بىيا يېرغل چەل وروپىنودە . د نىرى پە هەركۈنج كى زىرگۈنە دوكتوران شتە، چى هفوى پە علمى دىگرکى پە نىشت شەمبېل كىرى او قراتىرىم داسى بىيان كوي : (اىا تە دھفوى د كوم يوه گونگوسى ھە اورى) . مريم ۱۹:۹۸ قىاعت سترە خزانە دە ! صحىح حديث دى : ((ھەغە خە چى الله تعالى دركىرى دى پېرى خوبىشە، نوتى يولو بە شتمن شى)).

د خېلى كورنى پە غرو، پېرخېلە بودىجە، وظيفە، سېرىلى او ھامنۇخوبىن او سە، نو پە خېلە بە نېكمىرغى او باد و مومى ! بل حديث دى چى : ((د نفس مربىت بشپىرە شتمنى دە)) . شتمنى پە زيات مال، سامان او لۇرى پورى كى نە دە، بلکى د نفس پە ھوسايىنە او كېرىتىن، د الله تعالى پە تاڭلى روزى او ژوندىنى نغىنتى دە . صحىح حديث دى چى : ((بېشكە الله تعالى ھەغە بىنە خوبىنۇي چى ھەغە لە نورو خلکو خەخە مەرە خوا، او پېت پەھېزگار وي)) . بل حديث دى چى : ((اى الله تە يې زىرە مور كە)) .

يوكس قىصە كولە، زە لە يوچا سرە د ھەغە پە موئىز كى لە هوایىي دىگر خەسپۇر شوم او د يو بىنار پە لۇر و خۇجىدۇ، د لارى پە او بىردوكى راتە ھېرىنە

شوه، چي موئرچلوونکى دېرخوشحاله و، د الله (ﷺ) ستائينه يادونه او شكر يې پرھاي كولو، ما تري د كورنى د حال په اړه وپوښتل؟ په ھواب کي بي وویل، چي دوه كورنى لري، له لسوڅخه زيات ماشومان لري او ملياشتني گته يې (٨٠٠) اته سوه ریاله ده، كورکي يې زري کوتۍ دې چي له خپلي كورنى سره په کي اوسيوي، خوبیا هم ھکه خوبن وچي د الله (ﷺ) په وپش راضي و. فېصه کوونکى وايې، ګله مې چي دا کس او نورهغه کسان پرتله کړل، چي زرگونه مليونه ریال، لسګونه مانۍ اوکورونه لري، خو بیا هم د بد اوتنک ژوند خاوندان دي، فکرمن او حیران شوم او دې پایلې ته ورسیدم، چي نېکمرغې په مال او دولت کي نه ده. زه له یوه لوی سوداګر او نامتو شتمن څخه چي زرگونه مليونه روپې، لسګونه مانۍ اوکورونه لري خبر وم، چي دېرسخت مزاجه، بدخدويه، له څلکه کورنى څخه بېل او لري مرشو، ھکه چي هغه د الله په ورکړه خوبني او بسنې نه وه کري.

(ب) باهم طمعه لري چي زه نورهم وردېږد، نه! هېڅکله نه! بلکي زمور له اینتونوسره د زیره له کومي کړجن دی). المدثر ١٦:٧٤

پخواني عربي انسان به صحرا يا دېنتي ته په تک او هلتنه لېد څه پاتي کبدولو کي د خپل فکرکښت او سوروالی لیده.

شاعروائي : په بېديا کي د لبوانو غږ ته خوبن شوم او بیا یوه انسان هم غږ کړ، چي زه (د خوشحالی له امله) نژدي وم چي والوزم .

جليل القدر صحابي ابوذر(رضي الله عنه) له مدیني منوري څخه د باندي په "ربذه" نومي کلې کي اوسيده. سفيان ثوري مشهور تابعي عالم وايې، زما دا خوبنې ده چي دغرونو په یوه ناو کي داسي ژوند وکرم، چي هيٺوک راباندي خبرنه وي. حدیث شریف دی : ((کېداي شي د یوه مسلمان غوره مال د ګډو (پسونو) هغه رمه وي، چي له فتنو څخه دخپل دین د خوندي ساتلو په موځه يې د غرونو په لورو خوکوکي د شنو وېنوله پاره خروي)) .

کله چي فتنې منځته راشي په دې وخت کي دمسلمان بنده له پاره روغه او نېغه لاردا ده، چي له فتنو څخه وتنېتني، لکه څرنګه چي ابن عمر، اسامه بن زيد او محمد بن مسلمه (رضي الله عنهم) دعثمان (رضي الله عنه) له شهادت څخه وروسته وکړل . زه دېرداسي خلک پېژنم چي دهفوی د نېستي، بد ژوند او نفسي ناقراری بنسټي لامل دا دی، چي هفوی له الله (ﷺ) څخه خانونه لري ساتلي دي،

په دوى کي داسي کس هم و، چي بشه شتمن او د پراخي روزى او روغ بدن خاوند و، خوکله چي د الله تعالى له بنده گى خخه بي پروا او په لمانه کي بي باکه شو په لويو گناهونو يي لاس پوري کر، نو الله (ﷺ) په نېستى، اندېښتو او غمونوکړۍ، د خفکان له پاسه پري بل خفکان او په یوه از مېښت پسى بل از مېښت ورباندي راغي.

(خوک چي زما له ذكر- قرآن- خخه مخ واروي، نو ژوند به يي په دنيا کي تنك وي) طله: ۲۰ ۱۴۴:

(دا حکه چي بېشکه الله خپله پېرزو له یوه قوم خخه ترهفي نه ايساروي، ترڅو چي هغه قوم يي په خپله پرخانونوباندي ايساره نه کري). الزعد ۱۳: ۱۱

(تاسوته چي کوم کراو دررسېږي هغه ستاسود لاسونوخپله کرنه ده، او الله له دبرو گناهونو خخه تېږي او بخښنه کوي). الشورى ۴۲: ۳۰

(که هفوی داسلام پرېښتونوتينګ واي، نومور به هرومرو په دېرو او بوخرو به کري وي). الجن ۷۲: ۱۶

ليکوال وايي : دا مي خوبنېږي چي کاشکي یوه داسي منtri نسخه راسره وي، چي ستاد غمونو، اندېښتو او خفکانونو له پاره مي کارولي وي، چي ټول کراوننه يي درته په یوه غرپ سره له منځه وري واي، خو له کومه خایه يي پيدا کرم؟! خو تاته به د اسلام د تکره او پوهانو علماوو له کتئي خخه یوه نسخه دروښېم هغه داچي ته د خپل پيداکونکي رب عبادت وکره، پرخپلي روزى قناعت وکره، الهي پرېکري او برخليک ته خان وسپاره ! له دنيا خڅه بي پروا اوسه، هيلی دي لندي کره، ستاد رنځ همدا نسخه وه اوبيس . زما د امریکا د نامتو نفسی عالم "وليم جمس" چي د امریکايانو په اند د نفسی پوهنې پلارشمېرل کېږي، هاغه خبره خوبنې شوي چي وايي موبرانسانان په هفوشيانوکي خپل فکر یوختوو، چي زموږ په واک کي نه دي او د الله شکرپه هفو شيانو کي نه پرځاي کوو چي زموږ په واک کي شته . موږ د خپل ژوند تور او غمنج ايرخ ګورو، خود ژوند څلانده ايرخ ته سترګي نه غرورو، په هفوشيانو ټورېرو چي نه يي لرو، خوکوم شيان چي زموږ سره شته دي پرهافي باندي خان نه نېکمرغه کوو . (که تاسوشکروباسې، زه به يي هرومرو تاسوته دېرکرم). ابراهيم ۱۴: ۷

رسول الله (ﷺ) به د دعاء کوله : ((له هغه نفس خخه په الله تعالى پناه غواړم چي نه مریري)). حدیث شریف دی چي : ((خوک چي ګهیڅ پاخیرو او په

زىره کې ورسره د آخرت اندېښنه وي، نوالله به يې کار ورتهول، زىره به يې شتمن کري او دنیا به ورته سرکوزي را روانه وي، او څوک چې سهارپاڅدې او په زىره کې يې د دنیا اندېښنه وه، نوالله (ﷺ) به دهغه کارګډوډ کري او نېستي به يې د ستړګوپه منځ کې څرګنده کري، بیا به هم هماخومره دنیا په لاس ورخي څومره چې ورته ليکل شوي وي .

الله پاک وايی : { قسم دی که ته له دغۇ خلکونه پوبېتنه وکړي، چې اسمانونه او حُمکي چاپیدا کري، لمراو سپورډي چا تابع کري دي؟ نوهرومو به دوى وايی، چې الله ! نوبیا ولې دوى غولیبوی)}.العنکبوت ۶۱:۲۹

څو شپږي له احمدقانوسره

" احمد حسن زييات " په " الرساله " مجله کي د کمونيزم په اړه يوه په زىره پوري مقاله هغه وخت خپره کړه، کله چې روسانو د سپورډي پر لور فضایي بېږي و توغوله او بیا بېرته راستنه شوه . په هغې فضایي بېږي کي د "البرافد" په نوم يو کس یوې وروسی ورڅانې ته يوه مقاله ليکلې وه او په هغې کې يې ویلي و، چې مور پاس اسمان ته وختو، خومور هلتنه نه الله و موند، نه جنت، نه دوزخ او نه پربېستي .

ښاغلي " زييات " په خوابیه مقاله کي ورته ولیکل : تاسو خرو او احمدقانو ته پېړه حیرانتیا ده ! ایا تاسو دا ګومان کوي، چې تاسو به خپل رب بشکاره او د عرش د پاسه ووینې ؟ یا به په جنت کي حوری په داسې حال کي ووینې، چې هغوي به د وربېشمو په جاموکي ګرځي، د کوثرد حوض د اوبو شراری به اوږۍ او یابه په جهنم کي د دوزخیانو د عذاب څه بوی په سپېرمو درشي !؟ که تاسو دا ګومان ولرئ، نو بېشکه په هماځه زیان کي به پربوځي په کوم کي چې اوس پراته یاست، زه ستاسو دغه سرګرداني، بېلاري او حماقت له دغه کمونيزم پرته، چې ستاسو په سرنوکي يې ځای نیولی دی په بل څه نه شم ژبارلاي . بېشکه کمونيزم یوه داسې ورڅ ده چې سبا نه لري، داسې خمکه ده چې اسمان نه لري، یو داسې کار دی چې هغه کومه ځانګړي پایله نه لري، او کمونيزم د یوه داسې زیارنوم دی، چې هېڅ پایله نه لري !

(ایا ته داسی انگبری چي بېرى کافران به اورى يابى پوهىرى ؟ نه داسى نه ده !
هغۇي دخارويوغوندى دى بلکى لە هغۇخورا بىتربىلارى دى) . الفرقان ٤٤: ٢٥

(هغۇي زironه لرى خو د پوهى كارتى نه اخلى ، سترگى يى شتە ، خو حق پرى
نه وينى ، غۇرونە يى شتە ، خو حق ورباندى نه اورى) . الاعراف ١٧٩: ٧

(چاتە چى الله د سېكولو ارادە وکىرە نو ، بىا داسى څوک نه شتە چى ھە تە
درىبىت وروبختىي) . الحج ١٨: ٢٢

(د هغۇي كېنى پە هوار داک كى د سراب پە خېردى) . النور ٣٩: ٢٤

(د هغۇي كېنى د اىرو پە شان دى چى پە سختە باجىنە ورخ پرى تېزه هوا
راولۇزى) . ابراهيم ١٨: ١٤

مصرى ليکوال "عقاد" پە خېل كتاب "د ناروغانوتىڭلارە" كى پر
كمونىزم او ناولى الحاد - لادىنى - باندى چى پە نىرى كى يى ھاي نى يولى خېل سخت
قەر خىركند كىرى ، چى ھە وىنابى يى داسى دى : بېشكە روغ طبىعەت د حق دين
اسلام قىلوي ، خوھە څوک چى عقل يى كمزورى ، بېلارى ، ناپاكە اوئىنە فىكري
ناروغان دى ، هغۇي وروستە پاتى دى ، كېداي شي هغۇي د الحاد - لادىنى - پە
سترجىم باندى اخته شي .

(د هغۇي پە زironوتىپە ولگىدە ، نوئكە پە ھېش شي نه پوهىرى) . التوبه ٨٧: ٩

الحاد - لا ديني - د فكر لە پارە يوغۇخوونكى گوزار دى ، دا د ماشومانو
هغۇ نا اشنا كىرنوتە ورتە دى ، چى هغۇي يى پە خېلە خانگىرى نىرى (ماشومتوب)
كى ترسەرە كوي ، پىدى سربىرە الحاد يوھ داسى تېروتنە دە چى وخت لە دى چخە
بلە لوئىه تېروتنە نە پېژنى ، لە ھەمىد املە الله تعالى وايى : (ایا د الله (ﷺ) پە ارە
کوم يول شك شتە) . ابراهيم ٩: ١٤

لندە دا چى پە دى كاركى شك نشته ، دا يوخرىكند حقيقەت دى . ابن تيمىيە (رحمة
الله) ويلى ، چى الله (عزوجل) داسى يو ذات دى چى پە بشكارە يول پرتە لە فرعون
چخە بل ھېش چا ورخخە انكارنە دى كىرى ، خو د يادونى وىرده چى ھەم پە پتە
كى لە ھان سره اقراركاۋە ، لە ھەمىد املە موسى (عليه السلام) ورتە ووپىل : (تە
بنە پوهىرى چى زما معجزى د اسماونۇ اوخىمكى د رب لە اىرخە دى او اى
فرعونە ! زما پوخ باور دى چى تە تباشوى يى) . الإسراء ١٧: ١٠٢

په خپله فرعون هم بیا په پای کی هغه خه څرګندکړل، چې په زیره کي
یو وو او وی ویل : (ما ومنله چې پرته له هغه یو الله نه چې بنی اسرائیلوي پري
ایمان راوري بل هېڅ الله نه شته او زه هم ورته غاره اېښودونکي یم). یونس
٩٠:١٠

ایمان د بریالیتوب لار ده

په "د تخنیک په زمانه کي د الله حقانيت لا خلیوی " او " طب د ایمان
محراب دی " کتابونو کي یو حقیقت شته چې ما هم په کي ولوستل . د بنده له
پاره له غمونو او اندېښنو خخه د خلاصون یواخینې لاره او هغه خه چې په دی اړه
ورته مرستندوی ثابتیدا شي، پر الله (﴿) باندي ایمان او خپلې چاري هغه ته
سپارل دي. (زه خپل کار الله ته سپارم) . الغافر ٤٤:٤٠

(مصیبت او غم هېڅکله نه راخي مګر د الله په امرسره او خوک چې پر الله پوخ
یقین ولري الله پاک د هغه زره ته هدایت وربخښي) . التغابن ١١:٦٤

خوک چې پردي خبره پوه شوچي دا هرڅه د الهي پرپکري او برڅلیک
له مخي ترسره کېږي، نو زره به یي له همدي امله د الله تعالى پر پرپکرو باندي
خوبن او خان به ورته سپاري . (هغه دروند پېتی او خنځیرونه چې پردوی باندي
وو پېغمبر یي ورڅه لري کوي) . الاعراف ١٥٧:٧

يو شاعر وايي : زه په دی یقین لرم چې ماته د الله تعالى له خوا کوم
کراو نه راپېښيري، نو له ما څخه مخکي څوان - پېغمبر - ته هم پېبن شوي دي .

د لوپدیځ نومیالي لیکوالان، لکه : "کرسي مرسیون "، "الکسیس
کاریل" او "دایل کرنیچی" هم اعتراف کوي اودي حقیقت ته رسپدلي چې د
لوپدیځ مادی نری چې نن سبا له بد او نا ارامه ژوند سره مخ ده د ژغورني
یواخینې لار پر الله عزوجل باندي ایمان لرل دي، دا یادونه یي هم کري چې د
خانوژنې پېښي چې نن سبا د لوپدیځ نری ورځنی خانګرتیا ګرځبدلي، بنسټي
لامل او ستر راز یي په دی کي نغښتی دی، چې هفوی په بې دینی کړدی او له
الله (﴿) څخه یي مخه مادیاتو ته اوختي ده . (دوى ته په دی سبب سخت عذاب
دي، چې د آخرت ورڅ یي هېړه کري ده) . ص ٣٨: ٢٦

(چاچي له الله سره بل خوک شريك كې، نو داسي بي وکنيه لكه له اسمانه چي راولوييپري او مرغان يي (غوبني) سره وتبنتوي، يا يي باد په يو لري او ژور خاي کي وغورخوي)، الحج ۲۱:۲۱

د "الشرق الاوسط" ورڅاني په هغه ګنه کي چي پر (۲۱:۱۵/۴/۲۱-۲۱) خپره شوي وه د امریکا د پخوانی ولسمشر جورج بوش د مېرمني د یادابنتونو د کتاب په حواله په کي لیکل شوي وو، چي هغې مېرمني خوڅله د خانوژني هڅه کېږي او خپل موټر يي په دي موځه یوی ژوري ګندی ته ورغورخولی، چي مره شي او له دې سره په ځنک کي یې څوڅله د حان خندي کولوهڅه هم کېږي د .

په أحد غزا کي د "قزمان" په نوم یوکس ګډون کېږي و، چي سخته جګړه یې وکړه تردی چي خلکو وویل، جنت دی ورته دارو شي، جنت دی ورته دارو شي، پیغبر (﴿چي داخبره واورپده نو وېي ويل﴾) ((بېشکه هغه کس د دوزخیانوله ډلي خڅه دی، هماګه و، چي لې څه وروسته په غزا کي تېپي شو، د زخم درد ېي نه شو زغملای، خان ېي په خپله توره ووهه او مر شو .

(دوى هغه خلک دی چي د دنیا یې ژوند تولي هلي خلي یې ورکي او بېخایه تللي، بیا هم ګومان کوي، چي بنه کارونه کوي) . الکهف ۱۸:۱۰

په مخکيني قېصه کي د یاد شوي کس په اړه د الله تعالى دا وینا بنه سمعون کوي، چي وایي : (خوک چي زماله کتاب نه مخ واړوي، نوبشكه چي په دنیا کي به زره تڼۍ ژوند ورپه برخه وي) . طه ۲۰:۱۲۴

مسلمان شخص که په هرحالت کي وي، نو دا دول کارونو ته زره نه بنه کوي، دوه رکعته نفل لمونځ چي په مات زره سره سرته رسپوري، د دې ضمائنت کوي، چي ستا هر دول غم، پرېشانی، د مزاج خرپریتا او اندېښني پاڼ ته ورسوی او له بربادی څخه دی وژغوري . (د شپې په اوږدو او د وړخې په دواړو برخو- سههار او ماښام- کي تسبیح وايه (لمونځ کوه) بشایي چي ته خوبشن شي) طه ۲۰:۱۳۰

قرآنکريم له نړپا الوڅخه دهفوی د بېلاری او کېږدو په هکله پونسته کوي (پردعو خلکوڅه شوي، چي ايمان نه رواري) . الانشقاق ۸۴:۲۰

دوى ته دليل روښانه، حجت ورته قايم او حق ورته څرګند شوي دی، نو هغه کوم شي دی چي دوى له ايمان څخه ايساروي ؟

(مۇر بە د کاناتو پە بېلا بېلۈكۈنچۈنواو د ھفوى پە خانونوکى خپلى نبىانى وروبىسايو، چى دا ورتە پە داگە شى چى قرآن حق دى). فصلت ۵۳: ۴۱

يعنى دا چى مەد (ﷺ) رىيىنتۇنى، الله تعالى دععبدات وير ذات، اسلام يو بشپىرىدىن او د دى وىرىدى چى د نېرى تول خىك يى ومنى .

(ھەرخۇك چى خپل خان الله تە وسپارى اونىڭ عملە وي، نوپە رېبىيىتاجى پېككى رىسى يى منگولى ولگولى). لقمان ۲۲: ۳۲

كافران ھم خۇدولە دى

د امرىيىكى پخوانى ولسمىش "جورج بوش" پە خپلويادابىتنوکى چى د "مخ پە ويراندى تىك" ترسرتىكى لاندى يى ليكلى دى وايى : زە د پخوانى شوروپى اتحاد د ولسمىش "برېزئيف" د مەرينى پە مەراسموكى د گۈون لە پارە مسکوتە ولارم، چى ورغلۇ نوماتە يى جنازە تكە تورە خەركىندە شوھ، نە پە كى ايمان اوئە پە كى روح و، "بوش" دا خېرە حكە كولە چى پە خپلە نصرانى و او هەغە بىل "برېزئيف" مىلدە بى دىنە و . (د مۇمنانو پە دوستى كى بە تەھرەچا نىزدى هەغە خىك و مومى چى وايى مۇر نصرانىيان بىو). المائىدە ۵: ۸۲

نوته فکر و كىرە ! سره لە دى چى پە خپلە ھم بېلارى دى، خۇ د دى نورو بېلارى يى پېزىنلى دە، نوخكە قىصە يو بول ورتە والى لرى، كە "بوش" پە خپلە د اسلام پە حقانىت پوه شى، چى د الله دىن دى نو بىيا بە ھىرنگە وايى ؟ (ھەرخۇك چى لە اسلام پىرە بىل دىن غوارى، ھېڭكە بە ترى ونه مەنل شى اوپە آخرت كى بە لە زيانكارانو خەۋە وي). آل عمران: ۳: ۸۵

دا حال ماتە د شىيخ الاسلام ابن تيمىيە (رحمە الله) ھاغە لىكىنە را پە زىرە كوي، چى د يوه داسى كىس پە ارىھ يى كرى چى د صوفىيانو لە يوئى بېلارى دلى "بطانحىيە" سره يى تراو درلۇد، وايى، "بطانحىي" ماتە راغى او پوينتە يى راڭخە و كىرە چى، ابن تيمىيە ! خە لامى كېدای شى، كله چى مۇر ستاسو اھل سنتو خىك تە راشۇ نۇ زمۇر عزت اوشان تباھ او بىر بااد شى، خوكلە چى مۇر د مغۇلو تاتاريانو خواتە ورشاو، سره لە دى چى ھفوى كافردى، خۇ زمۇر عزت ورسە خەركىند شى؟

ابن تیمیه (رحمه الله) ورتە وویل، مور د سپینواسونو په شان يو او تاسو د بړکو اسونو په رنگ یاست او تاتاریان د تورواسونو په بول دي، نو څرګنده خبره ده چې کله برګ اس د تورواسونو منځه ورننوخي هغه سپین بنکاري، خو کله چې د سپینواسونو منځ ته ورګد شي هلتہ بیا توربنکاري، تاسو هم چې لبډه اندازه د اسلام نور او روښنایي درسره شته کله چې د سوچه کفارو منځه ورشئ، نو هغه لبډه رنا چې تاسو یې لرئ روښانه شي، خو کله چې زموږ د اهل سنتو او لویي رنا خاوندانو خوا ته راشنی، دلتہ بیا ستاسو هغه تیاره او توروالی را څرګند شي، نو دا زموږ او ستاساو تاتاریانو مثال دی . (د چا مخونه چې سپین شول د الله په رحمت کي به وي، دوى به تل په دي رحمت کي وي). آل عمران ۱۰۷:۳

فولادي هود

له یوه اسلامي هبود څخه یو زده کوونکي "النَّدْنَ" ته د زده کري په موخه ولاير، هلتہ یې له یوی بربتاني کافري کورنۍ سره د دی له پاره استوګنه غوره کړه، چې د هفوی ژبه زده کري، هغه یو دینپاله کس و، سهار وختي به له خوبه پاخېده او د اوپو نل ته به ولاير په یخو اوپو به یې اوډس وکړ، بیا به د لمانځه ځاي ته روان شو، خپل رب ته به یې رکوع او سجده وکړه، د الله تعالى ثنا به یې وویله، په دی کورکي یوه بودی بشخه وه چې هغې به هر وخت دا کس په دغه حالت کي لیده، نوڅو ورڅي وروسته یې ورڅه وپوبتل، دا ته څه کوي؟ هغه ورتە وویل، ماته مې دین امرکېرى دی، هغې بودی ورتە وویل، ایا نه شي کبدای لو ناوخته راویښ شي، چې خوب دی پوره او بیا راپاڅیو؟ هغه ورتە وویل، نه! ځکه زما رب راځخه دا نه قبلوی چې زه لمونځ له خپل تاکلي وخت څخه وروسته کرم، نوبنځي خپل سر و خوڅاوه، بیا یې وویل، دا خو یو داسي عزم دی چې او سپینه ماتوي !! (د اسامي سري شته چې سوداګري، خرڅول او اخیستل یې د الله له یادولو او لمونځ کولوڅخه نه بې پروا کوي)، النور ۳۷:۲۴

دا د ايمان هود، د یقين زور او د توحيد حاكميت دی، همدا اراده وه چې د فرعون جادوګروته یې د دی الهايم وکړ، چې پر الله تعالى ايمان راوري . کله چې د موسى (عليه السلام) او د فرعون نېړيوال جنګ تود و، په دی وخت کي منتریانو فرعون ته وویل: (هفوی خواب ورکړ چې مور به هېڅکله تاپه هغه روښانه نښو، چې مور ته بنکاره شوې او پرهنځه ذات چې مور یې پیدا کړي

یوغوره نه کېو، تا چى د کومى پېپکىرى ھود كىرى وي ھەفە پورە كەھە).
٧٢:٢٠ ط

دا يوداسى قوي اخطار وچى پخوا ھېڭ اورپىل شوى نه و، دوى تە د
دى وخت رارسېلى و، چى دا دەق پېيام پە دەغە وخت كى خلکوتە ورسوی او
دەغە ئاظالم او بى دىنە انسان تە دەق زورورە او رېبىنتونى خبرە واوروپى . د
رسول الله (ﷺ) پېيام حبیب بن زید (رضي الله عنه) "مُسَيْلَمَةُ الْكَذَابِ" تە
ورساوه، خومسیلمە ھەفە پە تورە توتىھە كىر، حبیب بن زید (رضي الله عنه) نە
زېپورى اونە چەۋە كىرە، او نە ورپىدە، ترخۇچى خېل رب تە شەھىد ورغى .
(ھەۋگىسانوتە چى دخېل رەب پە لاركى شەھىدان شوي بىنە اجراؤ رىاشتە). الحىد
١٩:٥٧

"حبیب بن عدی" (رضي الله عنه) پە دار وخىرول شو اوبيا شەھىد شو،
خوهەنە پە دەغە حالت كى يو شعرزمە كىر: كله چى زە مسلمان ووژل شەم، نوبىا
زە دەپ پروواھ نە كوم چى پە كوم اىرخ دى زە د وۇژلولە پارە ھەملول شەم، ھەنە چى
مەممە دە (د الله تعالى رضا دە).

د الله (ﷺ) فطرت او خلقت

كله چى تىيارى سختى شى، لە سخت غۇر سەرە تىدر را ولوپىري، نود
انسان فطرت راوېيىش شى . (لە هەرنورى ورتە د چۈرمەش شى، د بېرى سېرلى
باورى شى چى او سى پاخە را گىرىشوى دى، نوھەنە وخت تۈل خېل دين د الله لە
پارە خانگىرى كىرى). العنکبوت ٢٩:٤٥

خومسلمان پە سختى او اسانى، خۇنىي او كىراو كى خېل پالونكى رابولى
: (كە يۇنس (عليه السلام) لە ثىنَا وىيونكۇ ڭىخە نە وائى نو د قىامت تر ورخى
پورى بە يى د كې پە خېتە كى ژوند كاوه). الصنافات ٣٧:٤٣-٤٤

دېركىسان داسى وي چى كله اى شى بىيا الله تە زارى كوي، خوكله چى بىي
غۇنېتتە پورە شى بىامخ وارپى او الله تعالى تە شاكىرى، حال دا چى د الله تعالى
پېزىت خو داسى لوپى نە شى كېدای، كومى چى لە ماشۇمانوسەرە كېپىي او يى د
كۆچنى پە خېردوکە كېپىي . (دوى لە الله سەرە تىكى كوي حال دا چى الله د دوى د
تىكى پە ترتىپ پوھ دى). النساء ٤:١٤٢

هغه کسان چي یواخى د خپلو ارتیاولو پرمھال الله تعالیٰ ته پنا وري، نودا بول کسان د هاغه بپلاري او كوبولاري فرعون د زدھ كونونکوله دلى چخه بل چوك نه دى، هاغه فرعون چي د ايمان د فرصت له لاسه وركولوروسنه ورته وویل شو) بنه! اوس ايمان راوري! په داسي حال کي چي مخکي - له ډوبېدو- نه ته له ورانکارو چخه وي). یونس ۹۱:۱۰

هغه مھال چي کويت دعراق له لوري ونيول شو، نوما د برپتاني له راديو "بي بي سى" چخه واورپدل چي د دى پېښي د منځته راتلو په وخت کي د انګلستان پخوانى لومرى وزيره "چانسلر" د امریکا په "کلورادو" ولايت کي وه کله یي چي دا خبر واورپده، نوسم دلاسه کليساته ولار او هلته یي سجده وکړه! زه خو دا بول پېښه له دى پرته چي د خپل خالق په لورد دغه بول کسانو د فطرت رابپدارپدل وبولم نور څه نشم انخورلى، ځکه دوى سره له دى چي کافر او بپلاري هم دى، خوپول انسانان په بنستي بول په فطري ايمان سره پيداشوي دي.

((هرماشوم په فطري ايمان سره پيداکيردي، بيا بيا نو د مور اوپلار خوبينه ده، چي یهوديت ورزده کوي که نصرانيت اوکه مجوسيت)) .

د روزى په ځنڍومه خفه کپرده، ځکه چي نېټه ورته ټاکل شوي ده

څوک چي دخپلي روزى په اره له بېرى څخه کار اخلي، له ټاکلي وخت څخه یي مخکي غوايري او د تاخير له امله یي پرپشانه او غمنجنيري، نودا کس هغه لمونځ کونکي ته ورته دى چي په لمانځه کي له خيل امام څخه مخکي مخکي کپري او دا باور هم کوي چي له امام څخه به وروسته سلام اړوي! لنده دا چي د بنده ګانو رزق اوټول کارونه د الله تعالیٰ له خوا ټاکل شوي دي، د انسانانوله پيداينېت څخه پنځوس زره کاله د مخه یي کاريپاټه رسپدلي دي. (د الله حکم رارون دى، تاسوبېره مه کوي). التحل ۱:۱۶

(که الله درته دکومي بنېګني اراده وکري، بيا یي څوک د فضل مخه نه شي نيولاي). یونس ۱۰۷:۱۰

عمر(رضي الله عنه) وايي : (اى الله زه د فاجرد زور او د ساده مسلمان له کمزوری څخه پرتا خان سپارم) . دا یوه لویه اورپښتنې ویناده، ماپه تاريخ کي یوځغلنده فکروکر، په پاڼ کي ما د الله تعالیٰ دېرداسي دېنمنان وموندل، چي

په هفوی کي توانمندي، همت، هيلي، ثابت قدمي اوخان ويارنه پرته وه، خو دېر داسي مسلمانان مي هم مومنل چي په هفوی کي دومره اندازه تمبلې، سستي، بي همتى او كمزوري پرته وه چي يو الله يي پر حال خبر دى، نوله دى وروسته زه د عمر (رضي الله عنه) د وينا حققت ته ورسېدم.

په گتورکارکي خان بوخت کړه

وليدبن المغيره، أميه بن خلف اوعاص بن وائل د اسلام د حق دين او پېغمبری په مقابله او دېنمني کي خپل زيات مالونه ولګول. (ژر دی چي دوي به خپل مالونه د اسلام پر ضد ولګوي، خوروستي پایله به يي پېښانتيا او بیابه له ماتني سره مخ شني). (الأنفال: ٢٦؛ حديث).

خودېر مسلمانان شته چي خپل مال د اسلام دسېپڅلي مناري او ماتني په لورو لو کي نه لګوي : (هرڅوک چي بخيلي کوي، نوپه حققت کي هغه په خپل خان بخيلي کوي). محمد (رضي الله عنه) پناه ۳۵: ۴۷

ښکاره ده چي دا دواړه حالتونه د فاجر په زور او د باوري مسلمان په کمزوري کي داخليري. (او له دغو دواړو حالتونوڅخه عمر (رضي الله عنه) پناه غوښتني ده .

يوه یهودي چي "جولدامائير" نومېري په خپل خاطراتوکي د "کيني" تر سرليک لاندی داسي ليکلې، د خپل ژوند په ځينوپراونوکي داسي وخت هم راغلى چي شپارس ساعتونه به يي د خپلو بېلارو بنسټونوپه خدمت کي پرلپسي کارکاوه، چي په پاي کي يي د یوه بل یهودي "کوريون" د زوي په ملنيا یوبېل دولت جورکر. که دچا خوښه وي نو د دغې مېرمني کتاب دي ولولى. له بده مرغه مور په زرگونو د مسلمانانو زامن وینو، چي هفوی په توله ورخ کي د یوه ساعت له پاره هم کارنه کوي، بلکي ټول ژوند په لهو، لعب، خوراک، څښاك، خوب او بي گتو کارونوکي تېرو وي .

{ پرتاسو باندي خه شوي، چي کله درته د الله په لارکي د وتلو خبره وشي تاسو دخمکي په لور زورکوي }. يعني نه وحئ. التوبه ٣٨: ٩

د امیرالمؤمنین عمر بن الخطاب (رضي الله عنه) دا عادت و، چې ھر وخت به په کاربوخت و، شپه او ورخ به يې په ھان یوه کري و، بېرلېو خوب به يې کاوه، بیوخل یې مبرمنی ورته وویل، خوب نه کوي؟ هغه خواب ورکرکه زه دشپې ويده شم نوھان به می تباھ شي يعني (دشپې له عبادت څخه به يې برخی شم)، او که د ورځي ويده شم نورعيت به می زيانمن شي. "موشي ديان" چې یویهودی دی په څلوبتباھ کوونکو یادابېتنونوکي چې "توره او حکومت" نوميروي یادونه کوي چې تل به يې شپه او ورخ، بشکاره اوپت له یوه دولت څخه بل دولت ته او له یوه بناړخه به يې بل بناړته د هواله لاري نک راتګ کاوه، غوندو ته به يې وینا کوله، ګنفرانسونه به يې برابرول، لوی لوی سوداګریز تروونونه به يې ترسره کول او خاطري به يې ليکلې.

نو، ما- لیکوال- وویل، د پښپاماتيا خبره ده چې دا د بېزوکانو او خوکانو ورونه (یهود او نصارئ) وګورئ، چې څومره له همت څخه کاراخنی او بیا زمور دېر مسلمانان وګورئ، چې څومره تنبلی یې کري ده. لنده دا چې دا هم د هماګه حالت یوه بېلکه ده چې مخکي یې یادونه وشوه، چې د فاجر- بې دينه - توامندي او همت او د ساده مسلمان سستي ناوره ده. شاعر وايي : که زه د "مازن" له قېبلي څخه وي، نو په لارکي موندل شویو زامنوبه چې د "دھل بن شیبان" له قېبلي څخه دي زما او بشان روانه گئل.

عمر(رضي الله عنه) دڅلې خلافت په دورکي له بېکاري، وزګارتيا او بي سرنوشتى سره سخته مقابله کري ده، یوه ورخ یې څخوانان له دی امله ووهل، چې هفوی په مسجدکي او سېدل او وزګار وو، هفوی یې له جومات نه وتنوته اړايستل او ورته يې وویل بازارته ووھي او روزي وکتی څکه چې له اسمانه سره او سپین زر نه راوريږي .

دا یوڅرګند حقیقت دی چې له وزګارتيا سره تل اندېښني، د مزاج خروالی روحي ستونزه، نفسی او مغزی خرابيما او خفکان مل وي، خو له کار او خوہینت سره همبشه خوشحالی او نېکمرغې یوځای وي. له موږ څخه به هله ته تول غمونه، پړېشانۍ، روحي، عصبي او عقلې ناروغرۍ ورکي شي، چې موره هريوپه خپل ژوند کي خپله دنده ترسره کړو، لکه کارخایونه او کارخانې جورې شي، مرستندويه، دعوتي او تولنیزې تولنې جورې شي، ادبې، فرهنگي، او علمي سيمnarونه، پند غالې او غوندي په کارپېل وکري او دی ته ورته نوري کرني . (په ټمکه کي خواره ای پېغمبره ! ووايده دوى ته چې کار وکري). التوبه ۱۰۵:۹ (شئ). الجمعه ۶۲:۱۰

رسول الله (ﷺ) وايي : ((بېشکە چى د الله پىغمۇر داود (عليه السلام) بە دخېل لاس لە كتى ڭخە خوراڭ كاوه)) .

"راشد" چى د "زۇند جوروڭ" پە نامە يوكتاب بى ليكلى، د پورتىنى موضوع پە اىرە خېرنە اوپىلتىنە كېرى او وىلىي بى دى، دېر داسى خىك شتە چى هغۇرى پە خېل ژوندىكى خېلى اصلى دندى سرتە نە رسۇي او دېر داسى خىك ھم شتە چى ژۇندى بېكارى، خۇپە حقىقت كى هغۇرى د مىرو پە خېرىدى، خكە چى نە د خېل ژۇند پە راز خېرى دى، نە بى خېلۇخانۇنۇ او راتلونكى ژۇند تە او نە بى خېل امت تە ھە خېر رسولى دى .

(پە دى خوبىن وو، چى د مخالفانوپە بىلە كى پاتى شى). التوبه ٨٧:٩

(ناست مۇمنان لە هغۇمماجاهىنوسىرە بىرابرنە دى، چى د الله پە لاركى پە خېلۇمالۇنواخانۇنوجەد كوي). النساء ٩٥:٤

ھەغە تورە بىنخە چى د رسول الله (ﷺ) پە زمانە كى بە بى مسجد نبوي جارو كاوه، هەنى ھەم د خېل توان پە كچە پە تۈلنە كى خېلە دندە سرتە رسولى او د ھەمدەھە مسۇلىت پېزىندىنلى كە املە جەنت تە داخىلە شوھ . (ايماندارە وينخە لە اصىلى مىشركى بىنخى ڭخە دېرە غۇرە دە، كە ھە ھەم د مىشركى بىنخى - ظاھەري لاملىقى - تاسو ھەك پك كىرى يىاست). البقرە ٢٢١:٢

ھەغە ھوان چى رسول الله (ﷺ) تە بى منبر جورىكە، ھەغە ھەم خېلە دندە سرتە ورسولە چى پە ھەمدەھە كار بى د الله تعالى لە اىرخە بىنە ثواب پە بىرخە شو، ھكە چى د ھەغە پۇھە پە تۈركانى كى وە، يەنى ھەمدا بىي وس و . (ھەغە كسان چى لە خېل كوبىنلىقى ڭخە بىل ھە نە لرى). التوبه ٧٩:٩

پە ١٩٨٥ زېرىزىكال كى د امرىكى د گەدو ولايتونو مسلمانو دين بلۇنكوتە امرىكايى زىندا نونوتە لە دى املە د ننوتوا جازە ورگەرە، چى كله مجرمان، وئۇنلىكى او د بەو اخلاقو خېر وونكى داسلام دين و منى نوھۇرى بىبا پە خېلۇتلىقى نېڭ عملە شي .

(ايا ھە ھۆك چى مىر و او مويد راژوندى كر، ھەغە تە مو لارىنۋونە و كەرە چى پە دغە رىناد خىلەوە منخ كى روان شى). الأنعام ١٢٢:٦

دلته دهغه چا لە پاره چي په خپلوكارونو کي د پېبنواوستونزو پرمھال د
خان تىنگىنىت اوسمىنت غوارىي، دوه سترى گئوري دعاكانى شتە :

لومرى دعاء : امام مسلم له على (رضي الله عنه) ڭخە روایت كىرى،
چى رسول الله (ﷺ) ورتە ووپىل : ((ووايە اى الله ! ھادىت مى پە بىرخە كىرى او
پەر ھادىت باندى د تىنگ پاتى كېدو توان راكىرى)) .

دويمە دعاء : ابواداود له "حصين بن عبيد" ڭخە نقل كوي، چى پېغمبر
(ﷺ) ورتە ووپىل : ((ووايە! اى الله ماتە پە الهامى دول د بىنى لارى بىندۇنە
وکرى او ما د خېل خان لە شرخخە وساتى)) .

يو شاعر وايى : كله چى لە يوه ھوان سره د الله تعالى لە لورى مرستە
نە وي، نوبىبا بېرھە ئە چى ورتە زيان پېشىۋى د ھەفە خېل اجتهادى فكى دى .

لە ژوند سره زياتە مىنە ساتى، اوپىد عمرتە لېوالە كېدل او لە مىرى ڭخە
وبىردا تۈل د بىندە مزاج خرابىي، د سىنى تىنگوالى، بى خوبى، كراو، اندبىنە او
زىرە تىنگى ورتە پېداكوى. الله (ﷺ) پە قراتكريم كى يەھود لە هەدى املە غىندي، چى
لە دىنلەي ژوند سره بى خورا مىنە درلۇدە، او فرمائىي : (تە بە هرومۇ پە دى
حقىقت وپوھىرى، چى پە تولوخلۇكى يەھود د دىنلە ژوند تە تەرمىشلىكانتو بېر لېوالە
دى، هەريوپىي دا ھىلە لرى چى كاشكى زركالە ژوندى وي، خۇ زركلۇنە عمرىبە يى
ھم لە عذاب ڭخە ونە ژغۇرىي، الله پاک د ھەفوی كىنى وينىي). البقرة: ٢٠٢:

دلته خوقضىي دى، يوه داچىي پە دى ايت كى دـ حياتـ لفظ مطلق راغلى
دى، موخە بى دا ده چى ھەفوی هەربىول ژوندھۆبىنى، كە د ھاروپىو ياد يوه بى
ارزىبىنە اوپىت انسان ژوند ھم وي، لىنە دا چى ھەفوی د ژوند لېوالە دى، بىلە
قضىيە دا ده چى دلتە د زىرۇكلىقە راغلى دى، لە دى املە چى د یەھود دا عادت
و چى یوپەھەدى بە كله لە بىل يەھودى سره مخامخ شو، نۇ ورتە بە يى ووپىل : (زركالە ژوندى اوسى)، نوالە دى يادونە وکىرە چى دوى د دومرە اوپىد عمرھىلە
لرى، خۇ كە دوى دومرە اوپىد ژوند ھم وکىرى پايىلە بە يى ڭخە وي؟ دوى بە
داسى اورتە ولۇپىي چى لمبى بە يى بلىرىدى .

د آخرت عذاب بېر رسوا كۈونكى دى، او لە ھەفوی سره بە ھلتە ھېڭ
مرستە نە كىرىي، داعاموخلۇ يو بىنە مىتل دى، چى وايى الله راپىل كىرىي، نوھېڭ
اندبىنە نشتە ! موخە بى دا ده كله چى پاس پەر سر داسى پالونكى شتە چى بىل

کېرىي او د خىرغۇنىتتە ورخخە كېرىي، نۇ بىا تە ولى پە خەمكە كى اندېنىتتە كوي؟
كەلە چى دى غم خېل رب تە وسپارە، نوھە بە يى درخخە هەرمەر لە كوي .

(خۇك دى هەفە ذات چى د ار انسان دعا قبلىي). التمل ٦٣:٢٧

(كەلە چى زما بىندىكان لە تاخخە زما پە اىرە پۇنىتتە كوي، نۇ ورتە ووايە
چى زە نىزدى يەم، د هەربلۇنلىكى بلە منم كەلە چى ما راوابولى). البقرە ١٨٦:٢

شاعر وايى : د زغىم لە خاوندانو خە صىرىزىدە كېرە چى غۇنىتتە يى
وررسىيدى اوخۇك چى تل دروازى تىكىي يو وخت بە ورنىزى !

ستا پە ژوند كى خۇ ارزىبىنتتاكى شبىي شتە

د شىيخ علی طنطاوى د ژوندپە خاطراتو- يادابىنتونو- كى مى دوه
اغىزىمنى خاطرى ولېدى! لومرى خاطره هەفە دەخان پە اىرە قېصە كوي چى يوه
ورخ يى پە بېرۇت كى دسمىندرپە غايە لامبۇوھلە نىزدى و، چى پوب شى او مىڭ
يى ولېد، بى ھوبنە يۈرۈل شو، زىياتوي چى پە دەغە حالت كى مى يېرخېل رب تە
پام شو او دا ارمان مى كاوه، چى يو ساعت ولى نە وي كاشكى ژوندى پاتى شەم،
چى خېل ايمان اونىڭ عمل بىيا تازە كىم، بلکى تردى چى ايمان مى وروستى كېي
تە ورسوم .

دوھەمە خاطره : هەفە يادونە كوي چى يۈكال لە سورىي خە خە پە يوه
كاروان كى يى بىت الله تە دەحج پە موخە روان شو، داسىي وخت راغى چى دېتۈك پە
دېتە كى يى لارە ورکە كرە، درى ورخى يى پە دېتە كى تېرى كرى، ان تر دى
چى د خوراڭ اوخىنىڭ تۈل توکى يى ختم شۇل، نىزدى وچى ومرى، نوشىخ
طنطاوى پورتە شواو د دەغە كاروان سترى يلى تە يى يوه داسى وينا وکرە چى
گواكى د ژوند وروستى وينا يى دە، نولە توحيد خە دەكە اغىزىمنە، زېرونلىكى او
گرمە وينا يى وکرە، تردى پورى چى پە ژىرا شو او خلک يى هەم وئىرۈل . داسى يى
انخورول لەكە چى ايمان نور پورتە روان دى او لە الله پورتە يى بل چۈك
ژغۇرونلىكى نشتە . (ھەفە چە چى پە اسمانانو خە حەمكى دى لە الله خە غۇنىتتە
كوي، هەر ورخ هەفە - الله - پە بېل بېل شان كى دى). الزەھەن ٢٩:٥٥

له دېرپیغېبرانوسره يوخارى الله پرسنځلکو جهادکېرى دى، ده ګو ستونزو له امله چي د الله په لارکي ورته رسپېلى وي، بې زړه، سست، کمزوري او سرتیتی شوي نه وو، الله صبرکوونکي خوبنوي ». آل عمران ۱۴۶:۳

بېشکه چي الله (ﷺ) په مؤمنانوکي قوي مسلمان خوبنوي، چي دڅلوا دېنمنانو مقابله په پوره صبر او قوت سره کوي، کمزوري کېږي نه، دناهيلۍ او کمزوري بنکارکېري نه، قوت یې له منځه نه خي، ذلت، ناکامي او ناتوانۍ ته سرنه تېتیوي، بلکي په تینکو پېښو ولاړ وي، یوله بل سره اړیکي تینکوی او نېټلوي، او د دوی دغه کار پر خیل رب، پېغمبر او دین باندی د ايمان مالیه ده، چي دوی به بې ورکوي . حدیث شریف دی : ((الله ته قوي مؤمن د کمزوري مؤمن پرتله غوره دی او په تولو کي خير دی)). یعنی د ايمان قوت او کمزوري هدف دی، نه جسمی او بدنبی) . ژبارن .

يو وخت د پېغمبر (ﷺ) یوه گوته د الله تعالى په لارکي زخمی شوه، نو وي وویل : ((ته فقط یوه گوته وي چي زخمی شوي یې او د الله تعالى په لاره کي له دی تکلیف سره مخ شوي یې)) .

د هجرت کولوپرمهال کله چي رسول الله (ﷺ) او ابویکر(رضي الله عنه) سمخی ته ننوتل، نوابویکر(رضي الله عنه) په سمخه کي په خپله گوته یوسوری له دي امله بندکر، چي له سوری نه لرم راونو خوی او رسول الله (ﷺ) ونه چیچي، خو لرم راغي او ابویکر(رضي الله عنه) یې وچچه، رسول الله (صلی الله علیه وسلم) هغه دم کړ او د الله په حکم سره روغ رمت شو . یوچا "عنتره " ته وویل ستاد اتلولي او په نورو خلکو باندی د بریاليتوب راز خه شی دی ؟ عنتره ورته وویل، ته دی خپله گوته زماپه خوله کي او زما گوته په خپله خوله کي کېږده، هغه همداسې وکړل بیا دواړو یو دبل گوته په غابېنو وچېله، نو هغه کس د درد له امله صبر او زغم ونشوکرای، له خولی څخه یې چېغه ووته، عنتره یې گوته خوشی کړه او ورته یې وویل، چي زه له دی امله په نورواتلانو برلاسه شوي یې، یعنی زغم لرم .

بېشکه له هغو کارونو خوچه چي مؤمن خوشحالوي یو دا دی چي د الله تعالى رحمت، عفوه او مهرباني ورسره وي، چي له امله یې د خپل ايمان په اندازه د الله (ﷺ) پاملنې او دوستي احساسوي، (انسان خولا څه کوي) چي تول مخلوقات، ساکښ، څاروي، مرغان او خوځنده دا شعورلري، چي یو داسي

پالونکى لرى چى هغە بى پىدا كۈونكى او روزى رسۇونكى دى . (تۈل شىان د الله ستايىنه او نشأه وايى، خوتاسو پىرى نە پوهىبىئى). الإسراء ١٧: ٤٤

شاعر وايى : اى ربە ! ستا ستايىنه كوم، پىرتە لە تا بل څوک د ستايىنى ورىنىشىتە، اى هغە ذاتە چى تۈل مخلوق ورتە ارىتىا لرى !

زمور د عامو بىزگرانو داعادت دى چى د كىرەنلىق پە وخت كى كله تخم پە خپل فصل كى شىيندى، نۇ ورسە دا ھم وايى، اى د حمکو او اسمانۇنۇ خالقە ! وچى دانى پە وچە حمکە او ستابە حضوركى دى، يىعنى زرغونۇن بى ستا پە قىرتى كى دى . (خېر راڭرى ماتە پە هغە څە چى تاسو بى كرى ؟ ايا تاسو بى شەنە كوى كە موبى بى زرغۇنۇنكى يو) الواقعه ٥٦: ٤٢

ھەدا د خالق ذات د توحيد خوبىنىتە دە او الله تە د نفسونو د پام ورگرچىلۇ معناھىدا دە . بىوه ورخ د مصر غېنىتلى خطىب "عبدالحميد كشك" چى پە سترگۇ ورۇندۇ، منبرتە وختە او لە خپل جىب څخە بى د خورما بى داسى پانە راۋویستە، چى پىرەنگى ياندى پە بىنگىلى كۆفي خط د الله نوم لىكىل شوئى و، نۇ بىيا هغە كېنىپناسىت او ناست لوى تۈلى تە بى وينا داسى پىل كەرە : تە خو هغى ونى تە وگۇرە چى څومرە تكى شنى ځانگى لرى، چا شەنە كرى او پە شىن رىنگ ياندى بى بىنگىلا ورگرى د ؟ دا كار دھىماغە ذات صفت دى چى قدرت بى زورور دى بۇتول خلک بى پە ژرا كېل، پە رېبىنتىا چى الله عزوجل د اسمانۇنۇ او حمکوپىدا كۈونكى دى، د قدرت نېشى نېبانى بى پە تولوکاناتوکى ځرگىنى او روپانە دى، كومى نېشى چى دھە د وحدانىت - يووالى-، روبىيت - پالنى-، صمدىت - بى نىازى - او ألوھىت - كارجورونى - بىنكارندۇ دى .

(اى زمۇر ربە ! تا دا شىان عېت نە دى پىدا كرى). آل عمران ٣: ١٩١

د خوبى او راحت لە بىنسىتونو څخە دا ھم شىمپىل كىرىي، چى بىنده داسى وانگىرىي چى يوداسى رب شتە چى پرائىسان ياندى مەربانە دى او د توبە ويستونكى توبە قىلوي چى الله تە توبە وباسى، نوتە بايد د خپل هغە رب پە رحمت خوبى شي د چا رحمت چى لە اسمانۇنوا حمکى څخە هم پراخ دى . (زما رحمت لە هەرشى څخە پراخ دى). الأنعام ٦: ١٥..... دا څومرە د سترى مەربانى خېنىت دى !

صحيح حدیث دى چى يو باندېچى لە رسول الله (ﷺ) سره يوخاى لمونخ وکر، كله چى تشهىد- التحيات لله - بى پىل كەرە، نۇ داسى بى ووپىل (اى الله پرمادا او

محمد (ﷺ) باندی و رحمبیری او له مور پرته پرېل چاونه رحمبیری، رسول الله (صلی الله علیه وسلم) ورتە وویل : ((بېشکە تا خو یوپراخە شى راتنگ كى، د الله تعالى رحمت خودپرراخە دى او هرچاتە رسپیرى)). الله (ﷺ) وايى : (الله پرمۇمنانومەربانە دى). الأحزاب ۴۳:۳۳

نبوي وينادە : ((الله (ﷺ) پرڅلوبندگانو د دغى (مرغى) پرتلە چى پر څلپو بچومەربانە ده، هم زيات مەربان دى)).

صحيح حديث دى يوه کس له دى امله خان په اور وسخووه، چى د الله (ﷺ) له عذاب څخه خلاص شي، نوالله (ﷺ) (دھە ايره شوی) بدن راي قول كر او ورڅخه يې پوېښتە وکړه، چى اى زما بندې! کوم لامل ته دې ته اړکړي چې خان وسخووي؟ بندې ورتە ټواب ورکړ: اى رېه! زه د څلپوګناهونوله امله له تا څخه بېر و بېرېدم، نوالله (ﷺ) هغه جنت ته داخل كر . الله (ﷺ) وايى : (خوک چى د څلپو چې د رب له مقام څخه په هيبيت کي شى او خان د نفس له هوس او هوا څخه ورځوري، نوجنت يې خای دى). النازعات ۷۹:۴۰-۴۱

الله عزوجل له يوه ګناهکار مسلمان سره حساب وکړ، هېڅ نېکي يې نه درلوده، یواخى همدومره ووچي هغه یوسوداګر و نوله چا سره به يې چې راکړه ورکړه وه، چې وبه يې لیده دھګه لاس تنگ دى، نوله څلپ حق څخه به ورتە تپرشو، نوالله تعالى وویل چې مور خوپه سخا کي له تا بېرلومري او مخکي يو، الله (ﷺ) پرېښتوه امر وکړ، چې تاسوهم ورسره له اسانۍ څخه کار واخلي او هغه يې جنت ته داخل كر . الله (ﷺ) د ابراهيم (عليه السلام) وینا داسي رانقلوی : (الله هغه ذات دی چې زه تري د حساب په ورڅ دکناهونود بخېبلو هيله لرم). الشعراۓ ۶۲:۲۶

((د الله له رحمت څخه ناماپدە نه شى)). الزمر ۳۹:۵۳

امام مسلم (رحمه الله) روایت کوي، چې رسول الله (ﷺ) يوه ورڅ خلکوتە لمونځ ورکړ، له لمونځ څخه وروسته یوکس پاخېدہ او (ﷺ) ته يې وویل: پر ماباندی(حد) ترسره کړه، رسول الله (ﷺ) ورڅخه پوېښتل، چې ايا تالله مور سره لمونځ وکړ؟ هغه وویل هو! رسول الله (ﷺ) ورتە وویل: څه ولاړشە! بېشکە الله (ﷺ) تاته بخښنه وکړه. (هرڅوک چې بد کار او یا پرخان ظلم وکړي بیا له الله څخه بخښنه وغواري، نوالله پاک به بشه بخښونکي اور حم والا ومومى). النساء ۴:۱۱۰

دلته يو داسى غىبىي اوپت لطف شتە چى بندە لە هەرارخە رانغاري، لە مخى، شا، بىنى، چپ، پاس اولادى ارىخونو خە، د دى پتى مەربانى چىختن الله پاک دى چى پىغىبر(ﷺ) يى پە غاركى وۇغۇرە، پراصحاب كەف باندى يى پە غاركى رحم وڭر، ھفو درو كسانوتە يى د غارخولە پرائىستلە، چى پىرھفوى باندى بندە شوي وە . ابراھيم (عليه السلام) يى لە اور، موسى (عليه السلام) يى لە دوبىدو، نوح(عليه السلام) يى لە طوفان ڭخە وۇغۇرە، يوسف (عليه السلام) يى يى پە ژور كوهى كى وساتە، او ايوب (عليه السلام) تە يى لە ناروغى ڭخە روغتىا ورپە برخە كىرە .

لۇدە دەمە

أم سلمه (رضي الله عنها) وايى، چى لە رسول الله (ﷺ) ڭخە مى اورپىلى دى : ((دا سى مسلمان بە نە وي چى ھەنە تە غىمىزە بىبىنە شي اوپە ھەنە وخت كى ھەنە الفاظ ووايى چى الله ورتە پرى امرىكىرى، يىعنى دا سى ووايى : بېشىكە موبۇ د الله يو، خاص الله تە ورتلۇنكى يو، اى الله ماپە دەنە غىمىزە كى د اجر چىختن كىرى او بىنە بىلە يى راڭىرى، نوالله (ﷺ) بە ورتە بىنە بىلە ورگىرى)) .

يوشاپور وايى : زما ھمرازو ملگرو! قسم پرالله چى پىر ژوندى كىس باندى يوھ ستۇنزا كە ھرخۇمرە سترە ھە وي راخى، خوتلىپاتى نە وي، خو كە كە ستۇنزا درېبىنە شوھ غايرە ورتە شخە كە، كە دى چىلى وېنۋەدە نۇفرىياد ونە كرى، بېرخەلە يو عزىتمە انسان ھە پە كىراوونونا خاتە كېرىي، خو د صېرلە املە يى ستۇنزا لە منھە لارە شي، يو ھۇ ورخى زما نفس پىرما دېركىرجن و، يىعنى ستۇنزا بىنە زەقلى، خو كە بىنە چى زما زەق ولىدە، نوھە ھە سرىتىتى شو .

بل شاعر وايى : د يو يى پېپىنى پرمەھال مى غم سىنە راتنگە كرى، خو بېرى وختونە ما پە غم كى خىر لىدىلى دى، بېرخەلە د يو يى ورخى پە بېل كى غم وي خو پە پاي كى يى خوبىي اوھوساينە وي، ھېڭىلە د يو يى ستۇنزا د پېپىنپىدو پېرمەھال لېر ھە يە تىنگ شوى، ھەنە چى سەمدىتى ياخە وخت وروستە لە ھەنە غمە خلاص شوى يە .

بنېگىنى د نېمكىرغۇ لارى دى

د "حاتم طايىي" د ديوان پە پېل كى مى دەغە يوه بىكلى خبره ولوستە چى وايى : كە د شر پېپىنۇدل ستا لە پارە كافى و، نوھە پېرىپەدە . معنا يى دا دە چى كە كله لە شرخە د خلاصون پە موخە چې پاتى كېدل او لە هەنە خەنە گۈينە كېدل شۇنى وو، نوھەدا بىس دى. {لە دوى خەنە مەنخ وگرخۇو}. جم السجدة ۳۲:۳۰

(هغوي چى تا خوروي پروا يى مە كوه). الأحزاب ۳۳:۴۸

خلکوتە د خير رسولominine يوه الهى ورکە دە، او د پوه او ستۇزى حى كۈونىكى ذات لە اىرخە يوه مباركە توبىنە دە. ابن عباس (رضي الله عنه) د الله تعالى پە يۈنعمت شكر وباسى او وايى : زما درى خويونە دى، يو دا چى د خىمى پە هەر بىرخە كى چى باران وورىري زە د الله تعالى ستايىنە كوم او خوبىپىرم، پە داسى حال كى چى پە هەنە سيمە كى نە زمانە گىدى او نە اوپىشان وي، دويم دا چى كله مى د يو قاضى د عادالت خېر اورپىلى، نوھەنە تە دعاء كوم حال دا چى كومە دوسييە مى هەم ورپورى نە وې تېلى . درېبىم دا كله چى د قرآنكىريم پە يوه ايت پوه شەم، نو پە دى خوبىپىرم چى خلک ھەم پېرى داسى يوه شى لەكە زە چى پېرى پوه شوئى يەم . دى تە وايى خلکوتە د خير رسولوشوق اومنىنە، او دى تە وايى د خلکوبە منخ كى د بنوکارۇنۇخپىرول، هغۇي تە زە صاف ساتل، اوپە پاي كى د الله (ﷺ) مخلوق تە هارا خىزە خير غوبىتنە . شاعر وايى : وربخى دى پرمَا او زما پېرخەنە كەنە باران ھېڭىلە نە راوروي، چى هەنە تۈل ھباد تە نە رسىري . دا معنا چى كله عمومى ورپەي او باران تولو خلکوتە نە رسىري، نوپىيا يواھى حان تە مى پە كارنە دى، ھەنە چى زە د خانخانى والا نە يەم . (ھەنە كسان نە نە خوبىنى چى پە خېلە بخىلى كوي او نورۇ تە هەم پە بخىلى امرکوئي او هغۇي هەنە چەپتۇي چى الله (ﷺ) ورتە لە خېلى پېرىز وينى خەنە ورکىرى دى). النساء ۴۷:۳۷

اياد "حاتم طايىي" وينا تا تە تکان نە درکوئي، پە كومە وينا كى چى د خېلولۇرۇ اخلاقۇ او بەهدونىكى روح پە اىرە وايى : قىسىم پە هەنە ذات دى چى لە هەنە پەرته بل ھېشۈك پە غىيوبىخېرنە دى او هەنە ذات چى سېپىن مېدە شوي ھەنە كەنە بىيا راژونى كوي، بېشىكە كله بە داسى ھەم وشۇل چى مابە خېلە كېدە وتېلى، حال دا چى خوراك، ھېنىڭ تە بە بىنه لېوالە وەم، خود دى خېرى لە وېرى چى كومە ورخ ونە ويل شى (حاتم) بخىل دى .

کتور او زیانمن علم

دارو دی شه هاغه علم، چي تا له الله تعالى سره نبیلوي او الله (عليه السلام) ته د درسپدو لار درېښایي: (هغوكسانوته چي علم او ايمان په برخه شوی و، هغوي - کافرانو- ته ويل چي د الله په ليکنه کي تاسو د بېرتە ژوندون تر ورځي ځنډلي ياست) الرؤم ۳۰: ۵۶

بېشکه ايماني علم هم شته اوکفر علم هم، حکمه خواله (عليه السلام) د مخالفينو په اړه وايي : (د خره په خبر دي چي پرڅله شاباندي كتابونه باروي). الجمعة ۶۲: ۵

الهي ويناوي : (دوى د دنيا په ژوند پوهېږي، خوله آخرت نه بي پروا دی). الرؤم ۳۰: ۷ (د آخرت د ژوند په اړه هغوي بېخى ناپوه، بلکي شکمن او بلکي راندہ دي). التمل ۷۷: ۶۶ (دوى پوهه همدومره ده). النجم ۳۰: ۳ (اى پېغمبره د هغه کس "بلعم بن باعورا" خبر دوى ته ولوله چاته چي موبه د خپلو آياتونو پوهه ورکري و، خوهغه له دغې پوهه او علم څخه خان خالي کړ، شیطان ورپسي شو، تردي چي له سرکښانو څخه وګرڅېد، که زموږ خوبنې وای نو په دغه علم سره به موهغه لوری پوری ته رسولی وای، خوهغه دنیا غوره وکړله او په نفسي غوبښتو پسي روان شو، نومثال بي د سپي په خبردي، که پري بريد وکړي هم زېړه را وباسې- خپېږي-، اوکه همداسي بي پرېودي هم زېړه را وباسې . دا د هغه قوم مثال هم دی، چي زموږ پرایتونو دروغ وايي، نو دوى ته قبصي کوه کبدای شي چي فکر وکړي) . الاعراف ۱۷۵- ۱۷۶

د هغوي علم داسي علم دی، چي د حق لارښونه نه کوي او داسي برهان او حجت دی، چي نه درمنه، نه غوڅول او نه خيري کول کوي، داسي نقل دی چي ریښتوني نه دی، داسي کلام دی چي له حق څخه لري، د باطل، کږي او ورکي لاري لورته په کي لارښونه شته بنو د دغه ډول پوهه څښتنان به څرنګه نېکمرغې ترلاسه کړي، حال دا چي دوى په څله هغه لومړني کسان دی چي داعلم بي ترپېسولاندي کړي دی .

(خوهغوي د هدایت پرڅای ړوندوالي غوره کړل) . فصلت ۴۱: ۱۷

(د دوى په وينا چي زرونه موپه پرده کي تاو دي، داسي نه ده بلکي دهغوي د کفر له امله الله پري تاپه لګولي ده) . النساء ۴: ۱۵۵

په واشنگتن کي مي دکانګرس په کتابتون کي سلګونه زره حیرانوونکي
کتابونه، چي په بېلاپېلۇ علومو اوخانگوكى له هرقوم، امت، دىلگى، دود او دستور
سره يى تراو درلود وىليل، خوهەنچە ولس چي داغە ستركتابتون بى په غېر کي
نيولى دى پرخېل رب باندى كافردى، هغە ولس يواخي په مادى اوېنكارە نېرى
باندى پوهېرى اوکوم شيان چي وروستە له دى چۈگىنى نېرى چخە شتە دھېي په
اىرە نە خۇپۇنە لرىي، نە سترگى، نە زىرە او نە هم پوهە. (ھغۇي تە موخۇپۇنە،
ستركى او زىرونە هم ورکرى وو، خوغۇپۇنۇ، سترگو او زىرونۇ يى ورخەنە هېڭى
دەفعە ونە كىرى شوھ). الاحقاف ۲۶:۴۶

په رېبىنتيا چى بن زرغون دى خو مېرە ناروغە دە، خورما ماقزى دە،
خو د "مروزى" بُخل هم ورسە مل دى، اوېبە يخى اوخۇپى دى، خو له بىدە
مرغە خولە ترخە دە . (ھغۇي تە مور خۇمرە بېنكارە نېشى ورکرى وى).
البقرة ۲۱۱: ۴: ۶ نومخ يى ترى اىرولى دى). الانعام

* * *

لوستل او سنجش بېرە كوه

د زىرە د خوشحالى او د سىينى د پراخوالى له پارە يوھم د پوهى بېرولى
او د علمى مادو ذخیرە كول، دودىز او تولنیز معلومات پراخول، ژورفكاراوفهم،
وراندى ليلى، د مىنلى په اصلى راز پوهېلى، د شيانولە حقىقتونوامو خوخىخە
پىرە لرى كول دى . (يقىنى خېرە هەدادە چى په بىندە گانوکى يوازى علماء له الله
چخە وپېرىي فاطرە ۳۵: ۲۸). (په هغە چە چى نە پوهېلى هغە يى دروغ كېلى).
يونس ۱: ۳۹

دا يو خېرگەند حقىقت دى چى عالم انسان د پراخە فكر، خورا زغم، دايمن
اوھوسا نفس څېښتن وي .

شاعروايى : علم او پوهە چى هر خۇمرە مصرف كرى نورە هم دپېرىي،
خوکە بى مصرف نە كرى نوھەنە كمېرىي . يو لويدىخوال مفكىر وايى، زە دخېل كار
په المارى كى يوه سترە دوسىيە لرم، چى پرھەنلىكلى شوي دى، هغە حماقتونە
چى ما ترسە كرى، په دى دوسىيە كى زە هرە هغە تېروتنە، ناۋىرە گامونە لىكىم

چي زه بى پە خپلە شېپە او ورخ کى ترسره کوم، چي زه خپلوتپروتنوته خىرشم اوچورى يى كرم .

زه - ليکوال - وايم : زمۇر د اسلامىي امت پخوانىيۇدىنپوهانولە خان سره دردوونكى اوستىرى كۈونكى پلتەنە كى شېبە پە شېبە حساب كى لە تا خە بېرمىخى شوي دى . (قىسىم دى پە ملامتگەر نفس باندى). القيامە ٢:٧٥

حسن بصرى (رحمە الله) وايىي : يو مسلمان لە خپل نفسم سره پە دومرە اندازە حساب كوي، چي يوكاروباري سوداگر يى لە خپل شريك سره هم نە كوي.

"ربيع بن خثيم" بە لە يوي جمعى خە تربىلى جمعى پوري خپلى خبرى تولى لە خان سره ليكلى، بىبا بە يى كتل، كە پە هغۇ خېرىپە كى بە يى كومە بىنە وموئىنلە، نولە الله (عَزَّوَجَلَّ) ستايىنە اوشكىرى بە يى ترسره كى، او كە كومە بە يى غلطة وموئىنلە، نولە الله خە بە يى د هەفي بخېنىڭ خۇيىنتە. د پخوانىيۇدىنپوهانو خە يوتىن وايىي: ما يوه گناھ كىرى او لە خۇيىنتۇ كالو راهىيىسى زە لە الله پاڭ خە دەھىي د بخېنى لە پارە بېرى زارى كوم (مۇمنان ھەنگە كسان دى چى د الله پە لاركى ھەنگە مال لەكوي كوم چى ورتە الله وركىرى، پە داسى حال كى چى زىرونە يى رىيپەدى). المؤمنون ٢٣:٦٠

لە خپل خان سره حساب وکىرە

خان سره يوه د يادابىت كتابچە وساتە او دەھىي لە مخى د خپل نفسم پر تولوھىبىدو ارخونو حساب وکىرە چى ستابادت شوي دى، بىبا د د دى ناورو ارخونو پە رغونە كى چى تاخومرە پرمىخى كرى وي د ھەنگە يادونە ھەنگە . عمر(رضي الله عنه) وايىي، مخكى لە دى چى لە تاسوسەرە پە آخرت كى حساب وشى، تاسولە خپلۇخاتۇنوسەرە حساب وکىرە، او خپل نفسونە مومخكى لە دى چى پە آخرت كى وتىل شى پە خپلە يى وتلى، او د الله تعالى پە مخكى ودرېدۇتە خانونە بنايسىتە كىرى . درې تېروتنى چى هەر ورخ زمۇر پە ورخنى ژوند كى تکرارىپى

1 : د وخت پە ارزىبىت نە پوھېدل . ٢ : بى معناخېرى . حديث شريف دى چى : ((د انسان د بىنە اسلام لە نېشۇخە يوه دا دە، چى ھەنگە كار پېيپەدى چى گەتە ورتە نە رسوپى، يا ورپۇرى اىرە نە لەرى)) .

۳ : دا چې وiro او bi ارزښته کارونو ته اهمیت نه ورکول، لکه، دنورچېانو، سودایانو، ویرونو، اندېښنو او تشویشونو ته پامرنه او غوبونیو، چې دا په خپل ذات کي له بېرىنى اندېښنى او خفکان پرته نورخه نه دي، چې دنکمرغى او هوساینى له ستروخنونو خخه شمېرل کېردي.

د جاهليت د زمانی نامتوشاعر" اموالقيس" وايى : اى هفو زرو کندرو چې پخوا درکي محبوب استوګنه درلوډ سهار مونېمکرغه اوسمه ! ايا هغه خلک چې په پخوا وختونوکي تپرشوي، هفوی به خوبني لاس ته راوري وي؟ هېڅله به ي خوبني ترلاسه کري نه وي، خوهغه خوک نېمکرغه، خوبن او د بنه ژوند خښتن دی چې غمونه او اندېښنى يې کمي وي، په خفکانونوکي شېپې نه سبا کوي .

رسول الله ﷺ خپل تره عباس (رضي الله عنه) ته يوه داسي دعاء بنو دلي چې د دنيا او آخرت نېمکرغى په کي شته : ((اى الله ! زه له تا خنه بخښنه او روغتیا غواړم)) . دا هرارخیزه، بشپړه او روغونونکي دعاء د چې د دنيا او آخرت دواړو خیرپه کي شته .

((الله پاک هفوی ته په دنيا کي بدله ورکړه او په آخرت کي يې بنه ثواب ورکړي دی). آل عمران:۱۴۸: (نه په بېلاري کېردي اونه په بدېخته شي) طه: ۲۰: ۱۲۳)

له وسائلو او احتیاط خخه کار واخلى !

د انسان د نېمکرغى له پاره له وسائلو کار اخيستل اوله احتیاطي لارو چارو سنجولو سره پرالله تعالى خان سپارل په کاردي . رسول الله (صلی الله عليه وسلم) چې د الله ﷺ په بندکانوکي ترتیلو ستر متوكل و، نوهغه هم په خپلو ھینو غزاكانوکي د جګري پرمهاں زغره اغوسټله، يوه صحابي ورځخه پوښتنه وکړه، چې زه خپله او بنه وټرم او که پر الله تعالى توکل کرم همداسي يې پېږیدم، نوهغه ورته خواب ورکړ چې او بنه وټره بیا پرالله توکل وکړه.... لنډه دا چې پرالله ﷺ باندي له توکل سره سره له وسائلو خخه کار اخيستل د توحید متی دي او له اسبابو پرته پر الله تعالى توکل په شريعت کي نقصان پیداکول دي، همدا دول پرالله ﷺ له توکل پرته په وسائلو تکيه کول توحید زيانمنوي .

"ابن الجوزي" په دی اړه ویلی چې یو چا په خپلو نوکانوکي یونوک غلط پری کري و اوله احتیاط څخه یې کار نه و اخیسته بیا هغه نوک خراب شو او سری مر شو . بل کس خپل خر له غوجلي څخه راویسته، نو غوجل ته له شا اړخه ورننوت، خره هغه د شا له خوا په لغته ووهه کېدې یې ورته خیری کړه اومر شو . د مصر د نامتولیکوال "طه حسین" په اړه ویل شوی چې یوه ورخ یې خپل موټروان ته وویل تېز مه خه، چې په وخت ورسیرو . او دا دهغه متن معنا ده چې وايی : بېرڅله بېرې په توښه کي ورسنې والى راوړي .

شاعر وايی : کېدای شي په حوصلې سره کارکوونکي انسان خپلی ځینې اړتیاوی سرته ورسوی، خو دا هم شونی ده ، چې له بېرې سره بنویپدل هم نښتني وي .

لنده دا چې د خطردمخنيوی له پاره د وسايلوکارول له الهي برخليک سره تکرنه لري، بلکي داهم له برخليک څخه ګنل کيري . د اصحاب کهف دهوبنیاري لفظ دا وچي : (ولیتلطف: بیا دی نرم چلنډوکري) الکهف ۱۸:۱۹

{تاسو به له ګرمى او سختي ورځي څخه ساتي}. النحل ۱۶:۸۱

څلک راخپل کړه

د بنده بله نېکمرغې دا ده چې څلک څان خوا ته رامات کري او ده هوی مينه او مهرباني ترلاسه کري . په قرآنکريم د ابراهيم (عليه السلام) دعاء داسي رانقل شوی ده: (په راتلونکونسلونوکي مې په بنه نوم سره یاد کړه). الشعراء:۲۶:۲۴ (تفسير پوهان وايی : بنه ستانيه یې مراد ده).

دارنګه الله تعالى د موسى (عليه السلام) په اړه وايی : (ما له خپله اړخه ته په مينه کي تاو کړي) طه ۲۰:۳۹

ځینې تفسير پوهان وايی : هر چا چې به موسى (عليه السلام) لیده، نومينه به یې ورسه کوله په صحيح حدیث سره روایت دی : ((تاسو په ځمکه کي د الله تعالى ګواهان یاست او د څلکو ژبې په حقیقت کي د حق قلمونوته ورته دي)). صحيح حدیث دی : ((جبریل(عليه السلام) به د اسمان په پربینتو غږ وکړي چې بېشکه فلانی کس د الله تعالى خوبشن دی تاسو هم ورسه مينه وکړي، نو د

اسمان تول مخلوق بە يى خوبىن كىرى او دى بلنى تە بە پە حمكە كى هم د قبول لار پرانيستل شي چى دھمكى خلک بە يى هم خوبىنوي ()).

د تندى پراخوالى، خورى خبى، بىنه خويونه او نېك چىلد هم د مىنى يا گرانبىت لە لاملونو چخە شىپىل كىرىي، او د زىرونۇ د لاستە راۋىلۇ ترتىلوقۇي لامل نرمىبىت او اسانى د . رسول الله (ﷺ) وايىي : ((پە هەشى كى چى نرمىبىت وي ھەغە بنايسىتە كوي او- نرمىبىت- چى لە يوه شى چخە وويسىتل شي ھە شرمۇي. رسول الله (ﷺ) وايىي : ((چۈك چى لە نرمى چخە بى بىرخى شو داسى وگىنە چى لە تول خىرخە بى بىرخى شوئى وي)).

يو پوه وايىي : نرمىبىت مار لە سورى چخە راواباسى. لوپىدەخواں وايىي، عسل واخلى خود مچىوچك مە خرابوھ. رسول الله (ﷺ) وايىي : ((مۇمن د عسلى دەمچى پە خېرىدى چى پاڭ شىيان خورى او پاڭ شەھد تولىدۇي اوكلە چى د يوئى پە يوه دىندرىكى باندى كېنپىنى نوھەنە نە ماتوئى)). صحىح حديث دى.

پە حمكە كى وگرخە، چى د الله (ﷺ) د قدرت نېنى وگورى

د الله تعالى پە حمكە كى لە يوي سىمى نە بلى تە تىل اوگىرخىدل او د بىنارونو لىيدل انسان تە خوبىنى او خوشحالى ورپە بىرخە كوي، د كتاب پە پىل كى هم پە دى اىرە يادونە وشوه. الله (ﷺ) وايىي : (اى پېغمىبرە ھەقۇى تە ووايە چى پە اسامانونو او حمكۆكى - دقدرت تولى نېنى - پە غورسىرە وگورى). يونس ۱۰:۱۰

(اى پېغمىبرە ! ورتە ووايە چى پە حمكە كى وگرخى او وگورى) . العنكبوت ۲۹:۲۰

(ايا دوى پە حمكە كى نە دى گرچىلى چى وگورى). محمد ۴۷:۱۰

يو شاعر وايىي : داسى خاي كى مە خىلپىرە، چى ھلتە زىرە وىلى كۈونىكى ظلم وي، مىگرپە ھەغە حال كى كە تە پە زولنۇكى تىل شوئى وي، لوپىدەخ تە د گەتى لە پارە لار شە او كە تە د لمپە چېرخىدل غوارى، نوخىتىخ تە ولاپشە .

كە چۈك د " ابن بطوطە " د سفر قىصى ولولي، سره لە دى چى پە ھەغۇ كى بە ھە اندازە لافى اولە اندازى چخە تېرى هم وي، خوھە كىس بە د الله پاڭ لە حىرانوون كومخلوقاتو چخە خېر او دا بە ورتە ھېركىنە شي چى الله تعالى د

کاناتو نظام څه یول اړوی راړوی، او دی پایلی ته به ورسیروي، چې دا هرڅه د مؤمن بنده له پاره د ستروبرتوناویندونونو لاماں دی، اوشوق به ورسره پیدا شی چې سفروننه وکري، هوا اوځای ته تغیر ورکري، ترڅو د الله تعالى دا پرانستي نړۍ وګوري او عبرت ترپنې واخلي.

"ابوتمام" په بېلاپلوا وطنونو کې د سیل اوګرڅدو په اړه وايی : کور می په شام کي دی، بഗاد می د زړه مینه ده، زه په خپله د "رقمتين" په نوم یو څای کي یم اوپه "فسطاط" کي می ګاونديان دي .

(اى پېغمبره ورته ووايی چې په حمکه کي وګوری او وګرځي) . الانعام ۱۱:۶

(ذى القرنین دومره وګرڅدہ، چې د لمپرې بوټوځای ته ورسبدہ) . الکھف ۱۸:۸۶

(زه به ترهغې پوري روان یم چې د دواړو سیندونو د یوځای کېدونقطي ته ورسیروم) . الکھف ۱۸:۶۰

تهجد لمونځ کوه !

دنفسي خوشحالی له لاملونو خڅه یوهم تهجد لمونځ کول دي صحیح حدیث دی چې رسول الله ﷺ وايی : کله چې یوبنده دشپې پاڅبوي له اودس نه وروسته لمونځ وکري د الله تعالى ذکروکري، نوکهیځ به تازه، تکره اونفس به یې خوشحاله وي . (پرهیزگاران به د شپې پېږد کېدل) . الذاريات ۱۷:۵

(د شپې په څه برخه کي هم د قرآن په لوستلو ويښ اوسمه، دا زیاتوالی یوازی ستا له پاره دی) . الإسراء ۷۹:۱۷

د شپې تهجد له بدن څخه نارو غې لري کوي . ابوداود (رحمه الله) صحیح حدیث روایت کوي چې رسول الله ﷺ یو صحابي ته وویل : ((اى عبدالله ته د فلانی غوندي مه کیو، د تهجد لمونځ به یې کوه اوبيا یې پرېبنوهد)) . بل حدیث دی چې : ((عبدالله دېر بنه سری دی، خوچې د شپې تهجد یې کولای)) .

په هغو شیانو مه خفه کېروه، چې له منځه خي : ((پرته له الله یوں شیان له منځه خي او پناه کېري)) . القصص ۸۸:۲۸

(دخمکی پر مخ هرخه له منخه تلونکی دی او یوازی ستا درب لوی او عزتمن مخ
به تلپاتی وي). الرحمن. ۵۵: ۲۶

کوم انسان چي نديا پسي لاس مروري د هغه ماشوم په خبردي، چي د
لوبو شيان يي ورك كري وي او ورپسي ژاري .

لنده دمه

اندېښنه او خفگان يو له بل سره ترلي دوه ملګري دي چي روح
حورونکي او دردونکي دي، خو د دغه دوازو په منځ کي توپيردا دي، چي په
راتلونکي وخت کي د شرده پېښدو اتكولوته اندېښنه او په تېر وخت کي پر
خواشيني باندي کړپل او يا د یوه بنه شي د ورکپدو له امله چي پېښ شوی وي
هغه ته خفگان ويل کېږي. خو دا دوازه هغه عذاب او درد دي چي روح ته
پېښښري، که یي تراو له تېر وخت سره، و، نوخفگان دي او که تراو یي له
راتلونکي وخت سره و اندېښنه ده. رسول الله ﷺ به دعاء کوله : ((اى الله! زه
له تا څخه په نديا او آخرت کي روغتیا غواړم. اى الله! زه له تاخه د خپل دین،
دنيا، اهل - کورني - او مال سلامتیا غواړم. اى الله! زما عیبونه پت کري، وپري
مي په داد بدلي کري، اى الله! ته ما له مخي، شا، بنې، چپ، پاس او لاندي
اړخونو څخه وساتي او ستا په لویوالی باندي له دی څخه پناه غواړم چي له
لاندي خوا څخه له منځه لار نه شم)). یو شاعر وايي : ايا ته نه ويني چي ستا
د رب او سني او پخوانې نعمتونه پېشمېره دي، اندېښني دی هېږي کړه، حکه چي
هېڅ شئ د تل له پاره پاتي ګډونکي نه دي او نه ستا اندېښني همېشه پاتي
ګډونکي دي، کډايو شي له دې وروسته الله تعالى تاته درحمت په نظر وګوري .

ستا بدله جنت دي

يو شاعر وايي : زما نفس چي کوم شيان لري هغه تول له منځه تلونکي
دي، نوخرنګه به پرهفو شيانو ژاړم چي له منځه ئي .

دا دنيا د خپلوسره او سپينو زرو، لورو پوريو، کورونو او مانيوسره
سره د یوه څاځکي او بڼکي توپولو ارزښت هم نه لري . امام ترمذی دا حدیث

روایت کېرى چى رسول الله (ﷺ) له ذکر، عبادت، عالم - دین بنۇونكى او متعلم - دین زده كۈونكى- پىرتە دنیا او هەغە ھە چى پە دنیا کى دى لەنت پىرى ويل شوی دى)). شاعر "لىبىد" وايى : مال، مېرمن او اولاد يوامانت دى اوھەرمۇرۇبە يوه ورخ امانتونە خېل چېنىت تە سەلیمیپەرى. مىلياردونە، خەمکى او موئىرى دا تول يوه شېپە ھە دىندە د مرگ نېپە لە تاكلى وخت ھەنە نە شي وروستە كولاي . حاتم طايى وايى : قىسىم دى چى انسان تە كەلە مرگ راشى نۇد زنکدن پە وخت کى ورتە شەتمىنى ھېش كەنە نە شي رسولاي . لە ھەمدى املە علماء ويلى، چى ھەرسى تە دەھە د ازېنىت پە كەچە نرخ وتكە، دنیا او هەغە ھە چى پە دنیا کى دى دەمۇمن لە نفس سەرە برابەر نە دى .

{ دنیا ژوند لە مستى او وخت تېرى پىرتە بل ھە نە دى}. العنكبوت ٢٩:٦٤

"حسن بصرى" (رحمە الله) وايى : تە خېل خان لە جەنت پىرتە پە بل شى مە قانع كوه، ھەكە چى د مسلمان خان خورا ازېنىت لرى، خوھىنى خلک يى دېر ارزانە پلورى، ھەغە كسان چى د خېلۇمالۇنۇ د لە منھە تلو ياد كورۇنۇ د نېپىدو او د موئىرۇ د سوزىپىو لە املە ستىانى كوي، خو د خېلۇايماڭونۇ د كمزۇرە كېدو، د گناھونۇ او د رب پە بىنە كى كى د نېيمىگىرتىيا لە املە نە خەفە كېرىي، يوه ورخ بە دوى پۇھ شى چى د خېلۇ داغە يول كىرنو لە املە خوشى لەكىيا وو، ھەكە چى دا كۆمە ورە خېرە نە دە، بلکى خېرە د اھادۇ، اخلاقۇ، درېخۇنۇ او دىندۇ پېزىندۇدە. { بېشكە چى دا خلک د دنیا ژوند خوبىنوي او د آخىر ورخ ورخە ھېرە دە}. الانسان ٧٦:٢٧

رېپېنەتىيا مىنە

كە غوارى چى نېكمىرغە شى، نۇد الله (ﷺ) لە مىنە والو او دوستانو ھەخە شە، بېشكە تىرىلۇنېكمىرغە ھەغە ھۇك دى، چى مۇخە يى د الله (ﷺ) مىنە او خوبىنى لاستە راۋىل وي . د الله تعالى دا ويناخۇمرە لە مەربانى ھەخە دە دە : { الله تە دوى گران دى او دوى تە الله گران دى}. المائده ٥:٥٤

خېنودىن پۇھانو ويلى چى دا دەھىرانتىيا ور نە دە چى دوى- مسلمانان- لە الله سەرە محبت كوي، بلکى حىرانبىل دلتە دى چى الله تە دوى گران دى، حال دا

چې همدا الله دوى ته روزي ورکوي، پيدا کري يې دي، پالنه يې هم کوي او بیامحبت هم ورسره کوي .

(اى پېغىبرە دوى ته ووايە ! که تاسولە الله سره پە رېبىتامينه کوى، نو زما پە لار روان شى، الله بە له تاسوسره مىنە وکرى) . آل عمران ۳۱ :

د دغه یول محبت له بېلگۈخە يوهىقە درنىشتدى، چې دعىي بن ابي طالب (رضي الله عنه) پە برخە شوى او د سرتاج يى گۈچىلى، مەد (صلى الله عليه وسلم) وايى : ((على داسى شخص دى چې الله او پېغىبرىسىرە مىنە لرى او الله او رسول يى له علي سره مىنە لرى . د يوصحابى (قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ) سورت خوبىن و اوبد لمانخە پە هررకعت کى بە يى ويلو، د دى پە لوستلوبە يى هەمدغە سورت سره مىنە كولە، پە خپلە ئې به بە يى باربار لوستلۇ، خپل زىرە بە يى پرى خوشحالە ساتە، وجدان بە يى پرى خوخاوه نو رسول الله (ﷺ) ورتە ووپىل : ((لە دغە سورت سره سىتا محبت بە تاجىنت تە نىباسى) .

ڭە بشكلى دوه بىتونە وو چې پخوا بە ما لوستل اوزه يى حيران كرى وەم، هەنگە بىتونە د يوه عالم پە پېژندىلۇ کى ويل شوي وو : كله چې د لىلىڭ اوسلەمى پە چىرمىخلوق باندى د عاشقانومىنە د هەفوی پوهە او عقۇونە لە منخە ورىي، نودھەنە عاشق بە ڭە حال وي چې د هەنگە زىرە د پورتە نرى - الله (ﷺ) - سره د شوق لە املە خۆجىرىي .

(يهود او نصارا وايى چى مور د الله حامن او دوستان يو، پېغىبرە دوى تە ووايە چى الله پاك ولى تاسوتە دخپلۇكناهونوسزا درکوي) . المائدە ۱۸:۵

مجنون د ليلا مىنى، قارون د مال مىنى او فرعون دمنصب مىنى مىرە كىل، خو حمزە، جعفر او حنظله (رضي الله عنهم) د الله تعالى اوبد هەنگە د رسول مىنى مىرە كىل، نو د دغۇ دواiro دلوتىرمتىخ دېر واتىن او توپىر دى .

لۇدە دەمە

پە امریكا کى د يوه كال پە اوپىدو کى د (۳۰۰) پە شاوخوا کى د پوليسو مشران ھانونە وزنى، چى لە دى جىلى ڭە (۱۰) بېبىنى يواحى د نىويارك پە بىشاركى ترسره كېرىي او لە (۱۹۸۷) كال راھىسى ھلتە دا یول خانۋۇزنى مخ پە

لورپدو دي . دی ستونزی داسی بنه غوره کېي، چي چارواکي يى هم له پرېشانى سره مخ کېي دي، په همدي اساس د پوليسو د مشرانو ټولنى په دی اړه پلتني او خېرنى وکري، په پای کي دی پايلى ته ورسيدل چي د دی ستونزی ترتیلوخرګند لامل د اعصابو هغه نا قراري ده، چي دغه خلک ورسره همپشه مخامنځ دي . له دوى څخه هر وخت داغونته کېي چي دوى باید په ستونزوکي ګلک وي، باید ټول هغه کراونه وزغمي، چي له مجرمانو سره د چلنډ پرمهاں منځته راخي، ياد ماشومانو، بنحو او د پاخه عمرلرونکو خلکو په څېرقربانيانو د لیدلو له امله ورته پېښيروي .

دويم لامل : له پوليسو سره په پرلپسي توګه وسلی وي، نو اسلحه هم ورسره د ځانوژني په لارکي مرسته کوي او د ځانوژني لار ورته برابروي .

او د اخترګنده لاسته راوړنه ده چي اتيا . - ۸ - سلنډ د پوليسو ځانوژنه د دوى په څېلۇو سلوټر سره شوي دي، دري ورځي سرپه سر دري ظابطانو په څېلۇ "ميري" تفنيګ چو ځانونه مره کري دي .

مه خفه کېرہ، ټکه چي دين اسانه دی

د هفولاملونوله جملې څخه چي د مسلمان زړه پخوي، هغه په اسلامي شريعت کي د اسانтиا او سوکالۍ ځانګړيتيا ده . په دی اړه الهي ویناوي :

(ای مجده - دا قرآن موږ پرتا د دي له پاره نه دی نازل کري چي تا په کراو اخته کرو) طه ۲۰ : ۲-۱

(تاته د شريعت اسانی لاري لاپسي اسانوو). الأعلى ۸۷ :

(الله هېڅ نفس ته له څېل زورڅخه پورته بار نه ورباروی). آل عمران ۳: ۲۸۶

(الله هر نفس د څېل توان په کچه کوماري، هغه توانمندي څومره يى چي له څېلله اړخه ورته ورکړي وي). الطلاق ۷: ۶۵

(الله پرتاسو باندي په دين کي کومه ستونزه نه ده اېښي). الحج ۲۲: ۷۸

(پېغىبرلە هفوی څخه هفوی دروند پېتى اوزنخironه چي پرھفوی باندي وو لري کوي). الأعراف ۱۵۷:۷

(بېشكە چي له سختى سره اسانтиيا شته، بېشكە چي له سختى سره اسانтиيا شته). الشرح ۶-۵:۹۴

(اى ربه مور پرھفو شى مه نيسە، چي له مور څخه په ناپامى يا هېرە باندى شوی وي، اى زمۇر ربه ! پرمۇر هفو بار مه بىدە چي مور بى زور نه لرو، مور ته عفوه وکړه، مور ته بخښنې وکړه، پرمۇر رحم وکړه، ته زمۇر بادار او واکمن يې او پرکافرانو برلاسي راپه برخه کړي). آل عمران ۲۸۶:۳

نبوي ويناوي : ((زما امت په غير ارادي کار، هېرە اوھفو کارونو نه نیول کېري، چي پر زوره ورباندي منل شوی وي)).

((بېشكە چي دين اسانه دی اوھرڅوک چي دين سختوي، نوبیا پري همدغه شريعت غالب شوی دی)).

((ناسم کارونه سم کړئ او یوبيل ته نژدي او خوین اوسمى)). ((زه په اسانه دين سره رالېړل شوی يم)). ((ستاسو غوره دين هفو دی چي هفو ترټولواسانه وي)).

په اوسمى زمانه کي یوشاعرته په خپل هېواد کي د وزارت د دندى منلو وړاندیز وشو، خو په دې شرط چي هفو به د دې دندى په بدل کي د خپلوبنوهيلو، موخو او حق غوښتنى څخه لاس په سرکېږي، نو شاعر ورته په خواب کي وویل : تاسو خپله توله دنيا واخلې، خو زما زیره ازاد پرېرداي، زه له تاسو څخه د سترې پانګي خاوند يم، اگرکه تاسو مايواخې اوبي برخې گنئ .

د هوسابيني بنستونه

د " اهلاؤسھلأ " مجلې په هفو گنې کي چي پر ۳ / ۴ / ۱۵ هـ ق نېټه خپره شوی وه، د پوهاند " حسان شمس باشا " يوه مقاله په کي چاپ شوی وه چي سرليک يې داسې و (له انډښنې څخه د حان ژغورنى شل سپارښتنې، نچور يې داسې دی، چي د هرانسان د اجل تاکني نېټه پاي ته رسپېلې ده، په دنيا

کي هرخه د الهي برخليک او پرپکري پربنست سرته رسپيردي، نوبنده بايد هېخ دول خفگان ونه کري اونه پر پېښوياندي انډېښمن شي، د بنده روزي په اسمان کي ده، واک يې له الله تعالى سره دی، نه يې کومه خانګري دله يا نژاد واک لري اونه يې کوم انسان مخنيوی کولا شي، تېر وخت له خپلوتولوغمنو او انډېښنوسره تېرسو، که د نېرى تول خالک د هغه د بېرته راکړې بدلو له پاره راتول هم شي بېرته نه راکړخي . راتلونکي وخت لا د غېبي نېرى يوه برخه ده، تر اوسيه لانه دی راغلى او نه يې له تاخه د راتلو اجازه غوبنتي ده، نو ترڅو چې هغه په خپله نه وي راغلى ته يې مه رابوله، له خلکوسره بېنېکنه، زیره ته خوبني اوسيني ته پراختيا وربخښي، بېنېکنه خپل خاوند ته ستر برکت، اجر او ثواب ورپه برخه کوي، اوپه همدغه وخت کي ورته د هغولڅکوله اړخه چې ده ورسره بېنېکنه کري ده راحت او پاد په برخه کېري . د مسلمان له خویونوڅخه یودا هم دی، چې کومي ناروا نیوکي ورته پېښيردي هغى ته هېڅ پاملننه نه کوي، حکه چې له ګنځلو، سپکواو سپورو څخه د تول مخلوق پالونکي هم نه دی خوندي شوی، چې هغه لا یو بشپر ذات، د جلال، دبدي، عظمت - لويوالي - او د سپېڅلو نومونوڅښتن دی . ما - ليکوال - په خپلڅو بېتونوکي داسي وېلي دي : ولی ته دخګان له امله خپلې پاکي اوینکي توپيوی اوپه وبره باندي زره پرېشانه کوي؟ دا هغه جليل رب ته وسپاره چې مخلوق کله دشپې له خوا ویده شي، نوررحمت دروازې يې پرانيسټن شي .

له ناروا عشق څخه ځان وڙغوره

پام کوه چې له عکسونوسره عشق - مينه - ونه کري، حکه چې دا کاريوه سمدلاسه انډېښنه او د مزاج له پاره دوامداره خپرېږياده . د مسلمان یوه نېکمرغې دا هم ده چې د شاعرانو له عشق، سختي ميني، لپونتوب، سودائي توب، د یوتون او بېلتون څخه د فرياد او له داسي نورو بېخایه خبروڅخه دده وکري، حکه چې له دغه کارسره ملتيا له تقوا څخه د خالي زره نښه ده .

(ايا تاهجه څوک ليدلى، چې له خپلون فسي غوبښتو څخه یې خدای جور کري وي او الله (عليه السلام) هغه له پوهې سره بېلاري کري وي، ده ګه په غورونو او زره یې تاپه وهلي اوپه ستړکو یې ورته پردي غورولي وي) . الجانیه ۴۵: ۲۳

زه په خپله هغه کس یم چي خپلوستركو مي مرک راکش کري دى، نو غوبنتنه له چاخخه کيري، په داسي حال کي چي وژل شوي کس په حقیقت کي په خپله د خان وژونکي دى . (د خانوژنی لامل په خپله دى). معنا يي دا ده، ماچي د کوم درد او پښمانтиما مزه وڅکله زه يي حکه جوکه او ور و م، چي کومي پښني ماته راپښني شوي زه يي په خپله بنیادي لامل و م .

يو بل اندلسي شاعر په دې وياري، چي هغه زيات عشق، محبت او ژوره مينه کري ده، وايي چي : له ما څخه مخکي خلکو د بېلتون له درد څخه سرونه نکولي، دبرژوندي اومري د بېلتون په درد وپرول شوي دى، خو هغه څه چي زما پوبنتي يي راجوبنتي کري، نو دارنکه کارخونه ما پخوا ليدلى او نه مي ورته په اړه څه اوږدلي . نو دغه شاعرکه دخپلوبونتيو په منځ کي تقوا، د الله ذکر، روچپانه او د بنده ګي تګلاره رانغارلي وی، نو هر و مردو به حق ته رسپدلي، دليل به يي پېژندلى، سمه لاربه يي ليدلى او په روغه لاربه روان شوي وی .

(که دشپطان له خوا کومه وسوسه درته پښنه شوه، نوله الله پاک څخه پناه و خواره). الأعراف : ۷ ۲۰۰

(پرهبزگارانوته چي کله هم د شيطان له اړخه کومه وسوسه پښنه شي، نو هغوى پېر ژر پند اخلي او په اسانۍ سره د حق لار ويني). الأعراف : ۷ ۲۰۱

ابن القيم (رحمه الله) دا موضوع په خپلوكتابونو " الداء والدواء " رنځ او درمل " الجواب الكافي لمن سال عن الدواء الشافي " هغه څوک چي د رغونکي درمل په اړه پوبنته کوي - کي بنه څيرلي او څيرلي ده، په دغو دوو کتابونو کي ورته بشپړ حواب شته . د عشق له لاملونو څخه یو څو په لاندې ډول دي :

۱ : د الله (ﷺ) له محبت، یادولو، شکر او عبادت څخه د زیره خالي سائل .

۲ : سترګي پرانیستي پرېښو دل . حکه چي همدا ناروا نظر زیره ته خفگانونه او اندېښني راوري . (ای پېغمبره! مؤمنانو ته ووایه چي خپلی سترګي تیتی کري او د خپلو فرجونو - شرم خایونو - حفاظت وکري). الثور : ۲۴ : ۲۰

((سترګي جنګول د ابلیس له غشو څخه یو غشی دى)). شاعروايي : ته چي کله خپلی سترګي د خپل زیره له پاره لارښو د وکړو، نو د منظرونو ليدل به تاسترى

کري، خكه چي ته به تول ترلاسه کولاي نه شي، او له خينو نوروخه به زره
صبرولاي نه شي.

۳ : په عبادت، ذكر، دعاء او نفلونوکي سستي کول : (بېشکە چي لمونخ
د بى حيائى او ناروا کارونومخه نيسى). العنکبوت ۴۵:۲۹

د عشق درمنه اوله هغه خخه يو خودرمل : (همدارنگه موبى يوسف
و زغوره، چي د بدۇ او ناورو کارونومخه ورتە بندە كىرو، خكه چي هغه زمۇر لە
مخلصو بندە گانو خخه و). يوسف ۲۶:۱۲

۱ : د عبادت په درشلونوکي لو غېپدل، او له الله (ﷺ) خخه د سلامتىا او
روغتىاغوبىتتە.

۲ : سترگى قابوکول او فرج - شرمخاي - خوندى ساتلى : (مؤمنان خېل
شرمخاي پىت ساتى). التور ۳۰:۲۴

(مؤمنان هغه كسان دى چي خېل فرجونه خوندى ساتى). المؤمنون ۲۳:۵

۳ : د هغه چامنطقه، كلى، وطن او يادونه پېپېسۈدل، چي په هغه پوري
زره نېشتى وي.

۴ : په نورونبىكى عملونو خان بوختول : (بېشکە چي هفوئى په بېكىنۈكى
بېرە كولە او په هيلواو وېرى سرە يې مويز ھانتە بىلۇ). الأنبياء ۲۱:۹۰

۵ : شرعى واده کول : (په بىنۈكى له هغه چاسىرە واده و كىرى، چي
خوبىنە مو وي). النساء ۴:۳

(د الله (ﷺ) د قدرت له نېبىو خخه يوه دا ده چي ستاسولە خانونو خخه يې
تاسوتە مېرىنى پېدا كىرى، چي ورسە سوکالە او سى). الزوم ۳۰:۲۱

رسول الله (ﷺ) وايى : ((اى د خوانانو دلى ! په تاسو كى چي خوك د
واده توان لرى، نو هغه دى هرومرو واده و كىرى)) .

د وروروی حقونه

په دی خبره ستا مسلمان ورورخوشحالېري چي په هغه نوم ورته غړو وکړي، چي دېر بي خوبنېوي . شاعر وايي : زه چي ورته کله غږکوم، نو له عزت نه په یوه یک نوم ورته غړ کوم او په ناوره لقب یي نه بولم، بل دا چي ته بايد له هغه سره د تل له پاره په خوشحاله او رون تندی مخامنځ شي . حديث شریف دی چي : ((دا هم یوه صدقه ده که ته له خپل مسلمان ورورسره په رون تندی مخامنځ شي)). ((مسلمان ورورته ستا مُسکا هم صدقه شمبېل کېري)).

بله داچي ته بايد هغه وهڅوي، چي له تاسره خبری وکړي او وخت هم ورته ورکړه، چي هغه د خپل خان او احوال په اړه تا خبرکړي، ته بايد له هغه څخه د هغه ټولنیزو او خانګړو کارونو پوښتنه وکړي، چي هغه ته ستونزه نه وي او همدا راز د هغه چارو ته بايد پاملنډه ولري . ((چا چي د مؤمنانو په کارونو کي لپوالتیا ونه بنوده، نود هغوى له دلي څخه نه دی . {مؤمنان سري او مؤمنانی بنځی حیني د حینو نورو دوستان دي}) التوبه ۷۱:۹

دا هم د وروروی له حقوقو څخه دي چي ته هغه د تبر وخت په کرنه ملامت نه کېري او نه یې وغندی او په توکواو ملنو یې مه ریروه . ((ته له مسلمان ورور سره جګړه او توکه مه کوه او د اسي ژمنه هم ورسره مه کوه چي بیا وروسته یې ماتوی)).

په ګناهونوکي رازونه ... خو ګناه مه کوه!

حینو علماؤ ویلي دي، چي ګناه پربنده باندي مهرلګولو ته ورته ده، خو کله چي توبه وباسي بیاناو دېر اسراو او حکمتونه لري چي حیني یې په لاندي ډول دي : د بېخایه ويبار او کبرختمیدل، زیاته بخښه غوښتل، الله تعالى ته رجوع، ده ګه لورته پام ګرځول او توجه، عاجزی، پیښمانی، د الهي تقدير او قضا سرته رسپدل او د الله تعالى د تقدير او فيصلې په مقابل کي د تسلیمي سرتیبول دي، له رازونواو حکمتونو څخه یو هم د الله تعالى د بشکلو نومونو او لورو صفتونو، لکه رحیم، غفور او تواب په حقیقت خان پوهول دي .

روزی لتوه، خو حرص مه کوه

سبحان الله! الله خومره بنه روزی ورکونکی دی، چینجی ته په خته،
ماهی ته په اویو، مرغانوته په هوا او میوی ته په تورو تیارو کی خپله تاکلی
روزی ورکوی . "ابن الجوزی " په خپل کتاب کی یوه نا اشناقبصه یاده کری او
وایی، چی یو ویرونند مار د خورما ونی په سرکی او سپد، یوی چینچنی - مرغی-
به په خپله خوله کی هفه مارتہ غوبنه راویله، کله به چی مرغی مارتہ ورژدی
شوه، نوخپل وزرونہ به بیی و خوخول او و به چغده، نو مار به خپله خوله
پرانیسته، مرغی به ورتہ غوبنه په خوله کی کېښوده، نو پاکی ده هفه ذات لره
چی دا چینچنے یی دغه مارتہ تابع کری وه . (داسی یومارغه نشته چی په خپله
وزرونو سره الوزی مگرهفه هم ستاسو په څېرمخلوق دی). الانعام: ۳۸

شاعر وایی : کله چی ته کوم مار ووینی چی خپل زهر شیندی، نو پوبنته ورنه
وکره چی ته چاله زھرو څخه ډک کری یی او دا هم ورڅخه و پوبنته چی ای ماره
! خوله دی له زھرو ډکه ده ته څرنګه ژوند کوي ؟

مریم (عليها السلام) ته به سهار او مابنام محراب ته خوراک او څښک
وررسپد، زکریا(عليه السلام) ورتہ وویل : (دا له کومه خایه دررسپری، ورتہ
یی وویل چی دا د الله له خوا ده، بېشکه د الله چی چاته خوبنې شي پراخه رزق
ورکوی). آل عمران ۳۷:۳

مه خفه کپرده ځکه چی ستاد روزی ژمنه شوی ده ! (خپل بچی د نېsti
له داره مه ورژنی، موږ هم تاسو ته او هم هفوی ته روزی ورکوو). الانعام: ۱۵۱:۶

بشریت باید په دی پوه شي چی د پلاړو بچی رازق هفه ذات دی، چی نه
یی څوک زیروولی او نه ورڅخه څوک زیروپدلى دی . د سترو اولویو خزانو خښتن
تعالی د انسانانو د روزی ژمنه کری ده، نو خفگان او انډښتنه د څله له پاره ؟

(یوازی له یوه الله څخه روزی وغواړی، عبادت یی وکری او شکری پرڅای
کری). العنکبوت ۱۷:۲۹

{ الله هفه ذات دی چی خوراک او څښک راکوی }. الشعرااء ۷۹:۲۶

لندہ دمہ

لمونخ د زیره په پاکولو، قوي کولو، پراخولو، خوشحالولو او خوند اخيستلو کي ستر اغبزلي، په لمانځه کي د زيره او روح اريکي له الله (ﷺ) سره تينګيري او الله تعالى ته بنده ورنژدي کوي، د الله (ﷺ) په ذكر او حضورکي د ودرپدو له امله هغه ته خوند او خوبني ورپه برخه کوي، د لمانځه په واسطه د بنده تول بدن، توان او آلات د رب په بنده ګي کي په کاراچول کېري، د بدن هر اندام ته د الله تعالى په عبادت کي ونډه ورپه برخه کېري او د لمانځه په برکت د انسان تراو، اريکي، ناسته ولاړه او خبری اتری له مخلوق څخه غوڅيري، د زيره او اندامونو تول توان يې د خپل خالق لورته ورگرځي، لمونخ بنده له خپل د بشمن څخه خوندي ساتي، په داسي حال کي چي لمونخ د بنده له پاره ترټولوستره درمنه، خوشحالونکي عمل او له هفو خوروڅخه شمبېل کېري، چي هغه له روغون زironو پرته د بل څله له پاره ورنه دي، خوهغه زironه چي ناروغ دي هغه د بدنونو په څېردي، چي له ټتورو خوراکونو پرته ورته بل څه نه بنائي، نو لمونخ د دنيا او آخرت د ګتو ترلاسه کولو او د دواړو د زيانونو د مخنيوي په برخه کي تر ټولوسترمستندويه کاردي. لمونخ له ګناه کولوڅخه ڙغورنکي، د زironو د رنځونو مخنيونکي، له بدن څخه د ناروغى لري کوونکي، زيره رينا کوونکي، مخ سپينونکي، نفس او اندام خوخونکي، روزي راوبرونکي، د تبری مخنيونکي، د مظلوم مرسته کوونکي، د ناروا شهوتونو څيپونکي، نعمت ساتونکي د عذاب مخنيونکي، د رحمت راوبرونکي او د غم لري کوونکي دي .

اسانه شريعت

هغه څه چي مسلمان بنده خوشحالوي، هغه په اسلامي شريعت کي دېپرو ټوابونواو دېپرو بشو ورکرو شته والي دي او داپه هفو لسوکارونوکي چي ګناه رژوي په څرکند دول بنيکاري، لکه توحید او ګناه رژونکي کارونه، نېکي، لمونخ، له یوې جمعي څخه تر بلې جمعي پوري د جمعي لمونخ، له یوې عمری څخه تر بلې عمری پوري عمره، حج، روزه او داسي نورنېک کارونه او خوچنده نور ټوابونه هم په نېکو کارونوکي شته، لکه : یوه نېکي په لسو نېکو تر اووه سوه پوري او خوچنده نورهم زيات ورکول کېري، همدا راز توبه چي مخکيني ګناهونه پاکوي، غميزي هم ګناهونه رژوي، څکه هر د ايمان خاوند ته چي څه غميزي پېښيروي، نو الله تعالى يې دهفي غميزي له امله ګناهونه رژوي، (د ګناه

رژپدو بل لامل(په غیاب کي د یوه مسلمان بنده له پاره د نورو مسلمانانو دعاءکول، د زنکدن پرمھاں ستونزه، د جنازی د لمانځه په صورت کي ورته د مسلمانانو دعاء او د محمد (ﷺ) شفاعت، چې د تول مخلوق سردار او د ارحم الراحمین ذات رحمت دی .

(که د الله یونعمت وشمبرئ، نو شمبولي یې نه شئ (یعنی شکر یې پرخای کولای نه شئ) النحل ۱۶:۱۸ (خپل بنکاره اوپت تول نعمتونه یې پرتاسو تمام کړي دی) لقمان ۳۱:۲۰

مه وپرپېره ته برلاسی یې

دری څله د موسی (علیه السلام) په نفس کي وپره پیدا شوه : لومړۍ خل چې کله د سرکښه فرعون شوری ته ورنوت : (موسی وویل موږ وپریړو چې پر موږ به تېرى اویا سرکشی وکړي، الله (ﷺ) ورته وویل، تاسو دواړه مه وپریړی، بېشکه زه له تاسو سره یم، اورم او ګورم). طه ۴۵:۴۶

مسلمان ته په کار دي، چې تل یې دا خبره په ذهن کي وي، چې مه وپرپېره بېشکه زه اورم او وینم .

دوم : کله چې کوډکرو خپل امساکاتي وغورخولی، نودغه مهال موسی (علیه السلام) په خپل نفس کي ووپرپدہ، الله تعالى ورته وویل : (مه وپرپېره بېشکه ته برلاسی یې) طه ۲۰:۶۸

درېیم : کله چې فرعون له خپل لېنکرسره موسی (علیه السلام) پسي روان شو، نوالله (ﷺ) موسی (علیه السلام) ته وویل : (په خپله امساباندي سمندر ووھه). الشعرااء ۲۶:۶۳

موسی (علیه السلام) وویل : (نه، هېڅکله داسي نه ده چې موږ به ګېرشو، بېشکه زما رب له ما سره دی، ماته لاره رابنيي). الشعرااء ۲۶:۶۲

له خلورو شیانو څخه خان وژغوره

خلورشیان دی چې روزي کموي، زره خفه کوي او مزاج خرابوي.

۱ : د الله (ﷺ) په پرپکړه لیک او برخليک خفگان کول او غصه کېدل.

۲ : پرته له توبې ويستلوپه ګناهونکي لوبدل. (پیغمبره ورته ووایه دا ستابسونه خپلونفسونوله اړخه دی). آل عمران:۳۶۵

(ستونزی تاسوته د خپلوکرنو له امله درېښنی شوی). الشوری:۴۲

۳ : له خلکوسره کينه کول او له هغوي څخه د غچ اخیستلومینه درلودل، پرهفو شیانوباندي کينه کول، چې الله تعالى خلکوته له خپل فضل څخه ورکري وي. (ایا له خلکو سره د دی له پاره کينه کوي، چې هغوي ته الله له خپل فضل څخه څه ورکري دي). النساء:۴

۴ : د الله (ﷺ) له ذکر څخه مخ ګرخول : (چاچي زما کتاب ته شا کړه، نو هرومرو به د هغه ژوند تنګ وي). طه:۲۰

له خپل رب سره او سبېو

بنده هلتنه هوسا شي چې خپل زره له خپل رب سره وتنېي، الله (ﷺ) د خپل کتاب په څوځایونو کي د داد بیان کړي دی: (الله په خپل رسول او مؤمنانو داد یا د زره سکون راولپوره). التوبه:۹

(الله پرهفوی باندی ارامتیا راوسته). الفتح:۱۸

(بیا الله (ﷺ) په خپل رسول باندی قراری راوسته). التوبه:۹

(الله (ﷺ) پرپیغمبر باندی داد راولپوره). التوبه:۹

د الله (ﷺ) پرذات باندی د زره قرار، داد او پر رحمان ذات باندی د زره ټینګوالي ته، پر قادر ذات باندی د توکل په بدږکه کي د خپل خیال او فکرقرارته، د نفس قرارولو، ورسره محبت کولو، چوپتیا اود نفس قابوکولوته سکینه داد -

وایی، چی همدا بیا د امن حالت دی، او د ایمان خاوندان تری برخمن کیوی، چی په حیرانتیا اوپرپشانی کی بی له بنویپدلو ځخه ژغوري، له ګومان او قهرڅخه بی خلاصوی اودا حالت د هربنده په الهمی محبت پوری ترلی دی، څومره چې خپل رب یادوی، شکری پرخای کوي، پردين بی کلک ولاړ او د (﴿۲﴾) پرقدم روان وي، د رسول الله (ﷺ) په لارښوونو بی منکولی لګولی وي، له خپل خالق سره مینه ولري او په خپل کارکي پرخپل مالک باندي باوري، او له بل چا ځخه بی پروا وي او د یوه الله عبادت کوي . (د دنيا او اخترت په ژوند کي الله هغه کسان په توحید باندي تینګوي چې ایمان بی راویری دی). ابراهيم ۲۷:۱۴

دوه ستري خبری

امام احمد (رحمه الله) وایی : د سختی پرمھاں الله (ﷺ) ما ته په دوو خبروباندي کيته راورسوله . لومری خبره د هغه سري وه چې د شرابوڅښلو له امله بندی شوی و، ما ته بی وویل، احمده تینګ شه!! ځکه چې ته د پیغمبر(صلی الله عليه وسلم) د سنتو په ننګه کي په دورو و هل کیوی او زه څوخله په شرابوکي په دورو و هل شوی یم او ما صبر کړي دی .

(که تاسو دردېږي، نو هغوي - کفار - هم داسي دردېږي لکه تاسوچي دردېږي او تاسو له الله څخه هيله کوي د هغه څه چې هغوي - کافران - نه کوي) . النساء ۴:۱۰۴ . (صبر وکړه - ای پیغمبره - پېشکه چې د الله وعده رینستي ده ، او بي ایمانه کسان دی تا په تشوش کي وانه چوی). الرؤوم ۳۰:۶۰ .

دویمه خبره د هغه باندېچي وه کله چې امام احمد بندیخانی ته ویل کپده او په ځخیرونوتېل شوی و هغه ورته وویل : ای احمده ! صبر وکړه ته په دی خای کي وژل کیوی او له همدي خای نه به جنت ته خي .

(د دوى رب دوى ته په خپل رحمت او رضا مندی او جنتونوسره زپري ورکوي، دوى له پاره په دی جنت کي تلپاتي نعمتونه شته). التوبه ۹:۲۱

د غمیزو گتی

د دعاء له عبادت څخه د پت راز راویستل : یونېک عمله شخص واي، پاکي ده هغه ذات لره چې دعاء يې له مصیبت - غمیزی - څخه راوویسته . په یوه اثرکي داسی یادونه شوي چې، الله تعالیٰ یوصالح بنده په مصیبت - غمیزه - اخته کړ، بیا الله تعالیٰ پربینتو ته وویل دا د دی له پاره چې زه يې غږ اوږم، یعنی په دعاء او زاري سره . له دی ګټوڅه بله د نفس دسرکشی ماتول دي ، ځکه چې الله (ﷻ) وايی : { هېڅکله داسی نه ده، بېشکه انسان څکه سرکشي کوي چې خپل خان يې بې پروا ليدلى دي}. العق ۹۶ : ۷-۶

په مصیبت کي د اخته کس له پاره بله ګته د خلکومحبت او خواخوری ده، ځکه چې خلک له غمڅلسوسره همدردي او خواخوری کوي، له دی فوایدو- ګټو- څخه د مصیبت په وراندي د یوه داسی کارکول دي، چې غمیزه دهه په مقابل کي دېره کوچنۍ وي ، بیا نودا کارد غتیاو وروګناهونرژونکي اود الله (جل جلاله) په وراندي په کي ثواب وي . ګله چې بنده پوه شي چې دا ټولی د غمیزو مبوی دي، نوخوبين او هوسا شي، بیا ناهیلي نه مني . { بېشکه هرومرو به د زغم خاوندانوته بي حسابه اجرونه ورکول کېږي. } . الزمر ۳۹ : ۱۰۰

علم لارښوونه او روغتیا ده

"ابن حزم" په خپل کتاب "مدواة النقوس" کي دا یادونه کري ده، چا چې علم ترلاسه کړ، نوله خپل نفس څخه يې وسوسه لري کړه، غمونه او خفگانونه يې وشرل او دا یوحقیقت دي، په خانګري توګه د هغه چا له پاره چې له علم سره مینه لري، علم ترلاسه کوي، بیاپري عمل کوي او دعلم اغېزه اوګته څرګنده شي، خود علم په زده کوونکي لازم دي، چې خپل وخت په سم ډول ووېشي، د حفظ له پاره وخت، د تکرار او بیاکتنې، د لوستلواو قیاس، دجمع کولو او ترتیبولو او د سوچ او فکر له پاره بېل بېل وختونه وټاکي .

شاعر وايی : داسی شخص او سه چې پښه يې دخمکي په تل کي، او د همت کوپري بي په ثريا کي وي . (ثريا د ستورو غونچي ته وايی) . ژبارن

کېدای شي چي خير وي

سیوطی په "الراج في الفرج" نومي کتاب چي د برودينيو هانو خبری بي په کي رانقل کري دي، نو دا تولگه مور ته دا راپه گوته کوي، چي بېرى خوبنى په غمیزوکي پرتى دي، اوکراونه کله خىنى داسى حیرانوونكى اوغۇرە حالات ھم منختە راوري چي بندە پرى ترهەن نه پوهىرى ترخوھە راپرسېرە نه شي.

نېكمرغى يوه الھي ورکە دە

دا دھيرانتىبا خېرە نه دە، چي خۇكسان د سرک په غارە ناست وي، کارکوي او يو بىي هم د يو شېپى او ورخى لە پارە بودى نه لرى، خوبىاھم هفوئى دەغە ژوند تە خوشحالە وي، زىونە بىي پراخ، بدنونە بىي قوي او دادمن وي، دا ھكە چي هفوئى ژوند د يو شېپى او خېپىزنى او خېپل ژوند بىي د تېرى ياخلىقى وخت پە يادلۇكى خوشى نه دى تېركىرى، بلکى هفوئى دا خوبىو چي خېپل عمرونە پە خېپلوكارونوکى تېركىرى.

شاعر وايى : زە د مىرو او ژۇندىيە د ھېچا پروا نە لرم، ترهەن چي نفس مى د خلاصون پە اىرە زما لارە خېلە كىرى، د دەخۈلۈكواھاغە چا تەرەنچ تۆپىر ورکە چي هفوئى پە مانىيۇكى او سىرىرى، خو د مانىيۇ خاوندان حیران گۈرخى، اندېبىنۇ پىسى اخىستى او پە بېلا بېلۇلارو يى روانو يى.

بل شاعر وايى : الله تعالى دنیا د ھەرسېرەدونكى لە پارە پراخە كىرى دە، هەنگە خۈك چي د اندېبىنۇ خېتىن وي ھاماغە بە خېلە پېپىشانى كى كېرىدى.

پە بىنه نوم يادېدل او بردى

د مسلمان نېكمرغى بە دا وي چي دوھم ژوند ولرى، اوھەن داسى چي پە بىنه نوم ياد شى . حیرانتىبا دە هەنگە چا تە چى بېشكلى ياد پە ويرىا توکە پە لاس ورشي، پە مال، منصب او زىيار بىي وانە خلى، مەتكى تېرشول چى ابراهيم (عليه السلام) لە خېل رب خەدا وغۇشتىل چى پە خلکوکى دەنگە نېك نوم پاتى شى هەنگە

چاته حیران يم چي په بنه عمل، درنښت ا وزیارسره يي وکړای شول خپل نېټ نوم پرپردې .

عمر(رضي الله عنه) د "هرم بن سنان" له زامنواخته وپوښتل، چي تاسوته "ازهير" څه درکري او تاسو ورته څه ورکري دي؟ هغوي وویل هغه موره وستايلو، نومور ورته مال ورکر، عمر(رضي الله عنه) ورته وویل قسم دي هغه څه چي تاسو ورته ورکري ووهغه له منځه ولاړل او هغه څه یي چي تاسوته درکري دي هغه پاتي دي، يعني بنه نوم او ستاينه د ژوند په اوږدو کي پاتي شوه .

شاعر وايي : غوره خلک هغه دي چي ته ورسره په خوبني کي همکاري کوي او هغه درسره د غم پرمهاں همدردي کوي او اوصيل خلک چي کله له غمونو او ستوزروخته خلاصون ومومني، بياهغه څوک ته هبروي چي د غربۍ په جونګره کي یي هغوي ته هرکلی وايه .

ستري ميراثي قصيدي

دربيو قصيدو دهغه چا ياد د تل له پاره وساته د چا په اړه چي ويل شوي دي. نامتو"ابن بقية الوزير" د "ع ضد الدولة" په لاس ووژل شو، بيا "ابوالحسن الانباري" د هغه په اړه بېړه بنکلي قصیده وویله، چي څه برخه یي په لاندې ډول ده: په مرګ او ژوندکي لوريتيا ده، بېشکه چي ته یوه معجزه یي، خلک له تاخه داسي چاپرشيوي وو، لکه دوى به چي ستا په ژوندانه ستا د ورکرو له پاره راتولپل د او یا لکه ته چي دوى ته د ویناوال په څېر ولاړي او دوى د لمانځه له پاره درېدلې وي . تاخېل لاسونه د دوى د عزت له پاره داسي اوږده کري وو، لکه تا چي په ژوند کي د ورکرو له پاره هغوي ته غزول، کله چي دخمکي کېدە له دي څخه تکه شوه چي هغوي په کي ستا پېرزويني پتی کري، نو هغوي فضاء ستا په قېرېدله کړه، اوستا پرخائي د وېرکونکو مېرمنو ژرا راواخيسټه، ته خوخاوره نه لري چي زه ووايم هغه دي خروبه شي، ته خو په خپله هرمهال وردونکي باران یي، د الله سلامونه دي پرله پسي پرتا ووربيوي او پر تا دي د جنت بنایسته بويونه مبارک وي، دا چي د خلکو په ژونوکي درنښت لري، نو خکه ته د باوري کسانو په سانته او خارنه کي شپه تېروي، له تاخه ګېرچاپرې هره شپه اورونه بلپوري، لکه خرنکه به چي ستا په ژوند کي بلپل .

خومره بشایسته عبارتونه، خومره بشایسته بیتونه، خومره بشکلی بېلگى او خومره ستری معنکانی دی؟ كله چى " عضد الدوله " دا بیتونه واورپۇل، نو لە سترگۇ يى اوېنىكى وېھىدى او وېي وېل : كاشكى د دە پرخاي زە وۇل شوي وائى او دا بیتونه زما پە ارىھ وېل شوي وائى . " محمد بن حميد الطوسى " چى كله د الله پە لار كى وۇل شو، نو" ابوتمام " د هەغە پە حق كى ميراثى وينا وکەرە : هەركا ردى دا ۋول ستراؤسخت وي، سترگوتە هېچ عذرنشتە چى ونە ئىزبىرى، لە مەجد خەنە وروستە ھيلى مرى شوي، مسافرلە سفرخەنە ايسارشۇل، سېپىن كەفتونە سەرە شۇل، شېھ لا نە وە رارسېدىلى، چى كەفتونە د شۇ ورپېنمۇشۇل، د دى خوندۇرى قصىدى ترپاي پوري . "معتصم بالله" چى كله دا قصىدە واوربەدە، نو وېي وېل : د هەغە چاپە حق كى چى دا قصىدە وېل شوي دە مەن نە دى . ھەمانكە يوھ بىل سخى شخص چى د نامتوسپە سالار" قتىيە بن مسلم " لە نسل خەنە وھىپلە مال او منصب يى د نېستمنۇ خلکولە پارە مصرف كى، غەمچىلۇ او ارىوکسانۇتە يى مال او ولبىي خېلۇ تە يى خوراك وركر او خۇك چى پە وېرە او ترەھە كى وو، دەھۇرى لە پارە پناھ خاي و، كله چى هەغە مەرشۇ نو يو شاعىري پە ارىھ ووپەل : كله چى "ابن سعید" وفات شو، نو پە خىتىخ اولوبىدیخ كى داسى خاي پاتى نە شوچى ھلتە بە د "ابن سعید" ستاييونكى نە وي د هەغە د سخا لاسونە ما ترەھە پوري نە ووبېئىنلى ترخوجى هەغە پە دېبرو خلکوكى ورک شو، پە تىڭ لەد كى كېپىنۈدۈل شو، مەنكى چى ژوندى وپراخ ميدانونە بە پرى تىڭ وو. ترەھەنە بە پرتا ژاڭم، چى پە سترگوكى مى اوېنىكى وي او لە دى وروستە ماتە ھەممۇرە غۇمنە او دردونە بىس دى، چى زما پېشىپەت كرى دى، د پخوا پە خېرىبە ستا لە مرگ خەنە وروستە نە دومەرە كېرىپەم او نە بە و خەندىپەم، پرتە لە تانە لکە چى بل بېش انسان مەرشۇي نە وي، او نە بە پېرىل چا دومەرە ئىزبىرىنى بىخى راتولى شوي وي، خومره چى ستا خەمیزە غېدە ھەممۇرە ستا ستايىنى ھە سترى دى . "ابونواس" شاعىرە خېلۇ شەرونۇ كى د مىسىد وخت امير "خصىب" داسى يادلىكى، چى د وخت لە تېرىپەو سەرە سەرە د هەغە نوم او تارىخ پاتى كېرىي، ابو نواس وايى : كە زمۇر كاروان د "خصىب" د وطن لىدەنە ونە كېرە، نو لە دى پرتە بە بىبا بل كوم وطن ونە گورى . سخا خونە لە دە خەنە بېلىرىي اونە لە دە پرتە بل چېرى تمىيى، بلكى دى يوداسى خوان دى چى دخېل مال لە لارى يى نېك نوم ترلاسە كىرى او دى پە دى پوهەپەرىي چى ورخى اورى را اورى، يەنى حالات بىلىپەرىي. لە دى وروستە خلک د "خصىب" د ژوند او كارنامو پە ارىھ لە دى شەعرپەرته نور بېش معلومات نە لرى .

لنده دمه

د پیغمبر(ﷺ) له دعاکانو خخه : ((يا الله مور ته ستا له خوف خخه هغه
خه را په برخه کري چي موب له گناهونو خخه وساتي، هغه طاعت راپه برخه
کري چي مور جنت ته ورسوي، هغه يقين راکري چي د دنيا غمزي راباندي
اسانه کري، او ترهجي چي مور ژوندي يو مور ته په څيلوغورونو، سترګو
اوتولو ټونونوباندي خوند راپه برخه کره، او دا له مور خخه د ميراث په شکل
پاتي کره یعنی د ژوندترپايه موهماسي وساته) او له هغه چاځخه زموږ غج
واخله چي پرمودي بي تېرى کري دی، مور ته په دين کي غم مه راپښوه، دنيا
مور ته لوره موخه او دعلم پايله ونه ګرځوي، زموږ د گناهونوله امله پرموده
هغه کسان مه واکمنو چي پرموده زړه نه سوځوي .

"علي بن مقله" وايي : کله چي زيونه ناهيلي او سينه له پراخي سره
را تنگه شي او کراوونه په ډاډه توګه خاي ونيسي، داسې چي د خلاصون مخ
هېڅ نه ليدل کپري او هرغمېپلي بي اثري شي، په دغه وخت کي ستا له نا اميدی
سره سره د الله(ﷺ) له اړخه مرسته او د هغه احسان را اورسيږي، ټولي پېښي که
ستري هم وي خو خلاصون هم ورسره ډېرنژدي تېلى وي .

هغه رب چي نه تېرى کوونکي او نه حق خورونکي دی

ایا تاته په کار نه دي، چي نېکمرغې غوره کري او د الله(ﷺ) ژمنو ته
هغه وخت رامات او نرم شي کله چي ته په دي پوه شي چي په اسمان کي عادل
رب او منصف حاکم شته، چي یوه پنځه يي له سېي سره د بېکنې له امله جنت
ته دنه کره او بله پنځه يي پرپيشو باندي د تېرى له امله دوزخ ته وغورخوله . د
بني اسرائیل هغه پنځه چي بدکاره وه، تېرى سېي ته يي او به ورکري، الله(ﷺ)
ورته بخښنه وکره او جنت ته يي ننویسته، ځکه چي دهفي په زړه کي د الله(ﷺ) له
پاره اخلاص و، او ههي بلي پنځي پیشو په کوته کي بنده کري وه، خواره او او به
يي نه ورکول او دي ته يي هم نه پرپښو ده چي د حمکي ګيا و خوري، الله(ﷺ) هغه
پنځه دوزخ ته ولپرله . نو همدا فېصه به تا ته ګتنه ورسوي او زړه به دي یخ
کري، ځکه چي ته پوهیرو الله(ﷺ) په لړ عمل سره ډېره بدله ورکوي او په انډک
شي باندي الله تعاليٰ بنده ته ډېرخه ورکوي، په بخاري شريف کي په مرفوع
حديث سره نقل شوی چي:)) څلوبښت خويونه دي چي تربولولور يي د یوی

اوزي يا مېرى بخشش كول دی، كه هرڅوک په دغو خويونوکي په يوه باندي په دی خاطر عمل وکړي، چې جنت ته د داخلېدو د ژمني ارزو لري او د ثواب په اړه يې باوري وي، نو الله (ﷺ) به يې جنت ته داخل کړي)) .

(چا چې يوه ذره نېټ عمل وکړدقيامت په ورخ به يې وګوري او که چا يوه ذره بد عمل وکړهم د قيامت په ورخ به يې وګوري) . (الزلزله ٧:٩٩ - ٨)

(بېشکه نېټي چې د بدې له منځه وري) . هود ۱۱۴: ۱۱

له غمڅېلي نه سختي لري کړه، نېستمن ته څه ورکړه، له مظلوم سره مرسته وکړه، وږي ته ډودي او تږي ته او بهه ورکړه، د ناروغ پوبنتنه وکړه، جناري پسی روان شه، ډروند له لاسه ونيسه، لار ورکي ته لاره وينایه، د مېلمه درښت او له ګاوندي سره بهه سلوک وکړه، د مشراحترام او پرکشر رحم وکړه، خپلي پيسى خيرات او بنکلي خبری وکړه، خلکوته زيان مه رسوه او هغهوي وړغوره، چې په حقیقت کي دا ټول ستله پاره صدقه ده . دا بناسته معنکاني، اوچت صفونه او کارونه دي چې د انسان له پاره نېټبختي راولي، سینه يې پراخوي، غمونه، خفکانونه پرپشاني يې له منځه وري، بهه اخلاق څومره غوره او بهه شی دی ! ! که بهه اخلاق سرى وای، نو دا خو به د دېر بنکلي، بنکلي بوی، بهه ياد او موسکا کوونکي مخ څښتن وي .

څېل تاریخ په څېله ولیکه

زه په حرم کي ناست و م دېرہ ګرمي وه، له ماسپېښين یوساعت وراندي یو سپین دېرۍ سېرى اوچت شو او په خلکو یې يخني او بهه وپشل پېل کېل، یو ګیلاس یې په بني او بل یې په کین لاس کې او د زم زم او بهه یې پرڅلکوڅښلي، چې یوکس او بهه وڅښي، نوترخوا یې بل ته او بهه ورکړي، تر دي پوري چې د ډېرو زیاتوکسانوتنده یې ماته کړه، خلک ناست دي او له دغه بودا سېرى څخه خولی بهيرې، هرچاڅل وار ته سترګي نیولې چې د دغه بودا سېرى له لاسه او بهه وڅښي، د دغه سېرى ګلکوالی، صبر او د خيرکارسره ميني درلودلو او خلکو ته د موسکا په حالت کي او بهه ورکولوته حیران شوم، نو پوه شوم چې خير هغه چاته اسانه دی چې الله تعالى ورته اسانه کړي وي، له الله (ﷺ) سره د خير او احسان دېرې خزانې دی چاته یې چې خوبنې شي ورکوي یې، او الله تعالى د هغولخلکو په

لاس چي هفوی د الله (ﷺ) بنده گانوته خيرخوبني او شر ورته بد گني بنه کارونه سرته رسوي، خواکه هغه لبر هم وي.

ابوبکر(رضي الله عنه) د پيغمبر(ﷺ) په حمايت - ساتنه- کي د هجرت په لارکي خان خطرته مخامنځ کړ، حاتم طايي په دی خاطرچي مېلمانه یې ماره شي په ولده ویده کبده . ابو عبيده بن جراح توله شپه د مسلمانانو دلبنکر د راحت له پاره شپه ويښه سبا کوي، عمر(رضي الله عنه) په مدینه منوره کي دخلکودحالت د څرنګوالی له پاره په داسي حال کي چي خلک ویده وو د شپي ګرځده اود "رماده" پرکال یې چي عامه قحطي وو خپله پرخان ولدہ تبروله، ابوقطاح خپل خان غشو ته مخامنځي، چي د الله پيغمبر وژغوري او ابن المبارك خلکو ته پودي ورکوي، خو په خپله روزه نيسې .

شاعر وايی : د ستورو په خپر بلکي له هفوی نه هم پورته مثالونه دي او ګهیځ غوندي روښانه معناکاني دي .

(مال ورته ګران دی، خوبیا هم هفوی نېستمنو، یتیمانو- پلامرو- او بندیانو ته پودی ورکوي). الانسان ۸:۷۶

قرآن ته غوبر شه

خپل اعصاب دي د الله تعالى د کتاب په اورپدو سره قرارکړه، له تجويد سره سم تلاوت له هغه قاري څخه اورپدل چي بنه غږ ولري د الله تعالى د رضا سبب ګرځي، ستا نفس ته داډ، زره ته دی یخوالی او روغوالی ورکوي، پيغمبر (ﷺ) به دا خوبنوله چي له بل چا څخه قرآن واوري او دېر انځيزه یې پري کاوه، له خپلوا صاحابو څخه به یې غوبنتل چي قرآن ورته ولولي، نو د قرآن له اورپدلو به یې خوند واخیست او ارام به شو، حال دا چي پرهمدغه (ﷺ) قرآن نازل شوی دی، نو پيغمبر(ﷺ) ستا له پاره دېربنې لارښود دی، که ته د ورځي او شپي خو دقیقې یا څه وخت لري، چي راډيو یا تېپ چالان کري او د ټوہ بنه قاري تلاوت واوري دا غوره کار دی، د خلکو شور او تشوشیش ستا د ناخوبنی ضامن او ستا د قوت له منځه وړونکي او فکر دی شيندي، تاته په کي قرار او داډ نشته، بلکي په قرآن کي به ته داډه اوسي. هفوکسانوچي ايمان راوري او زره یې د الله تعالى په یاد سره داډه کېري، خبرشئ چي د الله په ذکرباندي زړونه داډ مومي .

ابن مسعود(رضي الله عنه) څخه پیغمبر(ﷺ) غوبنته کوي چي قرآن ورته ولولى، نو د سورت "نساء" څو ایتونه یې ورته ولوستل چي ورسره د پیغمبر(ﷺ) په غومبورو مبارکوباندي اوښکي راوبههدي بیا یې این مسعود ته وویل چي اوس بس کړه !

پیغمبر(ﷺ) یوه ورڅ د ابوموسی الاشعري (رضي الله عنه) ترڅنګ په داسی حال کي تبریزوي چي هغه په مسجد کي د شپې قرآن ولولى، پیغمبر(ﷺ) ورته غور نیسي، بیا ورته په سهار کي وايي چي تا بېگاه قرآن لوسته او ما درته غور نیولی و، ابوموسی (رضي الله عنه) ورته وايي : ای د الله رسوله که زه خبر وي، چي تا راته غور نیولی دی، نو مابه درته خپل غور لا پسي خور کړي وي .

له ابوحاتم څخه روایت دی چي رسول الله (ﷺ) د یوی سپین سري بنځی د کورترڅنګ تبریزه چي د دروازې له شا یې د سورت "غاشیه" لومړی ایت واوريده چي لومړی ایت یې داسی و: ایا تاته د قیامت خبر راغلی دی؟ هغې بودي څوخله دا ایت تکرار کړ، نورسول الله (ﷺ) وویل : ((هو راغلی دی، هو راغلی دی)). پېشکه د قرآنکريم په اورپدو کي خوبووالی او په چوپتیا کي ورته خانګري مزه شته .

يو نامتوليکوال اروپا ته ولار او په یوه بېږي کي کېناست، په همدغه بېږي کي ورسره یوه مېرمن چي د یوکسلاویا تبعه وه هم سپره شوه، هغه یوه کمونیسته - له الله څخه منکره - بنځه وه، چي د "تیتو" له ظلم څخه تښتبدلي وه د جمعي د لمانځه وخت پري راوسېد، نو هغه ليکوال عالم پاڅد، خطبه پي ولوسته اوبيا یې لمونځ وکړ، د جمعي د ورځي په لمانځه کي یې د "الغاشیه" او "الاعلى" سورتونه ولوستل، دا بنځه په عربی نه پوهبده، خوقرآن ته یې غور نیولی و، له لمانځه وروسته یې له هغه عالم څخه ددغو آیتونوپه اره پوښتنه وکړه هغه ورته وویل چي دا د الله تعالى کلام دی، هغه بنځه هک پک او په دهشت کي پاتي شوه، هغه عالم وايي چي زه دهفي په ژبه نه پوهبدم چي اسلام ته مې رايللي واي .

(ووایه ای پیغمبره! که انسانان اوپیریان سره راټول شي چي ددي قرآن په څېرکلام راوري، ان که یوله بل سره لاسونه هم یوکړي نو ناشونی ده).
السراء ۱۷: ۸۸

قرآن پر زironو باندي برلاسى او زورور دی، په روحونو باندي هیبت

او په نفسونو باندي اغېزناك قوت دی، د تبرو پېريو نېکانو خلکو ته دېرتعجب کوم، چي پرهفوی باندي قرآنکريم څومره اغېز درلود؟ (که مورد دا قرآن په غره باندي نازل کړی وی، نوتابه هغه غر د الله له وپري نه په عاجزی کي توته توته ليدلى وی). الحشر: ۵۹

علي بن الفضيل بن عياض(رحمه الله) چي کله یي له پلار څخه دا ايت واورېد، نومړشو: (نبغ یي ودروی! بېشکه له دوی څخه پوښتنه کېږي، بیا ورته ويل کېږي، ولی تاسویوله بل سره مرسته نه کوله). الصافات: ۲۷:۳۷

حافظ ابن کثیر(رحمه الله) وايي : عمر (رضي الله عنه) چي کله دا ايت اوري: (که قرآن داسي وي چي غرونه د دي د حقانيت له پاره روان شي يا حکمه پري توتي توتي شي، يا پري له مرو سره خبري وشي (نودا کافران به بیاهم ايمان رانه وري). الزعد: ۱۳:۳۱

نوپوره یوه میاشت داسي ناروغ شو، چي خلک یي بیاپوبنستني ته ورتلل . امام ذهبی(رحمه الله) وايي، عبدالله ابن وهب د جمعي په ورخ په لاره تېرېدہ، چي یوه هلک دا ايت لوسته: (هغه ورخ یاده کړه چي په اورکي به دوزخيان جګړه کوي). الغافر: ۴۰:۴۷

نوعبد الله ابن وهب یي هوښه شو، درې ورخ په کور کي ناروغ پروت او په خلورمه ورخ مړشو . یو دینپوھه وايي، په مدینه منوره کي می لمونځ کاوه، قاري صاحب سورت واقعه لوسته، زه داسي وپري واخیستم چي په خپل خای کي په رېپدوشوم او په بیواکه حرکت می له ژира او اوښکوسره پیل وکر . (له قرآن څخه به وروسته په کوم خبرباندي دوی ايمان راوري). المرسلات: ۷۷:۵۰

خو داخېره زموږ دېکمراغی له موضوع سره څه تراولري؟ هغه اندېښنه چي انسان په کي خلرویشت ساعته ژوند تېروي، د دی خبری ضامن دي چي د دغه انسان پوهه او عقل له منځه یوسې، پرېشانه یي کېږي او یا یي د ناکامۍ په فکر اخنه کېږي، خوکله چي د الله(ﷺ) کلام د یوه ښه غږ او مات زړه لړونکي قاري څخه واوري، غوره ورته کېږدي، خيرشي، نو پوهه به ورته بېرته راوړخې، نافرارې به یي ختمه شي او نفسي غوبنتني به یي سري شي . زه په دی خپله خبره تا له هغه چا څخه ايساروم چي د قرآنکريم پرڅای هفوی دخپل نفس د سېښت له پاره ساز او سرود د ځان له پاره د دېکمراغی او خوشحالی لاملونه ګني، په ساز او سرود یي کتابونه ليکلي، خپل غوره او بشایسته وختونه

او ساعتونه هغه گئي چي سازاو سرود يي په کي اوربىلى وي، لكه د لوپدىخ ليکوالان چي همدغه ساز او سرود د خپل خان له پاره نېڭمرغى بولى او د خپل پېشانىو د لرى كېدو لامل يي گئي . (د مشركانو عبادت د كعبي په حرم کي له شېپلى او چكچوكپىرته نور ٿه نه وو). الانفال ٣٥:٨

(د شبى د وخت تبرى له پاره بدو کارونو ته كېتېنىي). المؤمنون ٢٣:٦٧

دا د يوي گناه قائم مقام او حرام اوربىل دى، له مور سره هغه خير شته، چي پرمحمد (ﷺ) باندي نازل شوی او رېپنتينى بنه لارېنۇد دى . (قرآن هغه كتاب دى چي مخکى او وروسته يي باطل نه شي راتلى، د حكيم ذات له اړخه نازل شوی دى). فصلت ٤١-٤٢:٤٣

قرآن ته زمۇر غوبۇر نیول يوه ايمانىي، شرعىي، محمدى او سنتىي خوبىنۇنوه ده . (د اصحابو صفت دا وچى كله به يي قرآن او ورپىدە او حق به يي وېپېزندە، نو له سترگو څخه به يي اوېنکى بېپىلىي). المائدە ٥:٨٣

سازاو سرود ته غور نیول يوبېھووده کاردى داكارله احمقانو، جاهلانو او بېقلۇخنکو څخه بل څوک نه کوي . (له څلکو څخه ځيني هغه څوک دى چي بي معنا خبرى اخلي، ترڅو خلک پري د الله له لاري څخه بېلارى كري). لقمان ٣١:٦ . يعني سازاو سرود يي مراد دى .

هر څوک د نېڭمرغى په لتيه کي دى، خو...

يو عالم چي "اسكافى" نومېرىي د "الطف التدبیر" ترسىلىك لاندى يى يو دېرىگىتور، زىره رابنکونكى كتاب ليکلى، چي د چلونو، نقشو، فربونواو خانگىرو سېاستونو په اړه په کي څېرنې شوی ده، چي ځيني پادشاھان، مشران، ليکوالان، شاعران او ځيني علماء يى ددى له پاره ترسره کوي، چي نېڭمرغى، مشرى او واک لاسته راوري، دوى هوسا، خوبن اوسي او خپلی موخي لاسته راوري . د دغه كتاب ځيني سرلىكونه په لاندى ډول دى .

نرم تدبیر، د ګډوبى مخنيوی، د شخري او دېسمېنیو د روغى جوړي لاري، ماتى خورونکي ته څه په کاردى، د دېمنانو په دېسيسوکى، د مشرپه وراندى د کشر چلونه، د وينا له لاري د ناخوبنې کارمختنيوی، په بدولارو چارو باندى د بدو

شیانو مخنیوی، په نرمبنت سره د ناخوبنې حالت مخنیوی، د ناخوبنې شي د مخنیوی له پاره د نرمی لاري سنجول، د پادشاه خیال ساتل، د پادشاهی له چې کوونکي څخه غچ اخیستل، له بدحالت څخه ځان ژغورنه، بې عزتی او له هغې څخه ځان ساتل، د یوکارد نه څرګندولوپه موخه دبل کارڅرګندول او دي ته ورته نورڅرکي چې "اسکافی" په خپل کتاب کي څېرلي دي، نو ومي وموندل چې هرڅوک د نېکمرغی په لته کي دي، خو ډېرکم خاک ورته رسپدلي دي، له دي کتاب څخه مې درې غوره خبری اوکتی را وویستی :

لومړۍ : چا چې الله تعالى خپل هدف او هغه بې حاضر ونه ګنه، نو ګتني به یې په زیانونو، خوشحالی به یې په غمونواو نېکي به یې په عذاب بدلي شي .

(ژر دی چې دوی ته به زه په داسې طریقه مهلت - وخت - ورکرم چې هغوي به نه پوهېږي) . القلم ۴۴:۶۸

دوهمه : هغه سختي لاري چې شرعی نه دي او ډېر خاک له دغو لارو څخه سعادت - نېکمرغی - غواړي، نو هغه غلطی لاري دي، خو اسانی اوسمی لاري د مخدی شريعت لاري دي، چې د دنيا او آخرت خيرته پري خاک رسپدري . (که دوی هغه کار وکري، چې د هغه په اړه ورته وعظ کېري نو د اړه ورته غوره او ډېره ګلکه لار وی). النساء ۴:۶

درېیمه : له ډېرو خلکو څخه دنيا او آخرت دواړه ولاړل، خوهغوي تر او سه په دي فکرکي دي چې مور په سمه لار روان او نېکمرغه یو. دوی نه په دي دنيا او نه په آخرت کي بریالي شول، سبب یې دا دی چې هغوي له هغې لاري څخه مخ ګرځولي، پرکومه لارچې الله (ﷺ) پېغمبران رالیولی اوکتابونه یې پري نازل کري دي . (ستا درب ویناپه ربینټینولی او انصاف باندي پاڼي ته رسپدلي ده، د الله (ﷺ) د خبرو بدلوونکي نه شته) . الانعام ۱۱۵:۶

يو وزیرپه نېشو او تماسو بوخت و، چې په یوه ستره اندېښنه اولوی غم کړشو، نو چېږي یې ولهلي : ايا مرګ چېرته پلورل کېري چې زه یې واخلام، زما دا ژوند خو داسې دی چې هېڅ خيرپه کي نشته، زه چې له ورایه قبر ووینم نو زړه مې غواړي چې زه په کي وی، کاشکي الله تعالى پر یو ازاد نفس ورحمیوی، تر خو خپل ورور ته خپل مرګ د خيرات په توګه ورکري . مقصد یې خپل ځان دی .

لندە دمە

د سوکالى پر مھال باید دېرە دعاء وشى، دا معناچى پە امن، بىنە ژوند او روختىكا كى دعاء پە كار دە، حكە د شاكار او پوه مؤمن نىنىه دا وي، چى غشى لە ويشتلومخى راوباسى، لە تىڭلاسى خە مخكى الله تعالى تە ورگۈخى او بىمرغە كافر او بېعقلە مؤمن دا كارنه كوي.

(كە چى انسان تە كوم كراو ورسىپىي، تو پە خورا زارى سره خېل رب رابولي، خوكە چى الله پرى لە خېل اىرخە پېرزو وكرى، نو بىياھە خۆك هېركىرى چى پخوا بە يى ورتە زاري كولە او د الله لە پارە سىالان پېدا كوي). يونس ۱۲:۱۰

نوخەننە شوھ چى كە خۆك لە غمۇنۇ او سختىو خە خلاصون غوارىي ورتە لازىمە دە چى پە زىزە او زېبە لە الله تعالى خە بى پروا نە شي، بلکى دەغە ذات پاكى بىيان كرى او ستايىنە او زارى ورتە وكرى. لەكە خىرنەكە چى امام "حليمى" ويلى چى د سوکالى پرمهال لە دعاء خە مراد د شكر، ستايىنى او پر نعمتۇنوباندى اقراركول دى، د توفيق، مرسىي او ملاتېرغۇبىنتە او لە انسان خە چى كوم كارشۇي وي د ھەفە پە اىرە د بختىنى غوبىتنە پە پورىتى دعاء پورى ارە لرى، حكە چى بىنە خۇمرە كوبىنەن وكرى د الله تعالى حقوقنە نە شي پورە كولاي، خۆك چى ورخە د روختىا، امن او وزگارىتىا پە وخت كى بى پروا شو، نو د الله (دا قول پرى تصدق كوي : (لە حق خە منكىرين چى پە بېرى كى كېنىپىي پە دېرالخاصل د الله تعالى سره د توحيد او كلک دين ژمنى كوي، خوكە بى چى الله پە امن سره وچى تە وباسى، نوسىدلاسە الله سره شريك ونيسي)). العنكبوت ۶۵:۲۹

جنت او دوزخ

نېریوالو ورخپانودا خېرخپور كرى و، چى د فرانسى د ولسمىش "متراز" نومرىي وزيرخاتۇزىنە كرى وە، لاملى بى دا و چى خىنوفرانسى ورخپانو پرى د نىوكو، بىنكتىخلو او بىنامولو يېرغل كرى و، نوھە بېچارە چى لە ايمان او الھى داد خە بى بىرخى و او نە بىي كوم دايمىن خاي درلودە چى ورتە ورغلۇ واي، نوبىرە بى وكرە او خان بى ووازە . ھە بېچارە انسان چى د خېلى خاتۇزىنى ھود وكرى، نو پە حقىقت كى لە ھەنھە الھى ھادىت خە بى بىرخى و، چى د الله (لە) پە كلام كى شتە. (دەھفوئى چلونو تە مە خفه كېرە). النحل ۱۶:۱۲۷

بېشکە چى هغە خانمرگى وزىزد ھادىت كىلىي وركە كرى وە : (تاتە لە ستونىزى پرتە نورزىيان نە شى در رسولى). آل عمران: ۳

(د) كافرانو پە وينا باندى صبرو كىرە او پە بىنە توگە ورخە لرى شە). المزمل: ۷۳

(الله چى ٿوك بېلارى كرى، نو بل لارېندۇد نە لرى) الاعراف: ۷

هرغمجن او خفه انسان تە د بى دينە خلکو وصىيت دا وي، چى هغە دى د نەھيرغا خەربىنى، ساز او سرود دى واوري يا دى د شطرنج لوبە وکرى او يا دى پە واورو كى خويىنى او ياخمالك وکرى. خود اسلام او رېبىنتىنو بىنە كاتۇ لارېندۇونە دا وي، چى د اذان او اقامت ترمنخ د جنت پە بىنۇن كى كېتىنى، د الله تعالى پە ياد غېر وکرى، الهى يرخلىك او پېپېرىوتە خان وسپارى، د الله (ﷺ) پە وېش باندى خوبىش شي او پیر الله (ﷺ) تكىيە وکرى .

اييا ستا سينه موب ونه ٿيپله

سورت "شرح" چى پېيغىمىر(ﷺ) باندى نازل شو، نو پرمبارك وجود يى دغە ايت پىنج شو، خاطريي خوشحاله او سينه يى پراخە شوه. پېغىمىر(ﷺ) نېكپاڭ، زىرونە خوشحالونكى، د ولولو ژۇندى كۈونكى، د كارونو اسانونكى، زىرونو تە نېزدى، لە شان او شوكت سره سره سادە، د هييت پە لرلو خلکو تە نېزدى، د درېنىت پە فضاكى د شوندو پە سرخندىدونكى، پە لور شان كى خلکو تە گران، بىناري او كلىوال تە اشنا او نېڭ خويە، تىندى بە يى راروان كس تە ورين و، راتىك بە يى روپىانە، حىا ناك، او رېبىنتىا توکو تە خوبىندۇونكى او د الله تعالى پە ورگە به خوبىن و، نا هيلى او دىلت يى نە منل، دېرى خبىرى، سخت الفاظ كارول يى بىكەنلى لوبي يى نە خوبىلە، ھكە چى د پېغىمىرى ھېتن، د اصولو خاوند، د أمت لارېندۇد، د نسلۇنۇمشر، د قومۇنۇ بىنۇونكى، د كورنى پالونكى، تۈلۈونكى، مئالى زېرمە، بېشىر شخصىت، د بىنۇخويۇنۇ تۈلۈخى، د سخاوت سەمندر، او درىنا ختىيغ و. لىنە دا چى د اسانى لە پارە اسانوونكى و. (دا پېغىمىر لە هغۇي ٿخە هغە بارونە او گناھونە لرى كوي، چى د هغۇي پە او بىر و پراتە وو). الاعراف: ۷

رسول الله (ﷺ) د تۈل عالم لە پارە رحمت دى او هىدا بىس دى . (بېشکە چى موب تە لېيدلى بى - اى پېغىمىر - زېرى وركۇونكى - پرجنت - وپروونكى - لە

دوزخ نه - او د الله په لور بلونکي او روښانوونکي خراغ). الاحزاب ۳۳:۴۵-۴۶

هغه څه چي له اسانه رسالت سره په تکر کي دي، هغه په دين کي د خوارجو بېخایه سخت دریخي، د منطقیانو زندقیت، د صوفیانو ناپوهی، د کبرجنو ھیرکي، د شاعرانو بېعقتی او د سندر غارو عشق او لپونتوب، د دنیاپالو بي خيري او په پېچکاري شويوفکرونو پسی تلل دي.

(الله هغوكسانوته چي ايمان يي راويري و د خپلی مهرباني له مخي هغه ريبنتي خبره وروښوده، چي دوي په کي فکري بېلتون درلود اوچاته چي د الله خوبنه شي نو نېغه لار ورته بشايي). البقره ۲۱۳: ۲۱۳

د بنه ژوند معنا

يوزيرك انګرېز داسي وايي : ستا له توانه دا پوره ده چي د زندان د اوسينيزو پنջرو له شا څخه د اسمان خندو ته وګوري، او له خپل جېب څخه یو ګل را وياسي، بوی یي کري او وختاندي او په خپل ځای کي خوشحاله شي، خوکه ته په ماني کي پر وربېشمین فرش ناست یي، بشائي را وپارپوري، په قهراو نارامه شي، نو نېکمرغې په کوم ځانګړي وخت او ځای پوري اړه نه لري، بلکي دا په ايمان او د الله تعالى په طاعت کي پرته ده . سعادت په زړه کي وي او زړه د الله تعالى د ليدو ځای دي، کله چي یقين په زړه کي پوخ شي، نونېکمرغې راپورته شي، په روح او نفس باندي د خوبني او نېکمرغې هوا وچليو، بشائي اغېز پر کانو، بوټو، کندو اونورو هم پرپوځي .

امام احمد بن حنبل په هغو سپينو پيوندي جاموکي د نېکمرغې ژوند تپرکر، چي په خپله یي ګنډلي وي، دري ختييني کوتۍ یي درلودي، یوه توټه بودي به یي له غورو سره خورله، د امام یوجوربوټان وو، او تاريخ ليکونکي دهه په اړه وايي چي تر-۱۷- ګلنډ پوري یي هماغه یو جوربوټان په پښو کړل، کله به چي وشكېدل بیا به یي پیوند وروګنده . په میاشت کي به یي یو وار غوبنه خورله، پېږي ورځي به روزه و، خمکه به یي د احاديثو دعلم په پسی ګز او ګام کوله، نود دغوتیولو ستونزو له کاللوسره سره هغه سوکاله، داده، ثابت قدم او د لور همت خاوند و . د ثواب غوبښتونکي و، د خير په کار کي مخکښ او د اختر له پاره یي کارکاوه . د الله تعالى جنتونو ته لپواله و او په هغه زمانه کي خلفاء

هغه خلک وو، چی پرنیری بی حکومت کاوه، لکه مامون الرشید، واثق، معتصم او متوكل . هفوی مانی، کورونه، سره او سین، لبکري، حمکي او شتمني درلودي او تولي غوبنتني بی پوره کبدي، خو له دغو نولوسره سره هفوی په کراو، غم او خفگان کي اوسبدل، او خپل ژوند بی په اندببننو، غمونو، تشویشونو، جنگونو، انقلابونو او سور او شر کي تپکر، خيني نور بی لا داسی هم وو، چي د زنکدن پرمهال به بی په خپل ناوره کرنو او د الله د حق د نه پرخای کولو له امله پبنپمانتيا څرګندوله .

ابن تيميه (رحمه الله) نه کور، نه کورني، نه مال، نه خپلوان او نه منصب درلوود، د بنی امييه جامع مسجد ترڅک په یوه کويه کي اوسبده . د ورخي یوه دودي په برخه وه، دوه چوره جامي بی لرلي، کله به په مسجد کي ويده کبده، خو له دغو نولو سره لکه څرنګه بی چي دخپل خان په اړه په خپله ويلى دي، جنت بی په سينه کي، مرگ یې د شهادت او زندان ورته د عبادت خاي و، له وطن څخه شيل ورته چکر بنکاربده، دا ځکه چي د ايمان ونه بی په زره کي وه، چي څانګي بی هرمهال د الله په امر بشایسته مبوه ورکوي او د الله تعالى له طرفه د پاملرنې تېل بی خارنه کوي . (له اور لکېدو پرته په خپله رنا کوي او د رنا له پاسه رنا ده، چاته چي د الله خوبنې شي دخپل نور په لور ورته لاره بنېي).

الثور ۳۵:

(الله تعالى بی تولي بدی کرنی ورزولي او دهفوی حال بی بنه کري). مجد ۴۷:۲

(هغه کسان چي سمه لاري غوره کره، الله به بی لاپسي هدایت قوي او نوره پېره پرہبزگاري ورپه برخه کري). مجد ۴۷:۱۷

(ته به بی په خپرو کي د نعمتونو تازه والي پېژني). المطفيين ۸۳:۲۴

ابوذر(رضي الله عنه) "ربذى" سېمې ته ولار، هلته بی خيمه ودروله، خپله بېخه او لوئي بی هلته له خان سره مېشت کړل، پېر وخت به بی روژي نيولى، د الله تعالى ذکر بی کاوه، دخپل خالق ثناء او پاکي بی بيانوله، عبادت او تلاوت به بی کاوه، په فکرکي به ډوب و، په دنيا کي بی یواحی یوه خيمه، یوه رمه ګډي، یو غوری، یوه کاسه او یوه امسا درلوود . یوه ورڅي ملکري ليدلو ته ورغل، ورته بی وویل دنيا چېرته ده !؟ هغه ورته وویل : څومره چي زه ورته ارتيا لرم هغومره دنيا زما په کورکي ده، موږ ته پېغمبر(ﷺ) خبرراکري، چي زموږ مخي ته یوسخت بند دی، چي اووبنتي تري نه شي، بلکي هغه څوک به

تري تپريوي، چي بېتى يى سېك وي (گناهونه يى كم وي). ابۇزدە پراخى سىنى او سىرى خوا ٿىنتن و، ٿه يى چى غوبىتلى ھغه ورسره وو، خوکوم شىيان چى ورسره له ارىتىا نه زيات وو ھغه يى پە فىركى كارونه، غۇمنە، سترىتىاۋى او اندىپىنى بىنكاربىدى . يوشۇر چى سرلىك يى دى "ابو ذر پە پىنخىلسە پېرى كى" پە دى شعر كى د ابۇزدە بى كسى، نېڭمراغى، هجرت او اصولو انھۇر ويراندى شوى چى پە دى دول دى : د ھفوئى پرما زرە وسوزىدە، ماھفوئى تە گوتە وختىلە، بىا ماتە ھفوئى د مرگ اخطار راکىر، نۇزە نرم شوم تردى چى ھفوئى پوه شول، نۇزە يى سپوركىرم، خۇزە كوز شوم اوپىرخېل عزم سپورشوم، بىيايى بىنكە كرم بىا زە دھق پە لاركى پىرنفس سپورشوم (يعنى حق مى ونيو) زە مرگ لورى تە مندى وهم او مرگ راتە شاکىرە، هرخۇمەرە چى مرگونە راپاچۇم ھفوئى ويدە دى . زما بى كسى تە شىگى پە ژراشىو، وېي ويل : اى ابو ذرە مە وېرىرە، لە صېرخە كار واخىلە!! ما ورتە وویل : وېرە نىشتە زە لا تراووسە د يېقىن پە خوانى كى يەم، لا خومىنە يەم، تر ٿو چى ترخاورو لاندى پېت نە شە ما لە خېل ملگرى مەد (سەرە ژمنە كرى او د ھغە لە ارماتۇنۇخە مى درس اخىستى دى .

او س نېڭمراغى ٿە شى دە

حدىث مبارڪ دى چى : ((پە دنیا كى د لارو يى پە خېرژۇند كوه)) .

((خوينى دە د بى كسە لارويانو لە پارە)) . نېڭمراغى دعبدالملک بن مروان پە مانى، د هارون رشید پە لېنگر، د ابن جصاص پە كورونو، د قارون پە خزانو، د ابن سينا د شفَا پە كتاب، د متىنى پە دىيوان او د قرطبي پە باغانۇنوكى نە دە . د اصحابىو پە اند نېڭمراغى لە تىك لاسى، سخت ژۇند، د مال د لاستە راوىنى د پاكو لارو د كارولو او د دنیايى لىگىنتۇنولە كمبىت سەرە يوخارى د . نېڭمراغى لە سعيد ابن المسيب سەرە پە دينپالنە، امام بخارى سەرە دھغە پە صحيح البخارى، حسن بصرى سەرە پە رېپىنتىا، امام شافعى سەرە د احکامو پە راوىيىستۇ، امام مالك سەرە د ھغە پە زەد، امام احمد سەرە پە الھى خوف او لە ثابت البنانى سەرە پە عبادت كى وە . اللە (ﷺ) وايى : (دا ھكە چى دوى تە د اللە پە لاركى ھېش تىندا، ستومانى او ولپە نە رسپىرى، نە دوى داسى ٿە اخىي چى كافران پېرى پە قەرىرىي او نە لە دېنمن ٿخە ٿە گئە ترلاسە كوي، خۇ پە بدل كى بە يى دوى تە نېڭ عمل لىيكل كىرىي) . التوبە: ٩

نېکمرغی کوم نغد چك- پربانک حواله- نه ده چي په نغدو روپوبدلېروي،
نه کوم حیوان دی چي پلورل کپري، نه ګلاب دی چي بوی کپري، نه غنم دی چي
تل کپري او نه لباس دی چي اغوسټن کپري، بلکي سعادت- نېکمرغی- د مزاج
تسلی، د زیره د هغه مرام له پاره پراختیا ده چي ورته ژوند کوي، او هغه قلبی
راحت دی چي د ده په څنك کي وي . موږ دا فکر کاوه، چي موره خپل کورونه
پراخ او بېرکرو، شیان بېرشي، د ژوند ټول وسایل راکړل شي، نومور به
نېکمرغه او خوشحاله شو، خو ومو لیدل چي هغه لاپسي د غم، پربشاني او
خپرتیا لاملونه وو، ځکه چي هرشی بېل بېل غم، جدا ستونزه او باج لري .

(ته خپلی سترگی هغه شیانو ته مه غړو، پرکوموشیانوچي موره د الله
د دینمنانو بېلاپېلي ډلي ته پري هوسا کپري دی، چي هغه د دنيا د لې ژوند تشه
ښکلا ده، دا د دی له پاره چي موره پري دوى وازمایو). طه ۱۳۱:۲۰

بېشكه محمد (ﷺ) په نيری کي سترمصلح و، چي د لارښوونې استازی و،
خوخپل ژوند یې په فقرکي تېرکري دی، له ولوي څخه به تاوېده، ادنۍ خورما یې
هم نه درلوده چي خپله ولبوی یې پري درمل کپري واي، خوبیاهم هغه په نعمتونو
کي او سپده او هغه نعمتونه له الله تعالى څخه پرته بل چاته معلوم نه وو، په
پراخه سینه راحت او خوبی کي داده او ارام و . (له تا څخه مو هغه دروند پېښي
لري کړ، چي ستا شایي درنده کپري و ۵). الشرح ۹۴:۲-۱

(د الله تعالى پرتا لویه مهربانی و ۵). النساء ۱۳۴:۶

(الله پاک بنه پوهېږدي چي پېغعتبري او رسالت چاته ورکړي). الانعام ۱۳۴:۶

صحیح حدیث دی چي : ((بنایسته اخلاق نېکی ده اوګناه هغه شی دی چي ستا
سینه پري تڼګه شی او تائنه دا بده بنکاره شي چي خاک پري خبرنه شي)) .

نېکی د زیره له پاره راحت او د نفس له پاره کربنت دی، شاعروایي : نېکی تلپاتي
ده ان که بېر وخت پري تېرشي اوګناه بدترینه هغه توښه ده چي تا ساتنی ده .
نبوي وينا ده : ((نېکی دا ګېرنه او ګناه شک اونارامي ده)) .

نېک انسان همبشه په راحت او سکون کي وي او شکمن او ګناه ګار همبشه په
حیراني، پريشاني او خطرونو کي وخت تېروي . (ګومان کوي چي هره چېغه د
دوی پر خلاف ده). المنافقون ۴:۶۳

سبب دا دی چي دوى گناه کري ده، نو گناهگار اوبدکاره انسان باید په پریشانی، شک او خفگان کي وي اوپاید ووبیریدي . شاعر وايی : کله چي انسان بدکاره شي، نوبدگومانه شي اوخپل هغه خیالي ایکل ته چي ورباندي عادت شوي وي د ریبنتیاپه سترګه گوري .

څوک چي نېکمرغې غواړي حل يې دا دی چي نېکي وکري، له بدی نه ځان لري وساتي، چي په امن کي شي . (چاچي ايمان راوير، خپل ايمانونه يې له کفرسره ګډ نه کړل هغوي له پاره هدایت او امن دي) . الانعام : ۶۲

يوسیرى په سورلى سپورېه بېره را روان دی پر سر يې دورى بادېروي، غواړي چي سعد بن ابي وقاص ته ځان ورسوې، سعد (رضي الله عنه) خپله خېمه د یوی دېښتې په منځ کي لکولې، له شورڅخه گوبنه، له بېځایه کارونواو دنیوي زینت څخه وړاندۍ، له خپلی کورنې سره په خېمه کي خانته، یوڅو ګډي هم ورسره دې، نو سېرى چي کله را نژدې شو، گوري چي هغه يې خپل زوي عمر و، خپل پلار ته وايی : اى پلاره څلک په مشری باندي شخړه کوي اوته خپل ګډي څروي ! نو سعد (رضي الله عنه) ورته وویل، ستاله شرڅخه په الله باندي پناه غواړم، پرمما چي اوس کوم څادرګوري له دی څخه زه د خلافت لومړي حقداريم، خو ما له رسول الله (ﷺ) څخه اورېډلي دي چي: ((الله تعالى مينه کوي له هغه چا سره چي په زړه مور، پرهېزکاره اوپه څلکو کي ورک وي، یعنې له څلکونه گوبنه وي)) .

انسان چي په خپل دین ثابت وي د فارس او روم له پاچاهي څخه ورته غوره ده، ځکه چي دین له تاسره همېشه وي، ترهغي چي ته په جنتونوکي د استونکني جوګه شي، خوپاچاهي اومنصب - لوري پورى - له منځه تلونکي دي .

(بېشکه موږ د زمکي اوڅوک چي پري اوسيېدي وارثان يو او موږ ته به راګرخي). مریم : ۱۹

پاکي خبری الله ته څېڙي

الله تعالى ته بنایسته خبری ورڅېڙي، له اصحابوسره د پاکو اوپرکتناو خبرو هغه خزانې وي، چي تریتولو غوره انسان محمد (ﷺ) ورته بنودلې وي، هغه خبری چي دوى به د دنیا اوڅه چي په دنیاکې دي له هغې نه هم پښي ګنلي . د

ھفوی د درنېت لە نېتوخخە داھم وي، چى د شيانوچە او ارزېت بى پېزندە ابوبکر صديق لە پېغمبر(ﷺ) خخە وغۇبىتل چى دعاء ورتە وبنايى، پېغمبر(ﷺ) ورتە وولىل، ووايىه : ((اى رېبە ! بېشكە ماپېرخپل خان دېرتىرى كىرى او لە تا پرتە بل خۇك گناھونە نە شي بخىلاى، ماتە بخېنە وکرى، راباندى ورھمۇي، بېشكە چى تە بخېنۈنىڭ او د رحم ٿېنىتىن بى)) .

پېغمبر(ﷺ) خپل كاكاعباس (رضي الله عنه) تە وايى : ((لە الله تعالى خخە عفوھ او روختىاغوارە. علي (رضي الله عنه) تە وايى چى ووايىه : ((اى الله ماتە دھدایت لارە وبنايى او ما پېرى براير كرە)). عبد بن حصين(رضي الله عنه) تە يى دا دعاء وبنودولە، ووايىه : ((اى الله تە ماتە هدایت را پە بىرخە كىرى او د نفس لە شر خخە مى وساتى)). شداد بن اوس (رضي الله عنه) تە دعاء : ((اى الله زە لە تا خخە پە نېغە لار د تېنىڭ گام د عزم، ستا د نعمتنۇنۇد شىرك، ستا د بىناسىتە عبادت، د روغ زىرە او رىبىنتىنى ئىبى خوبىتنە كوم، ھەفە خىردرخخە غوارىم چى تە پېرى پوهىرى او لە ھەفە شرخخە تاتە پناھ درورم، چى تە پېرى پوه بى او د ھە خە د بخېنلى خوبىتنە كوم، چى تە پېرى پوهىرى، بېشكە تە پە پىوشىانو دېرپوه بى) . معاذ (رضي الله عنه) تە وايى، ووايىه : ((اى الله لە ماسىرە ستا پە ذكر شكاراوبىنە عبادت كى مرستە وكرە)). عاشە (رضي الله عنها) تە وايى، ووايىه : ((اى الله بېشكە تە د بېرى بخېنلى خاوند بى، عفوھ دى خوبىنە دە ماتە عفوھ وكرە)).

د دغو تولو دعاكانوموخە پە آخرت كى د الله تعالى د خوبىنى او رحمت خوبىتنە دە، لە قەراو سخت عذاب خخە يى دخلاصون دعاء، پە عبادت كى بى د مرستى، توفيق او د ھە شىرك پېرخائى كولوغوبىتنى دى، او اصلى نېبلۇنلىكى نقطە پە كى دا دە، چى لە الله (ﷺ) خخە د ھۇنۇمۇنۇ خوبىتنە دە، چى خزانى بى دىكى او لە دنیاىي شيانوچخە مخ اىرول دى، پە پورتىيۇدعاكانوکى د دنيا د ورکەدونلىكى مال، د فانى دنيا لە منھە تلونكۇ شيانواو د هەغى د بى ارزېتە سىنگارونو دعاء نىشتە .

ستا رب چى تېرى كۈونكى سىمىي ونىسى، نوبىياتى نە پېرىپۇدى

بېشكە د بىنە ھلاكت، پېنى خوبىدل، يا لە منصب خخە غورخېدل بى پە دى كى دى، چى د الله پاڭ پرمخلوق باندى ظلم وکرى، د ھفوی حقوق اوپرخى